

ИНКУБАЦИОНЕН ПЕРИОД - ЗАКОН НА ВЯРАТА

Бог никога не би ти дал нито едно от Своите благословения, без да премине през твоята лична вяра. Тя се дава от Бога, за да я имаш, защото Библията казва, че Бог е разпределил на всеки от нас известна мярка от вяра. Ти имаш вяра независимо дали я чувствуваш или не. Можеш да се опиташ да почувствуваш вярата си предварително, но важното е, когато имаш нужда от нея, тя да е налице. Тя трябва да е в теб, за да я използваш така, както използваш ръцете си; когато се нуждаеш от тях, протягаш ги напред и си служиш.

Не е нужно да чувстваш, че двете ти ръце висят на раменете ти, за да си сигурен, че ги имаш.

Съществуват обаче известни пътища, по които вярата действа и те съединява с твоя Небесен Отец, Който живее в тебе. Библията казва, че вярата е осъществяване на неща, за които си надяваме. Тя първо е в един стадий на развитие на инкубация преди да може пълноценно и ефективно да се използва. Може би ще попиташ: "Кои са необходимите елементи, които могат да изградят в мене една вяра, годна за действие?" Съществуват четири основни стъпки в този инкубационен период:

Едно цялостно, ясно и обективно видение

Първо, за да можеш да употребиш вярата си ефективно, трябва да си способен да виждаш нещата ясно и обективно. Вярата е осъществяване на нещо пределно ясно, за което си се надявал. Ако имаш само една смътна идея за някаква цел, тогава ти си много далеч от Този, Който би могъл да отговори на молитвата ти. Трябва целта ти да бъде ясна и определена. Това научих от един практически урок.

В началото на моето служение бях толкова беден, че няхах никакви, дори и най-елементарни неща, необходими на първо време. Не бях женен и живеях в една малка стая. Няхах нито маса нито стол, нито легло, а се хранех на пода. Изминавах доста километри на ден пеша, за да нося благата вест на изгубените души. Един ден, когато четях Библията, бях просто поразен от Божиите обещания. В нея пишеше, че ако поставя вярата си в Исус, молейки се в името Му, бих могъл да получа всичко. Словото също ме учеше, че аз съм син на Бога, дете на Царя на царете и на Господаря на господарите.

Тогава аз си казах: "Отче, как е възможно едно дете на Царя на царете и на Господаря на господарите да живее без маса, стол и легло и да пътува на ден много километри пеша? Поне бих могъл да имам една обикновена маса и един обикновен стол - да има на какво да седя, и велосипед, за да мога по-бързо да се придвижвам при домашните посещения." Почувствах, че съгласно Писанието, имам право да се моля за тези неща на Господа.

Коленичих и се помолих: "Отче, ето аз Ти се моля, изпрати ми маса, стол и един велосипед." Повярвах и хвалех Бога.

От този момент зачаках тези неща, за които бях се молил. Мина месец без отговор.

После два, три, четири, пет, шест, но нищо не се случи. Един дъждовен ден бях безкрайно угнетен, защото нямах нищо за ядене. Уморен и отчаян, започнах да се оплаквам: "Господи, помолих Те да ми доставиш една маса, един стол и един велосипед още преди няколко месеца, но Ти нищо от това не си ми дал. Тук, в този бедняшки квартал, аз проповядвам Евангелието. Как мога да ги накарам да упражняват вярата си, когато аз лично не съм опитал това? Как мога да ги убедя да се обърнат към вярата си в Господа и да живеят според Словото, а не само с хляб? Отче мой, аз съм напълно отчаян. Не зная защо е така. но не мога да се отрека от Словото Ти. То е верно, затова сигурен съм, че ще ми отговориш, но не зная кога. Ако отговориш след смъртта ми - каква полза от такъв отговор? Ако ще ми отговаряш, моля Те, побързай!"

Тогава седнах на пода и започнах да плача. Изведнъж почувствах бодрост и едно успокоение дойде в душата ми. Винаги, когато съм имал такова чувство в себе си и съм усещал Божието присъствие, съм знаел, че Бог ми отговаря. Затова аз зачаках. Ето че един тих, нежен глас заговори в душата ми и каза: "Сине Мой, молитвата ти чух много отдавна."

Тогава извиках: "Къде са масата, столът и велосипедът?"

Духът отговори: "Ето това е трудността за тебе и за всички Божии деца... Те Ме молят и искат много неща, но тяхната молба е неясна и Аз не мога да им отговоря. Не знаеш ли, че при Мене има много маси, столове и велосипеди? Ти Ме молиш за тези неща, но никога не си конкретизирал какви да бъдат те."

Тогава казах: "Господи, истина ли е, че искаш да Ти се моля съвсем определено?" В отговор Той ми посочи Посланието към евреите, 11 глава: "Вярата е осъществяване на неща, ясно определени, за които сме се надявали."

Коленичих отново и казах: "Отче, съжалявам, направих голяма грешка. Досега неправилно съм Те разбирал. Ето, отричам се от всичките си минали молитви. Ще започна отново."

Така след това дадох на Бога размерите на масата и казах тя да бъде от филипински махагон. Искях много хубав стол, направен от желязна рамка, с колела на краката си, за да мога, седейки на него, да се придвижвам накъдето си искам.

Стигнах до велосипеда и помислих малко повече относно материала и изработката, защото имаше толкова много марки - корейски, японски, немски и др. Тези, произведени в Корея и Япония, не бяха достатъчно здрави. Искях да имам здрав и устойчив велосипед, а такива бяха американските. Казах на Бога: "Отче искам да имам велосипед със скоростен механизъм, така че да мога да регулирам скоростта." Аз изредих изискванията си с такива подробности, че Бог не би могъл да направи "грешка" при доставката. Така почувствах, че вярата нахлу в сърцето ми и отново се зарадвах в Господа. Тази нощ спях като бебе.

На следващата сутрин в 4.30 ч. се събудих, за да се приготвя за сутрешното молитвено събрание. Изведнъж констатирах, че сърцето ми беше празно. Предната вечер имах всичката вяра на целия свят, но докато съм спял, тя станала лека и крилата, и ме напуснала. Нищо вече не чувствах в сърцето си Извиках: "Отче, това е ужасно! Едно нещо е да добиеш вяра, а съвсем друго е да я задържиш, докато получиш отговор."

Тази е основната грешка на всеки вярващ Например в църква идва гост, който говори

много хубаво и всички се изпълват с вяра. Но преди още да се завърнат по домовете си, вярата им придобива криле и отлита надалеч.

Онази сутрин, докато четях Библията, търсейки стихове за този случай, изведнъж пред очите ми попадна Рим. 4:17 - "Бог съживява мъртвите и повиква в действително съществуване онова, което не съществува." Моето сърце се хвана за тези стихове и почувствах, че нещо започва да влиза в мене. Казах си: "Бих могъл и аз да назова тези неща, които не съществуват, така, като че ли вече ги имам."

Бях получил отговор на въпроса как може човек да задържи вярата си.

Изтичах до шатъра, където хората бяха започнали да се молят и след няколко песни трябваше да проповядвам. Говорих върху горния пасаж, след което казах: "Драги слушатели, чрез Божието благословение аз имам маса, направена от филипински махагон, чудесен стол с желязна рамка и колелца на краката и един велосипед със скоростно устройство, произведен в САЩ. Слава на Бога! Аз имам всички тези неща!"

Хората ахнаха, защото знаеха, че съм абсолютен бедняк. Не можеха да повярват, че тези неща са мое притежание. Аз наистина с вяра хвалех Бога, точно както Божието Слово ме съветваше.

След службата, когато излязох, трима младежи ме последваха и казаха: "Пасторе, искаме да видим тези неща."

Аз тръгнах назад изплашен, защото не можех да им покажа нещата. Младежите живееха в едни беден квартал и ако видяха, че ги нямам, повече не биваше да се мяркам пред очите им. Бях в крайно неблагоприятно положение и започнах да се моля: "Господи, това не беше моя идея. Тя беше Твоя и Ти ми подсказа какво да говоря. Аз Те послушах, но ето че съм в много затруднено положение. Казах, че вече имам тези неща. Как да им обясня това? Ти винаги си бил готов да ми помагаш."

Тогава Господ ми помогна с една мисъл. Аз им казах да дойдат в стаята ми и да видят.

Те дойдоха и се заоглеждаха. Тогава им казах: "Не се оглеждайте. Предметите ще ви покажа по-късно."

Посочих с пръст г-н Парк, който сега е пастор в една от най-големите църкви в Корея, и казах: "Ще ти задам няколко въпроса. Ако ми отговориш, ще ти покажа нещата: Колко време ти беше в утробата на майка си, преди да се родиш на този свят?"

Той се почеса по врата и каза: "Около девет месеца."

Тогава го запитах отново: "Какво прави там през тези девет месеца?"

"Израствах."

"Но никой не те е видял."

"Да, защото бях вътре в майка си."

"Но ти си бил точно толкова бебе, колкото и след появата ти на света, нали?... Ти ми даде много точен отговор. Последната вечер коленичих и се молих на Господа за масата, стола и велосипеда и чрез силата на Светия Дух те бяха заченати в мен. Все едно, че се изграждат в моята вътрешност. Но и сега те са точно толкова маса, стол и

велосипед, колкото когато ще бъдат видими за хората след доставката им."

Всички започнаха да ми се смеят и казаха: "За пръв път виждаме човек, носещ в утробата си велосипед, стол и маса."

След като излязоха от стаята, те започнали да разпространяват из целия град слуха, че техният служител имал в утробата си велосипед, стол и маса. Не смеех да излизам из града, защото жените се събираха на групи и се кикотеха. Някои палави младоци дойдоха при мене в неделя, пипаха ме по корема и казаха: "Пасторе, колко си напълнял."

Но през всичките дни на изпита аз знаех, че тези неща са в мен и израстват. Нужно беше време за това, така както е нужно за раждането на детето. Такова време е нужно също и за тебе, ако носиш в себе си ясни и определени неща.

Аз славех Господа с увереност и когато дойде времето, вече имах всичките тези неща. Имах ги точно такива, каквито ги бях поискал. Аз пренесох масата, стола и велосипеда в къщата си и това напълно промени моето становище относно вярата и молитвата.

До това време винаги се молех неясно и неопределено, но оттогава досега никога не съм се молил така. Ако Бог отговаряше на неясни молитви, то как би разбрал, че това, което ти дава, е точен отговор на твоята молитва? Трябва да се молиш определено и ясно. Господ никога не приема смътните молитви.

Когато слепият Вартимей тичаше след Исус Христос, той викаше: "Сине Давидов, помилвай ме!" Въпреки че знаеше за слепотата му, Христос го попита: "Какво искаш да ти сторя?" Нашият Господ иска ясни и определени молитви.

Вартимей каза: "Господи, да прогледам." Тогава Исус отговори: "Нека ти бъде според вярата." И очите му се отвориха. Но преди да беше изречена ясна молба за изцеление на слепотата му, Христос не даде изцеление. Когато и ти представяш молитвата си на Господа, поднасяй я съвсем определено, с ясна цел и намерение.

Веднъж бях отишъл на посещение в една църква и съпругата на пастора ме покани в кабинета. Пасторът ме помоли да се моля за едно момиче, което искало да се омъжи, но не било намерило съпруг.

"Помолете я да влезе!"

Влезе едно момиче на около тридесет години, с хубав външен вид. "Сестро, колко време си се молила за съпруг?"

"Повече от десет години."

"Защо Бог не ти е отговорил досега?"

Тя сви рамене: "Бог знае защо."

"Това е неправилно. Бог никога не върши нещо чрез Самия Себе Си, но чрез тебе. Той е вечният източник, но действа посредством молитвите. Наистина ли искаш да се моля за тази твоя нужда?"

"Да."

"Добре тогава. Донеси ми лист хартия и седни срещу мен! Ако напишеш отговорите на моите въпроси, ще се моля за тебе.

Първо. Ти действително искаш съпруг, но какъв да е той: черен, бял или от Азия?"

"Бял."

"Добре. Запиши това. Второ: Колко висок искаш да бъде – 1.80 м. или по-нисък?"

"О, искам да имам висок съпруг."

"Запиши това. Трето: Строен и хубав ли да е или въздебеличък?" "Искам строен мъж."

"И така, запиши строен. Четвърто: Какво хоби да има?"

"Да бъде музикант."

"Добре, запиши музикант. Пето: Каква да бъде професията му?" "Учител."

"Добре, запиши учител."

Така аз и зададох около десетина въпроса, след което казах: "Моля, прочети гласно списъка". Тя прочете всяка точка ясно и високо. Тогава казах: "Затвори си очите. Можеш ли да видиш съпруга си сега?"

"Да, виждам го ясно".

"Добре, нека сега да дадем поръчката. Докато не го видиш ясно във въображението си, ти не можеш да дадеш поръчката, защото Бог никога не ще ти отговори. Трябва ясно да го съзреш, преди да започнеш да се молиш за него. Бог не отговаря на смътни и мъгливи молитви".

Така тя коленичи долу и аз положих ръцете си на нея: "О, Боже, ето тя вече има ясна представа за съпруга си. Аз също го виждам. И Ти го знаеш. Ние правим поръчката в името на Исус Христос".

"Сестро, занеси този лист у дома си и го залепи на огледалото си. Всяка вечер, преди да си легнеш и всяка сутрин, след като станеш, чети тези десет точки на глас и благодари на Бога за отговора".

Измина една година. Отбих се отново по тези места и съпругата на пастора ме повика по телефона, като каза: "Пасторе, би ли дошъл у нас, за да обядваме заедно?"

"Разбира се, ще дойда".

Щом като пристигнах в столовата, съпругата ми каза: "О, тя се омъжи! Тя се омъжи!"

"Коя?"

"Спомняш ли си за онова момиче? Ти и беше казал да напише десет точки. Ето, тя се омъжи".

"О, да. сега си спомних. Какво точно се случи?"

"Това лято в църквата дойде един висок учител по музика с един квартет. Стоя една седмица и проведе съживителни служби. Не беше женен и всички момичета полудяха по него, и искаха да се срещнат с него, но той беше напълно безразличен към тях. Увлече се по това, по-възрастното момиче. Все около нея се въртеше и преди да си замине, и предложи женитба. Разбира се, тя с желание даде съгласието си.

Щастливи, те се венчаха в нашата църква и в деня на сватбата им нейната майка взе листа с десетте точки и го прочете на глас пред всички, след което го унищожи".

Това звучи като басня, но е пълна истина. Искам да ти напомня едно нещо: Бог е в тебе. Той никога не върши нещо, засягащо живота ти, отделно от тебе. Той действа чрез мисълта и вярата ти. Затова онова, което искаш да получиш от Господа, поднеси Му го определено, ясно и абсолютно точно. Не казвай само: "Боже, благослови ме". Знаеш ли колко благословения има в Библията? Над 8000 обещания. Ако кажеш само: "Боже, благослови ме", тогава Той би те попитал: "Кое от тези 8000 благословения искаш?" Ето защо, бъди напълно определен. Вземи бележника си, напиши молбата си и се помъчи да я видиш във въображението си напълно ясно.

Аз винаги искам от Бога съживление в църквата съвсем определено.

През 1960 година започнах да се моля: "Боже, давай ни по 1000 всяка година." И до 1967 г. ежегодно към моята църква се прибавяха към 1000 души.

Но през 1969 г. промених желанието си: Ако Бог може да дава по хиляда души всяка година, защо да не може да дава по хиляда души всеки месец? Така от 1970 г. започнах да се моля: "Отче, давай ни по хиляда спасени всеки месец."

Първият месец ни даде 600 човека, но след това започна да дава по 1000 членове ежемесечно. Предпоследната година имахме повече от 12 000 спасени членове в нашата църква. Тази година повиших исканията си и за една година имахме повече от 15 000 нови членове в църквата. За следващата година вече няма да ми бъде трудно да поискам 20 000 души. Ако имаш една определена молба и ако ясно си представиш отговора, тогава можеш да го получиш.

Когато строяхме настоящата църква с 10 000 места за сядане, още преди да излеят бетона, аз я виждах съвсем ясно в моето въображение. Ходил съм до зданието хиляди пъти и винаги съм усещал там величественото присъствие на Светия Дух. Чувствах важността на тази църква и ме обхващаха трепетни вълнения.

Ти трябва да виждаш своя обект така живо и ясно, че това да възбужда емоции в тебе. Ако не упражняваш този закон на вярата, ти никога истински не ще получиш отговор на молитвата си.

И сега в молитвите винаги се опитвам да виждам ясно всичко. Искам да си представя моя предмет така живо, че да почувствам вълнение в сърцето си. Само тогава това първо условие на вярата е пълно и завършено.

Имай едно обгарящо желание!

Второ, ако имаш една ясна представа трябва да имаш и едно обгарящо желание относно предмета на твоите молитви.

Много хора се молят съвсем нехайно: "Боже, отговори на молитвите ми", но още преди да са излезли от църквата, забравят нещата, за които са се молили. Такова небрежно отношение не може никога да възбуди вярата, с която да достигнеш Бога. Нужно е да имаш такова силно желание, което просто да те изгаря.

В Притчи 10:24 четем: "А желанието на праведните ще се изпълни." В Псалом 37:4 е писано: "... предай на Господа пътя си и уповавай на Него и Той ще извърши очакването ти."

Трябва да имаш едно горещо желание за целта и да виждаш предварително нейното постигане.

Когато започнах служението си през 1958 година, имах горещо желание в сърцето си да се построи църква, която да бъде най-голямата в Корея. Това желание беше така силно в мене, че непрестанно живеех с него, спях с него и то навсякъде ме придружаваше. Сега, след двадесет години, бих могъл да кажа, че моята църква е най-голямата в света.

Изключително важно е да имаш едно обгарящо желание в сърцето си. Ако го имаш, тогава се моли и чакай от Господа да ти даде желаното.

Бог не обича хладните и равнодушните. Той действа само в нажежените до червено сърца, затова ако имаш такова сърце, очаквай големи резултати.

Моли се със сигурност

Трето, ти трябва да си уверен, че имаш това, за което се молиш. Увереност или сигурност на гръцки език е "хипостасис". Това се превежда още като крепостен или нотариален акт. Когато имаш ясна цел за нещо и едно обгарящо желание, което е достигнало до точката на кипене, тогава се моли, докато получиш увереността, че имаш това нещо.

Веднъж, когато завърших една служба в Хаваите, една японска девойка дойде и ме попита колко време е нужно да се моли, за да получи тази увереност. Казах и, че тя понякога идва за минута. Ако я почувстваш в сърцето си и имаш мир от началото, в този случай не е нужно да се молиш дълго. Но тя може да дойде и след две минути, след два часа, след две седмици, след два месеца, след две години. Колкото и да е дълго чакането, ти трябва да се молиш дотогава, докато получиш тази увереност.

Хората на Запад се измъчват да живеят по разписание. Всичко при тях представлява една непрекъсната гонитба. Няма време за общение с приятелски семейства, дори няма време да останат в очакване на Господа. Всичко става за минути: закуска за минута, обедът е също готов за минута, в специалните щандове за експресно приготвяне на храна всичко става много бързо. Затова, когато дойдат в църквата, те се молят така: "О, Господи, отговори ми веднага. Нямам време да чакам. Ако не ми отговориш бързо, въобще не ми отговаряй". Те не остават в очакване пред Господа.

Американците са обърнали църквите си в място за забавление. Ние, тук в Корея, сме се освободили от това. Съобщенията преди проповедите ни са много кратки. Слагаме ударението върху проповядването на Словото Божие. След това завършваме службата с няколко думи.

Бях поканен да говоря на една вечерна служба в щата Алабама. Тя започна в седем часа, но съобщенията и предварителната музикална част заеха почти два часа, поради което на мен ми се приспа. Хората също почнаха да дремят. Тогава проповедникът ми каза: "Брат Чо, моля те, говори десетина минути тази вечер. Ще има едно чудесно телевизионно предаване, затова бъди много кратък".

Бях пропътувал много километри по тяхна покана, за да говоря само десет минути.

В такава една църква не може да се види пълното Божие благовестие. За целта е нужно много време да се чака пред Господа, да се хвали името Му и да се проповядва с голяма духовна дълбочина Словото Божие - ето това изгражда вярата. Необходимо е да чакаш пред Него, докато получиш пълната увереност и сигурност.

Когато имахме нужда от пет милиона долара за изграждането на църквата, за което вече бяхме сключили договора аз имах едно ясно видение, една ясна цел и едно обгарящо желание да изградим здание с 10 000 места за сядане. Но сърцето ми беше изпълнено със страх. Бях нервен и страхлив, няхах увереност. Приличах на изплашено зайче и тези пет милиона долара изглеждаха недостъпни като Еверест. За един американец тази сума, може да не значи нищо, но за нас, корейците, това е цяло състояние. Затова аз непрекъснато се молах като умиращ човек: "Господи, ето работата започна, а нямам още пълната увереност. Не зная от къде ще вземем тези пари."

Дойдоха родилните мъки. Мина месец и още няхах пари, няхах мир и сигурност. Мина и втори. Аз продължавах молитвите си до полунощ, въртях се в леглото и ридаех пред Бога. Моята съпруга мислеше, че съм загубил ума си, но аз все още бях един духовен слепец. Тези пет милиона долара страшно ме безпокояха.

След като се бях молил непрекъснато три месеца, една сутрин жена ми ме повика: "Мили, ела да закусиш!" Като седнах на стола, за да закузвам,

изведнъж небесата се разтвориха и огромни благословения от Господа се изсипаха в сърцето ми. И този крепостен акт - сигурността, увереността изпълни душата ми. Скочих от стола като опарен и започнах да викам: "Имам ги! Имам ги!"

Жена ми изскочи от кухнята и когато я видях, беше съвсем бледа. Изплашена взе ръцете ми и каза: "Какво става с тебе, мили мой, добре ли си? Седни, моля те!"

"Аз вече ги имам" - отговорих.

"Какво имаш?"

"Имам пет милиона долара" - казах с твърда увереност. Тя ми отговори:

"Ти си луд. наистина луд."

"Но, мила, аз имам тези пет милиона долара вътре в себе си. Те сега израстват. О, те се оформят в мен."

Изведнъж тези пет милиона долара се превърнаха в едно съвсем малко камъче в моята длан. Молитвата ми вече беше пълна с увереност и сигурност. Вярата ми се устреми напред и сграбчи сумата, тя беше вече моя. Аз получих тази увереност. Ти също можеш да имаш този крепостен акт, този нотариален документ, независимо дали виждаш как ще станат нещата, за които си се молил. Те ще дойдат до тебе, понеже

законно ти принадлежат. И така, моли се усърдно, докато получиш това уверение!

Аз се молих Бог да ми даде уверение за 50 000 членове на моята църква. Изисквам ги от Него и в сърцето си виждам, че израстват. Тази е тайната - моли се, докато получиш увереност!

Изявявай своята увереност

Често трябва да изявиш вярата си. Библията казва, че Бог възкръсна от мъртвите. Това значи, че Бог направи чудо, "повика на действително съществуване това, което не съществуваше."

Авраам беше стогодишен, а Сара - деветдесет. Те имаха ясна цел - да им се роди син. Имаха също и обгарящо желание и се молиха 25 години за това. Бог им даде обещанието и веднага след тази увереност, Бог промени имената им: "Ти не ще се наричаш Аврам, но Авраам - Отец на много народи; не ще назоваваш жена си Сарая, но Сара - моя княгиня."

Авраам възрази на Бога: "Отче, хората ще ни се смеят. Ние нямаме даже и кученце в дома си, как ще се наричаме - аз - "Отец на много народи", а жена ми "Княгиня"? Всички жители на нашия град ще ни помислят за луди."

Но Бог вероятно е казал: "Дори само да пожелаеш да имаш нещо чрез Мен, ти вече го притежаваш. Аз извиквам в действително съществуване неща, които не се виждат и ако ти не можеш смело да кажеш, че имаш тези неща, тогава ти си вън от Моята вяра".

Така Аврам смени името си. Той дойде при жена си и каза: "Жено, не съм вече Аврам, но Авраам - отец на множество, защото Бог ми промени името. И ти не си вече Сарая, но Сара - княгиня."

Привечер Авраам се разхождаше по полето. Сара приготвяше храната и казваше на съпруга си: "Аврааме, вечерята е готова." Тези думи отекваха в цялата околност. Хората спираха да работят и вероятно си казваха: "Чуйте, тя назова мъжа си Авраам - отец на много народи."

"О, бедната Сарая, тя много иска да има син, затова е почнала да нарича мъжа си така. Сигурно е загубила ума си. О, жалко!"

Веднага след това са чували и неговия глас да ехти из околностите:

"Сара, идвам."

"Какво?" - вероятно са измърморвали те. - "Сара - княгиня, майка на много народи. О, и той не е добре. Те заедно са полудели."

Но Авраам и Сара не обръщаха внимание на мнението на местните жители. Продължаваха да се наричат "отец на много народи" и "княгиня". И точно защото така се назоваваха един друг, те получиха твърдата увереност и им се роди едно чудесно дете - Исаак, което значи "смях".

Братя и сестри, искате ли да имате смях и във вашия дом? На работното си място? В църквата? Използвайте този закон на вярата и ще видите много Исааковци в живота си!

Чудесата не идват случайно. Съществуват закони и в духовното царство, които ти осигуряват безкрайни богатства в сърцето. Бог живее в тебе, но Той нищо не ще стори в твоя полза, ако не разполага с целия ти Живот. Господ иска да се кооперира с тебе и да върши велики дела в живота ти. Господ е същият, защото Иеова никога не се променя. Но преди една личност да се промени, Той не изявява Себе Си. Бог употреби Мойсей, Исус Навин и други гиганти на вярата, но когато след тях хората отново се връщаха към пороците, Бог преставаше да проявява силата Си.

Днес Той желае да изяви Себе Си чрез тебе точно така, както направи с Христос преди две хиляди години. Силата Му е толкова реална, както и преди, но е зависима от тебе. Аз твърдя, че можех много лесно да съградя църква за 10 000 души и в САЩ, Германия или Токио, защото видението за нея не се даде на външния свят, то се даде на мен.

Това, което се зароди в сърцето и мисълта, по-късно се материализира чрез обстоятелствата.

Наблюдавай преди всичко своята духовна същност. Не се опитвай да търсиш Божия отговор чрез друга личност, защото отговорът идва в твоя дух и чрез него се задействат обстоятелствата.

Изговаряй само думи на сигурност и увереност, защото думите са, които създават или рушат вярата. Чрез Божиите думи целият свят беше извикан на съществуване. Твоите думи са материалът, чрез който Светият Дух създава и гради. Затова внимавай в думите си! Това е много важно.

Църквата днес е загубила силата да заповядва. Християните сме се превърнали във вечни просяци, защото непрекъснато искаме. На брега на Червеното море Мойсей просеше: "О, Боже, помогни ни, египтяните идват!" Но Бог го смърри с думите: "Мойсей, защо викаш към Мен? Заповядай и морето ще се раздели."

Има време за молитва, но има време и за заповядване. Ти трябва да се молиш в скришната си стаичка, но след като излезеш на полесражението, трябва да изговаряш творчески думи. Когато изучаваме живота на Исус, виждаме, че Той винаги заповядваше. Молеше се по цели нощи, но когато излизаше на фронтната линия, заповядваше и хората биваха изцерявани. Заповядваше и морето утихваше. Заповядваше и демоните излизаха.

Учениците Му постъпваха точно като Него. На куция просяк Петър заповяда: "В името на Исус, стани и ходи!" Към мъртвото тяло на жената извика: "Стани и възкръсни!"

На куция в Листра Павел каза: "Стани на нозете си!" Всички те изговаряха творчески думи.

Библията казва, че болните трябва да оздравеят. В Посланието на Яков е писано: "Молитвата с вяра ще избави страдалеца."

Бог категорично изисква от нас да изцеряваме болните. В моята църква това става чрез ръководството на Светия Дух. Заставам пред болния и съвсем определено казвам: "Ти си изцерен. Стани и ходи!" Стотици хора получават изцерение.

Преди няколко месеца водих служба в една западна страна. Вечерта имаше около хиляда и петстотин души, натъпкани един до друг. Срещу мен седеше една жена в инвалидна количка. Беше така ужасно изкривена, че изпаднах в депресия. Помолих

се: "Господи, защо Си я поставил точно срещу мен? Не мога да упражнявам вярата си, като я гледам." Опитвах се да избягвам погледа и, докато проповядвах. Ако случайно я погледнех, веднага обръщах погледа си на другата страна, защото нейният вид обливаше сърцето ми със студена вода.

На края на проповедта Светият Дух изведнъж проговори на сърцето ми: "Слез долу и я вдигни!"

Аз отговорих: "Свети Душе, наистина ли мислиш, че бих могъл да я вдигна? Тя е така изкривена, че се чудя дали Самият Исус би я вдигнал. Немога да сторя това. Страхувам се, о, Боже."

Но Светият Дух настояваше: "Иди и я вдигни!"

Аз отново казах: "О, не, не мога."

После, воден от Светия Дух, започнах да заповядвам на други болести да излизат от хората. Първо една сляпа жена беше изцерена. Тя така се изплаши, когато заповядах да бъде изцерена, че припадна, но изведнъж очите и се отвориха. Тогава всички болни от цялата аудитория започнаха да оздравяват. Продължих да изричам думи на изцеление, докато Светият Дух ми каза: "Стани и вдигни онази жена!"

Отново отговорих: "Отче, тя е така изкривена, че се страхувам."

В последния момент на службата аз отстъпих и когато пасторът помоли да станем и да изпеем последната песен, слязох долу и едва прошепнах, така че никой друг от присъстващите не ме чу: "Госпожо, ако искате, можете да излезете от количката." Веднага след това започнах да се отдалечавам от нея. Когато се обърнах, видях че хората викат и пляскат с ръце, защото жената беше излязла от количката и ходеше около платформата. Бях много глупав, защото ако още в началото я бях вдигнал, цялото небе щеше да изпълни събранието, но страхът ми попречи.

Мнозина идват и ме питат дали имам дар вяра или дар изцеление. Но аз съм проверил в сърцето си и не съм намерил никакъв дар. Вярвам, че СВетият Дух е, който има всичките девет дарби. Той живее вътре в тебе и мене. Аз нямам дарби, но имам Светия Дух и съм послушен Нему, и вярвам в Него.

Каква дарба имаш ти и вярваш ли в Него? Искам да ти кажа, че аз имам една единствена дарба и тя е дарбата смелост и дръзновение. С нея ние трябва да се хвърлим напред с вяра и Светият Дух ще действа чрез нас. Библията ни казва, че знамения ще ни придружават.

Ти имаш много богатства в себе си, затова опознай елементите на този инкубационен период и те ще направят вярата ти използвана. Постави си ясна и определена цел. Имай едно силно, обгарящо желание, което да е достигнало до точката на кипене; тогава моли се, докато получиш увереност и сигурност, че си постигнал целта! След това говори и разгласявай на всички, че имаш тази увереност. Пребъдвай в този закон и ще видиш, че през целия ти живот знаменията ще следват твоята пътека на вяра.

ЧЕТВЪРТТО ИЗМЕРЕНИЕ

Както съществуват известни стъпки, които ние трябва последователно да следваме, за да може вярата ни да се развие, така също има и една централна истина относно естеството и същността на вярата, която е необходимо много добре да разберем. Най-съществените уроци, които съм научил в тази връзка, са резултат преди всичко от моите не много приятни опитности.

В Америка служителите нямат нашите проблеми, когато проповядват за чудотворната Божия сила, но ние от Изтока имаме реални трудности, защото будистите и другите монаси на различните източни религии също вършат фантастични неща.

Неотдавна една жена беше болна от рак, на умиране и никой лекар не можеше да я изцери. Тя ходи в много църкви и накрая попадна при един будистки монах. Последният я завел в храма, където много хора се молили и там тя била напълно изцерена. Ракът изчезнал безследно.

В Корея много хора са отдадени на йогизма и са били изцерявани чрез съзерцания и размишления. Посещавайки подобни събрания в Япония, при сокагакайците, много страдащи от стомашна язва, глухоними и слепи са били изцерявани. Ние, християните - и особено петдесятниците - срещаме големи трудности при обяснението на тези случаи. Не можем така лесно да отхвърлим тези чудеса и да ги окачествим като сатанински прояви, без да се аргументираме достатъчно. Освен това, ако дяволът може да върши такива знамения, защо църквата на Исус Христос да не може да прави по-големи?

Понякога съм бил затруднен от въпросите на хората. Много наши вярващи не придават голямо значение на Божиите чудеса. Те казват: "О, защо трябва да вярваме в Бога като абсолютно божествено същество? Как можем да приемем Йехова като единствен създател на небесата? Ето, виждаме чудесата в будизма, в йогизма, в сокагакаизма. Ориенталските религии също манифестират чудеса. Защо трябва да твърдим, че Йеова е единственият Създател на всемира?"

Но аз знаех, че нашият Бог е Единствен БОГ и Създател на цялата вселена. Затова представих горните въпроси в молитва пред Бога. Постих и се молих, търсейки с вяра Божия отговор. И ето, едно славно откровение изпълни сърцето ми и получих ясно обяснение за всичко. От тогава започнах да излагам тези неща в лекциите, които изнасях по всички църкви в Корея. Сега мога да дам задоволителни отговори на горните въпроси и компетентно да ги обясня.

Позволи ми да запозная и тебе с тези отговори.

Четвъртото измерение

Във всемира има три различни духа - Светият Божи Дух, дяволският дух и човешкият дух.

От геометрията знаем, че през две точки може да се прекара само една права.

Правата, която минава през тези точки, има едно измерение. Ако наредим една до друга много прави тогава едното измерение създава друго, второ измерение - получава се равнина. Ако изправим много равнини една до друга, налице е пространството, което има три измерения. Материалният свят и цялата земя принадлежат към триизмерното пространство.

Първото измерение - линията - се съдържа в равнината и се контролира от нея, от второто измерение. Равнината пък се съдържа в пространството и се контролира от него, от третото измерение. Но кой създава, съдържа и контролира това трето измерение - целия материален свят? Отговора ще намерите в Библията - Битие 1:2 - "А земята беше пуста и неустроена, и тъмнина беше над бездната, и Божият Дух се носеше над водата."

В оригиналния превод на този текст се казва - "Духът на Господа лежеше на водата и я покриваше." Този хаотичен свят принадлежеше към третото измерение, но Светият Дух, Който лежеше над него, принадлежи към четвъртото. И така, духовното царство на вярата също така е в сферата на това четвърто измерение.

Понеже духовният свят обхваща, развива и контролира третото измерение, то благодарение на него земята беше възобновена - Бит.1:2. Новият ред се роди от стария, животът произлезе от смъртта, красотата от грозното и изобилюето от бедността. Всяко нещо беше създадено чудно и красиво чрез това четвърто измерение.

Когато проумях това, Бог говори на сърцето ми: "Сине Мой, както второто измерение включва и контролира първото, а третото - второто, така също четвъртото измерение включва и контролира третото и произвежда един творчески порядък. ДУХЪТ Е ТОВА ЧЕТВЪРТО ИЗМЕРЕНИЕ. Всяко човешко създание е духовно същество. Затова то съдържа в себе си третото и четвъртото измерение."

Така хората чрез изследване на духовната си същност, следвайки пътя на виденията и сънищата, могат да контролират, развиват, влияят и променят третото измерение. Ето, на това ме научи Светият Дух.

По същия начин, съвсем естествено йогите и будистките вярващи са в състояние да развиват в себе си човешкото четвърто измерение – духовната си същност, чрез пределно ясни видими и умствени представи за здраве, като по този начин по естествен път влияят върху телата си. Тяхното четвърто измерение има сила да контролира третото. Защото и човешкият дух до известна степен има власт да твори и да създава порядък в определена мярка. Бог е дал сила на човешките чедра да контролират материалния свят, да имат превъзходство над земните неща и това става посредством четвъртото измерение на духа. Затова невярващите чрез развитие и изследване на вътрешната си духовна същност могат да достигнат до известно превъзходство над третото измерение, което включва изцеление на някои психически разстройства и болести.

След това Светият Дух ми каза: "Погледни последователите на Сокагакай. Те принадлежат на Сатана. Човешкият дух при тях се съединява с духа на дяволското четвърто измерение и с него постигат известна власт над телата си и над обстоятелствата." Светия Дух ми показа, че по този начин и магьосниците в Египет подражаваха донякъде на Моисей!

Бог ме научи, че от момента, когато съединим нашето духовно естество с това на Светия Дух - Създателя на всемира, ние сме в състояние още повече да владеем над

обстоятелствата. Слава на Бога! Бихме могли по този начин да станем фантастично творчески и да упражняваме огромен контрол и власт над третото измерение.

След като получих това откровение от Господа, вече много лесно мога да си обясня чудесата, които стават сред последователите на другите религии. Хората идват и ми казват предизвикателно: "Ние също можем да вършим чудеса." Аз им отговарям: "Да, зная, че можете. Това е защото имате четвъртото измерение - вашия дух. Чрез неговото развитие можете да добиете власт над телата си и обстоятелствата. Но духът, който носите не е дух на спасение, дори и да вършите чудеса. Вие сте се съединили със Сатана и неговото четвърто измерение. Затова имате донякъде превъзходство над третото измерение. Но силите ви са ограничени и властта също."

Ролята на подсъзнанието

В Америка видях много книги с указания за развитие на подсъзнанието и на много места видях опити в това отношение. Но какво представлява подсъзнанието? То не е нищо друго освен твоят дух. Библията го нарича вътрешния, скрития човек в сърцето.

Още преди психолозите да се занимават с въпросите на подсъзнанието, апостол Павел го е открил - и то преди близо 2000 години, като пише за този вътрешен, скрит човек. Тази истина е посочена в Библията много отдавна. Сега учените и психолозите мислят, че правят големи открития, като дълбаят

и изучават свойствата и функциите на подсъзнанието и се опитват да канализират неговата енергия. Макар подсъзнанието да принадлежи към сферата на четвъртото измерение, като притежава известна ограниченост, все пак много от твърденията на учените за възможностите му са чиста измама.

Бях учуден, когато отидох в Америка и прочетох книгите, които някои служители ми дадоха, защото в тях подсъзнанието се издигаше до пиедестала на един всемогъщ бог, а точно това е една велика измама. Подсъзнанието има известно влияние върху миогледа на човека, но то е крайно ограничено и не е в състояние да твори така, както нашият Всесилен Бог. Видях, че унитарната църква в Америка се опитва да усъвършенства и развие подсъзнанието - четвъртото измерение на човека - и го поставя на мястото на Исус. Разбира се, това е абсолютна измама и извънредно голяма опасност.

Когато искаме да опознаем и изучим известни факти и истини в тези учения, наложително е да знаем, че дяволът също владее четвъртото измерение, но на зло и нечестие. Бог обаче е Свят, Единствен и Всемогъщ. Неговото четвърто измерение е всякога творческо, създаващо ред, владеещо над третото чрез един период на развитие. В Библията четем, че Божият Дух беше над водата, както кокошка лежи над яйцето си, за да се излюпи пиленцето след известно време. По същия начин Светият Дух развива и контролира третото измерение. Но нека се знае, че така постъпва и злият дух. Когато наблюдавах и слушах новините по телевизията в САЩ, много често техните теми бяха големи спорове из областта на криминалистиката. Например, по повод убийството на един човек, адвокатът твърдеше, че младият убиец е бил отровен от покваряващите телевизионни програми. Имаше голяма доза истина в това, защото момчето е гледало такива програми, а след това е започнало да развива и упражнява четвъртото си измерение. То преповтаряло в себе си действията на насилие и съвсем естествено в последствие се излюпил грях.

Езикът на четвъртото измерение

Цялото мое служение беше революционизирано, след като открих истината за четвъртото измерение. Ти също можеш да постъпиш така в живота си. Четвъртото измерение! Често пъти се чудим по какъв начин да развием собственото си подсъзнание, след като живеем в ограничени тела. Светият Дух обаче, в своята вездесъщност е способен да контролира цялата земя, а ние сме зависими от времето и пространството. Затова единственият начин да постигнем успех в това отношение, е да имаме сънища и видения. По този начин Светият Дух иска да се кооперира с нас - да твори и да ни помага така, че юношите да виждат видения и старците да сънуват сънища." Чрез виденията и сънищата ние можем да прекрачим прага на ограниченията и да се прострем в целия всемир. Затова Божието Слово казва: "Там, където липсват виденията, народът погива." Ако нямаш видения, ти не си духовно развит и творческата същност липсва - обречен си на погибел.

Виденията и сънищата са езикът на четвъртото измерение и Светият Дух общува с човека посредством този език. Единствено чрез тях можеш ясно да си представиш и да мечтаеш за една голяма църква. Можеш също така ясно да съзреш едно ново мисионерско поле, духовен напредък на твоята църква. Чрез тях можеш да повлияеш на бъдещето си и така да се родят големите резултати. Нека да подкрепя мислите си с духовни примери:

Известно ли ви е защо Адам и Ева отпаднаха от милостта Божия? Дяволът много добре знаеше, че представите и виденията на човека могат да доведат до определени резултати. Той използва в тактиката си тази предпоставка и покани Ева с думите: "Ела и виж плода на забраненото дърво. Да погледнеш само още нищо не значи, нали?"

Наистина, един поглед към плода е съвсем невинно и безвредно нещо, си помисли тя, затова отиде и погледна. Но не само погледна, но и задържа погледа си на него. Библията в Битие 3:6 ни казва: "И като видя жената, че дървото беше добро за храна... взе от плода му, та яде..." Преди да вземе, тя видя дървото и плода му във въображението си и в нея се породиха желание за ядене, като резултат от действието на четвъртото измерение.

Посредством това измерение може да се създаде или добро, или зло. Дълбоко в съзнанието си Ева си представи картината на дървото и плода му, надявайки се, че те могат да я направят мъдра и подобна на Бога. Дървото напълно я плени, тя взе от плода, яде и даде на мъжа си. Този акт беше тяхното падение.

Чудим се понякога защо Божият ангел даде такава тежка присъда на Лотовата жена. В Бит. 19:17 четем: "...бягай за живота си, не поглеждай назад!" Това беше една проста заповед, но въпреки забраната Лотовата жена погледна назад и стана стълб от сол - 26 стих.

Може да си помислиш, че санкцията е била много сурова, но когато разбереш закона на духа, ще се увериш, че това не е така, защото тя погледна не само с физическите си очи, а този поглед засегна цялата нейна вътрешност и завладя въображението и. Похотта на предишния и живот взе надмощие над нея и като резултат Бог изпълни Своето предупредително обещание.

Господ е употребявал този език на Светия Дух, за да промени живота на много хора. Прочети грижливо Битие 13:14,15: "Господ каза на Авраама, като се раздели с Лота: Повдигни сега очите си от мястото, гдето си. та погледни към север и юг, изток и запад, защото цялата земя, която виждаш, ще дам на тебе и на потомството ти до века."

Бог не каза: "О, Аврааме, ще ти дам веднага Ханаан", съвсем конкретно му каза да стане от мястото си, да повдигне погледа си на север, юг, изток, запад и едва тогава му каза, че ще даде на него и потомството му цялата земя.

Бих желал Авраам да имаше хеликоптер, с който да се издигне нависоко и да види целия Среден Изток, та дано биха се избегнали многото минали и настоящи проблеми там, но понеже не притежаваше нито бинокъл, нито хеликоптер, неговата представа беше много ограничена.

Виждането значи притежание. Авраам видя страната, тогава се върна в шатъра си и там, на леглото си, започна да мечтае. Светият Дух употреби езика на четвъртото измерение и така го въведе в притежание.

Интересно е, че Авраам доби сина си Исаак, когато беше на сто години, а жена му Сара - на 90. Година преди това Бог дойде и му каза: "Ти ще имаш син", а Авраам се засмя. Това значи, че той съвсем не повярва в тези думи.

Знаем също така, че и Сара се засмя зад шатъра. Бог я попита: "Сара, защо се смееш? Ти се засмя."

И двамата никак не повярваха на това известие. Но Бог имаше начин да ги накара да повярват. Той употреби четвъртото измерение - езика на Светия Дух. Една нощ Бог каза на Авраам: "Излез вън!" В Средния Изток влажността на въздуха е много ниска. Затова през нощта се виждат ясно блещукащите звезди. Авраам излезе и чу гласа на Бога: "Аврааме, преброй звездите." И той започна да брой.

Учените казват, че с просто око могат да се преброят около 6000 звезди. Ние си представяме как Авраам с усърдие е броял, но като е стигал до някъде, е забравял числото на звездите. Накрая е казал, че е невъзможно да преброи всичките. Но Бог продължил, като му казал, че неговите чеда ще бъдат колкото е числото на звездите.

Представям си колко е бил развълнуван Авраам. Сълзи са напълнили очите му и всичко пред него е станало пълна мъгла. Гледайки нагоре към звездите, той е започнал да вижда усмихнатите лица на оъдещите си деца и да чува техния вик: "Отче Аврааме!" Възбуден и разтреперан се е върнал в шатъра си. Не е могъл да заспи. Със затварянето на очите си е виждал звездите - неговите деца, и отново е чувал техните викове.

Тази картина идвала във въображението му отново и отново, докато се превърнала в негова собствена мечта. Тя станала част от четвъртото му измерение, посредством духовните сънища и видения. Последните започнали незабавно да оказват положително влияние върху стогодишното му тяло и то се подмладило. От този момент той повярвал в Словото на Бога и започнал да хвали името Му.

Кой можа да промени Авраам така бързо? Единствен Светият Дух, защото Бог приложи закона на четвъртото измерение – езика на Светия Дух. Виденията и сънищата на Авраам повлияха не само на душата, но и на физическото му тяло. Съпругата му също така била чудно подмладена. По-късно четем в Библията, че цар Авимелех се опитал да я вземе за своя наложница - 90-годишната Сара, но вече подмладена чрез закона и езика на четвъртото измерение.

Ние не сме като животните. Когато Бог ни създаде, Той сътвори в нас и четвъртото измерение - духовния свят. Тогава каза: "Владей над цялото трето измерение."

Не бих могъл да изпълнявам служението си за печелене на души единствено чрез хлопане на сърцата им или чрез свръхнапрежение и умора. Аз използвам пътя на вярата и така църквата ми днес расте неимоверно бързо. И днес тя наброява вече повече от 50 000 активни членове. Аз следвам пътеките на вярата и не напъргам особено много тялото си, за да извърша нещо, защото зная, че Светият Дух може да направи всичко - и то с голяма лекота.

Дори да се намирам в друга страна, използвам четвъртото измерение. Казвам на Светия Дух от какво има нужда църквата ми в Корея и Той извършва всичко. Понякога си мисля, че членовете на църквата ми са загрижени и чакат с нетърпение моето завръщане от чужбина, защото съм сигурен, че без мен посещенията на службите ще намалее. Но когато телефонирам на съпругата си, тя ми казва: "Не бъди толкова самонадеян. Църквата и без тебе върви много добре."

Прилагане закона на четвъртото измерение

Ако Бог даде обетованата земя на Авраам посредством чудотворното четвърто измерение и ако Той подмлади него и жена му единствено чрез закона на Светия Дух - виденията и сънищата, тогава и ти можеш с цялото си същество да се ползваш от това четвърто измерение.

Има един великолепен разказ за Яков в Бит.30:25-43. Всякога преди съм се смущавал когато попадам на този текст, където Яков си осигурява раждане на шарени и капчести агнета от едноцветни овце.

Попитах Господа: "Защо, о Боже, си разрешил да се пише това суеверие в Библията? То става причина тя да бъде предмет на злостна критика от страна на модернистите, които наричат Писанието сбор от басни."

Затова, когато четях от Словото и стигах до тази част, аз я прескачах, като смятах, че в нея има пасаж, на който не мога да разчитам. Един ден, като четях под помазанието на Светия Дух, когато дойдох до тези стихове отново си казах: "Аз пак ще ги прескоча, защото това е чисто суеверие." Но Светият Дух ми каза: "Почакай за минута. В Библията няма никакви суеверия. Ако нещо от нея ти изглежда така, то е защото не го разбираш. Ти си спял, но Аз съм вложил тук един специален творчески закон. Наблюдавай!"

И така, едно правилно разбиране на истината дойде в мене и доведе до нов курс в моето служение. Ако не използваш този свръхестествен закон на вярата, ти не ще си в състояние да видиш по 1000 нови членове да се прибавят ежемесечно към църквата ти; без съдействието на четвъртото измерение, твоите лични усилия не могат да донесат желаните резултат.

В тази част на живота си Яков - чието име означава измамник – живееше при чичо си Лаван. Стоя при него 20 години и работи съвсем усърдно като общ работник. Но Лаван много пъти променяше заплатата му и то все в негов ущърб. На свой ред сега пък Яков беше решил да измами чичо си. Когато навърши 40 години, Яков видя, че нищо не бе припечелил, а имаше много жени и деца и едно горещо желание да се завърне в дома си.

Бог съчувстваше на Яков и му показа част от тайната на четвъртото измерение. След като получи това откровение от Бога той отиде при чичо си и му каза: "Чичо, от сега

нататък ще ти работя при следните условия: Отстрани от стадото всяка капчеста и пъстра между овцете, а аз ще се грижа за останалите от стадото. И ако някога се родят капчести и пъстри агнета, те ще ми бъдат заплатата."

Чичото на Яков почти скочи от радост. Той думаше на себе си: "О, това момче нещо се заблуждава. Шансът на тези едноцветни животни да родят капчести и пъстри, е нищожен. Ето, той предлага да ми работи без заплата."

И Лаван отговори: "Да, да. Това е чудесно. Готов съм да направя такъв договор с тебе."

Тогава Лаван отлъчи всички капчести и пъстри животни и ги отдалечи от Яков на разстояние три дни път, а му повери и остави да се грижи за останалите. Тогава Яков се качи на планината, отсече зелени пръчки от топола, от леска и от явор, изряза по тях ивици, така щото да се вижда бялото по пръчките. Та тури пред стадата в коритата, в поилата, дето стадата дохождаха да пият, и като зачеваха пред пръчките, те раждаха животни, нашарени с линии, капчести и пъстри. Библията ни казва, че малко време след това всички животни и стада започнали да раждат такива агнета и ярета. Бог създаде едно видение и сън в душата на Яков. Подсъзнанието му преди това е било заангажирано с беднотията, неуспеха и измамата, затова трудът му е бил непосилен, а възнаграждението - нищожно. Но Бог промени въображението и подсъзнанието на Яков, като употреби пръчките като материал, за да се засилят зрителните му представи и се разшири фантазията му.

Яков много пъти поглеждал към купчината с пръчки и те се врязали толкова силно в съзнанието му, щото вече сънувал пъстри и капчести агнета. И наистина стадата му започнали да раждат такива животни. Човешкото въображение играе голяма роля в четвъртото измерение. Животните никога не могат да имат "такова въображение, защото то е дело на духа.

Когато сърцето и фантазията на Яков започнаха да улавят виденията и сънищата, едва тогава той научи езика на Светия Дух. Ти можеш да разговаряш с друг човек само чрез познат и на двама ви език, в никакъв случай - чрез непознати срички и думи.

Когато Яков научи езика на Светия Дух, веднага започна да разговаря с Него и Той се задейства. Светият Дух чрез собствения си чудотворен ключ промени гените на Якововите стада и те раждаха капчести и пъстри агнета.

Така стадото му много скоро се умножи и той стана един от най-богатите мъже на Ориента.

Има повече от 8000 обещания в Библията и всяко едно от тях е като шарена пръчка за теб. Не е нужно да ходиш на планината и да сечеш. Ти можеш само да вземеш едно обещание от Библията и неговото изпълнение вече те очаква, защото всички те са изпъстрени с кръвта на Исус Христос.

Доста време след Яков, Бог постави друго изпъстрено дърво на Голгота, изпъстрено не от нещо нечисто, а от безценната кръв на Божия Син. Всеки може да се взре в това окървавено и грубо дърво и ще получи нови видения и сънища чрез силата на Светия Дух, за да бъде напълно измит и променен.

Сега позволете ми да споделя една от своите лични опитности. Една коледна вечер бях сериозно зает с приготвянето на рождествената проповед, поради което си легнах рано сутринта. Малко след това телефонът иззвъня. Един човек ме търсеше от

държавната болница.

"Вие ли сте. пастор Чо?"

"Да, аз съм."

"Един от членовете на вашата църква умира след автомобилна катастрофа. Едно такси го ударило. Шофьорът го прибрал на задната седалка на колата и с него обикалял града цяла нощ."

По това време в Корея, законът беше следният: ако удареше и убиеше човек с таксито си, шофьорът трябваше да плати само

2500 долара и беше свободен от всяка финансова и друга отговорност. Ако обаче човекът беше само ранен, тогава виновникът трябваше да заплати цялата медицинска такса в болницата. Затова, когато никой не ги забележеше, мнозина от шофьорите предпочитаха да разкарват ранения, докато умре, защото смъртната такса беше по-евтина за него.

Този пострадал вярващ си купил нова шапка и някои други неща за съпругата си. Бил така унесен в радостта от подаръка, че прекосил улицата без да види светофарите и таксито го ударило. Било късно вечерта и никой не видял кога шофьорът го качил в колата си и как го разкарвал цялата нощ. Но човекът не умрял. Случайно един полицаи ги забелязал и откарал раненият в болницата. Ударът силно засегнал вътрешните му органи и кръвта му започнала да се натравя.

Лекарят ме познаваше отпреди и ме повика с думите: "Д-р Чо, да го оперираме ли? Според нас състоянието му е безнадеждно. Той е бил дълго време без първа помощ и кръвта му се е натровила. Няма начин да бъде излекуван."

Но аз казах: "Моля. оперирайте го веднага и щом свърша рождествената служба, ще дойда."

След службата аз се втурнах към болницата и видях болния в пълно безсъзнание. Лекарят отново не ми даде никаква надежда: "Пасторе, не очаквайте радост. Той вече си отива. Не можахме нищо да направим. Когато отворихме корема му, забелязахме, че на три места вътрешностите му бяха разкъсани и там беше проникнала част от съдържанието на червата. Няма надежда."

Отговорих: "Ще се опитам да му помогна."

Когато отидох при него, той беше в дълбока кома. Коленичих до него и се помолих: "Господи Боже, дай ми само пет минути, за да мога да му кажа нещо. Нека дойде в съзнание само за пет минути."

Както се молих забелязах, че нещо мръдна. Отворих очите си и видях, че човекът също отвори своите.

"О, пасторе, аз умирам". Разбрах, че имам тези пет минути. Отговорих му:

"Не казвай това. Ако продължаваш така, наистина ще умреш и не ще мога да ти помогна. Трябва да промениш мислите и въображението си. Промени също така и представите си, защото по този начин ще можеш да доминираш над триизмерното пространство, над целия материален свят.

Сега, слушай ме! Представи си един млад мъж, който сутринта казва "довиждане" на съпругата си, усмихнат, здрав и изпълнен с радост, после отива в канцеларията си и през целия ден има успех в работата си. Всички хора го уважават и се възхищават от находчивостта му. Вечерта излиза от работа и на връщане към дома купува хубави подаръци на жена си, която го чака с нетърпение за вечеря. Щом чува стъпките му, тя се втурва към вратата и го посреща с прегръдка и целувка. Влизат заедно в стаята, споделят вкусното ядене и прекарват една спокойна и щастлива вечер у дома. Човекът, за когото ти говоря, не е никой друг. Това си ти! Мисли си за такъв човек. Нарисувай такава картина в съзнанието си. Погледни към нея и кажи в сърцето си: "Това съм аз!"

Не си представяй негативни, смъртни картини. Не рисувай трупове и ковчези, но си мечтай за такъв човек и тогава ще се моля за теб. Нека твоят ум бъде зает с тази представа, остави молитвата на мен. Ще направиш ли това?"

"Да пасторе, ще променя мисленето си. Ще кажа, че аз съм този човек. Ще се опитам да направя видението и мечтата една истинска реалност... Ето виждам... всичко ясно." - каза той.

Докато ние разговаряхме така, дойде хирургът със сестрите. Започнаха да се кикотят и да ми се смеят, като дори помислиха, че съм загубил ума си, но аз бях напълно сериозен, защото знаех много добре закона на четвъртото измерение на Духа. И особено след като бях видял, че този човек говори с езика на Светия Дух. Подобно на мисионер в чужда страна, който едва започва да общува с местните жители чрез техния език, този умиращ мъж засрича думи с езика на Светия Дух.

Както бях коленичил до него с ръце хванати за леглото, се помолих със следните думи: "Скъпи Душе, ето братът има вече ясно видение и представа за себе си. Влез в него и завладей тялото му. Заповядвам този човек да бъде изцелен цялостно, като бъде изпълнен с Твоята изцелителна сила!"

Изведнъж невярващите сестри казаха: "В тази стая е доста горещо. Температурата е много висока."

Навън времето беше студено. В стаята също; това беше силата на Светия Дух, Който излъчваше тази топлина. Хирургът и сестрите почувстваха огъня, ушите им се зачервиха и силата на Светия Дух стана така осезаема, че дори и леглото потрепери.

За голямо учудване, в разстояние на една седмица този човек стана, започна да ходи и излезе от болницата. Сега той работи в химическата промишленост. Всякога, когато го видя в църквата, на балкона, си казвам: "Слава на Бога! Ние тогава говорихме с езика на Светия Дух и чудото стана. "

Нека ви разкажа друг случай:

Веднъж бях в канцеларията си, когато една жена на около 50 години влезе при мен и силно извика: "Пасторе, домът ми е напълно разрушен и разбит. "

"Не викай така - помолих я аз, - а кажи какво е станало?"

"Ти знаеш, че имам няколко сина и само една дъщеря. Тя тръгна по много лош път и редовно спи с приятели на моя мъж и с приятели на синовете ми, като непрекъснато ходи от хотел на хотел и обикаля дискотеките. Мъжът ми се срамува да отиде в службата си. Синовете ми също са в голямо затруднение и искат да напуснат дома ни.

Опитах всичко, дори се молих на Бога да я прибере. О, пастор Чо, кажи ми какво да направя?"

"Престани да хленчиш и да викаш така силно - казах аз. Сега разбрах ясно защо Бог не е отговорил на молитвата ти. Ти си Му представила нещата много лошо. В ума си винаги си рисувала образа на една проститутка, нали?"

Жената отговори: "Но тя си е такава в истинския смисъл на думата."

"Ако обаче искаш да я видиш променена, тогава трябва да си я представиш в съвсем друга светлина. Трябва да смениш негатива на твоето въображение и да си нарисуваш нова, хубава картина."

Но жената отхвърли моята идея, като каза: "Не, не мога. В моята представа тя е мръсна, нещастна и грозна."

"Не говори така. Нека си я представим в нова светлина. Да заангажираме мисълта си, така да се каже, с "капчести" и "изрязани на ивици пръчки". Коленичи долу, аз също ще направя това с теб. Нека застанем в подножието на Голгота с вдигнати нагоре ръце. Да погледнем към Исус Христос, Които умря на кръста В горест и страдание.

Защо Той увисна там? Заради твоята дъщеря. Нека я положим точно пред Исус Христос и да се опитаме да я видим през Неговата драгоценна кръв. Можем ли да си я представим простена, очистена, новородена и изпълнена със Светия Дух? Начертай Във въображението си такава картина."

"О. пасторе, да! Мога! - отговори майката. - Ето Виждам я вече през кръста на Исус Христос. Добих друга представа за моята дъщеря."

"Чудесно, чудесно! - възкликнах аз, - И аз имам ново видение за дъщеря ти. Дръж в себе си ежедневно жива тази ясна картина. Така Светият Дух може да те научи на Своя език, да Видиш нови видения и сънища; знай, че това може да стане само ако си непрекъснато под нозете на Христовия кръст."

След това ние коленичихме В молитва: "О, Господи, Виж тази картина. Скъпи Свети Душе, влей Себе Си в тази нова представа на тази жена, дай нови видения. Промени целия ѝ мисловен живот. Направи чудо."

Изпратих майката, която напусна канцеларията ми цялата сияеща в усмивка. Вече не викаше, защото мислите и относно нейната дъщеря бяха изцяло променени.

Една неделя, няколко месеца по-късно, внезапно тя отново влезе в канцеларията ми заедно с една красива дама.

"Коя е тази млада жена с теб?" - попитах аз.

"Това е дъщеря ми", усмихна се тя.

"Значи Бог е отговорил така бързо?"

"Да" - отговори тя.

Тогава ми разказа какво се случило.

Една нощ нейната дъщеря била в един мотел с чужд мъж. Рано сутринта, когато се събудила, тя се видяла мръсна и покварена. Почувствала, че нещастieto на целия свят като октопод е сграбчило нейния дух и я обхванало горещо желание да се върне у дома си, но се страхувала от родителите и братята си. Въпреки това решила да рискува и си казала: "Ще опитам и ако ме изгонят, вече никога няма да се върна."

Веднага се върнала в дома на родителите си и позвънила. Майката излязла и като я видяла, лицето и светнало като изгрева на слънцето. Поздравила я с думите: "Добре дошла, дъще!", втурнала се и я прегърнала силно.

Дъщерята била обсипана с любовта на майката и това напълно я съкрушило. Тази майка много се е молила за своята блудна дъщеря и молитвата променила напълно мислите и относно нея. Затова веднага я приела и широко отворила ръцете и сърцето си в знак на истинска любов.

Майката доведе дъщеря си на църква и за два, три месеца, след като слуша проповедите, изповяда греховете си и предаде сърцето си на Христос. В последствие Бог и подари един чудесен съпруг.

Сега тя има три деца и е една от първите помощнички в църквата. Нейното служение е евангелизаторско и всичко това стана благодарение промяната на мислите и виденията на майката, която приложи закона на четвъртото измерение.

В цялото Писание виждаме, че Бог е използвал този закон.

Нека погледнем на Йосиф. Преди още да беше продаден като роб на египтяните, Бог беше отпечатал в сърцето му картини от четвъртото измерение. Въпреки че беше взет като роб, в сърцето си той носеше силното влияние на своята непоколебима вяра. По-късно виждаме, че стана пръв министър.

Да обърнем внимание на Моисей. Преди да направи скинията, беше повикан на планината Синай. Там стоя четиридесет денонощия и му бе дадена скицата на скинията. Когато се върна, той я съгради точно такава, каквато я Виждаше в представите си. Бог даде видение на Исаия, Еремия, Езекиил, Данаил и на много други Свои служители. Той ги въведе в Своето четвърто измерение и ги научи на езика на Светия Дух, как да се молят с молитвата на вярата.

Тази мисъл е потвърдена и от живота на апостол Петър. Собственото му име беше Симон, което значи тръстика. Когато Андрей го доведе, Исус го погледна в очите и се засмя: "Да, ти си Симон - една люлееща се тръстика, която се наклонява накъдето духа вятърът. В даден момент си ядосан, в следващия си усмихнат.

Понякога постъпваш неразумно, а друг път показваш своят, интеллигентност.

Наистина си като тръстика, но аз ще те преименувам на камък. Симон тръстиката е вече умрял за света, а Петър, камъкът, е жив."

Апостол Петър беше рибар и познаваше твърдостта и устойчивостта на канарата. Той беше наблюдавал как под напора на силните ветрове вълните в Галилейското езеро са се издигали високо и разбивали на пяна в твърдите канари; на пръв поглед те са изглеждали покорени, но в следващия момент картината се променя, водата започва бавно да се стича в езерото, а скалата

продължава да издига гордите си рамене. Петър отново и отново е казвал на себе си;

"Аз като тази канара ли съм? Да, аз съм като нея."

Петър стана здрава канара в ранната Христова църква. Но преди това Христос го видя като такъв първо в сърцето си.

Бог промени името на Яков в Израел, което значи Божият принц и той стана такъв, а преди това беше един лукав измамник.

Нехристияните, последователите на езическите религии са се занимавали с трансцедентални съзерцания и будистки размишления. За тях е необходимо да имат една ясна и определена цел и да достигнат до видения. Сокагакайците рисуват картини на големи успехи, като си повтарят определени фрази за това и се стараят да развиват човешкото, духовно измерение; и действително като постъпват по този начин, те постигат нещо. Докато християните в Япония за повече от сто години са станали едва 0,5% от населението, то сокагакайците имат милиони последователи. Сокагакай твърде изкусно е прилагал закона на четвъртото измерение и е вършил много чудеса, а християните по това време са се занимавали с версии и теологически спорове.

Хората са създадени по образ и подобие Божие. И понеже Бог е Бог на чудесата, то и Неговите деца са родени с желанието да са свидетели на чудеса в живота си. Без да видят чудеса, те не могат ясно и достатъчно да осъзнаят необходимостта от Божията сила.

Твоята отговорност

Лично ти си отговорен пред хората за липсата или наличието на чудеса. Библията не принадлежи към третото, а към четвъртото измерение, защото в нея срещаме Бог и четем за изобилния живот, приготвен за нас; също така чрез нея научаваме езика на Светия Дух. Когато изучаваш Писанията, ти може да имаш духовни видения и сънища, чрез които се превръщаш в една творческа личност. Позволи на Светия Дух да дойде да оживи това, което четеш и да даде на юношите видения, а на старците сънища.

Ако нямаш качества и възможности за мисионерска дейност, то ти можеш да стоиш на стола си и да имаш видения и духовни сънища. Това е също така много важно, нужно и достатъчно силно. Нека Светият Дух да дойде в теб и да те научи на Своя език - езика на виденията и сънищата. Тогава дръж тези видения и сънища в сърцето си, позволи Му да тече през теб и чрез тях да създава и твори.

Бог иска да ти даде според желанието на сърцето ти. Той е готов да изпълни тези твои желания, защото самото Му Слово казва така: "Наслаждавай се в Господа и Той ще ти даде според желанието на сърцето ти." Същото четем и в Притчи 10:24: "...а желанието на праведните ще се изпълни."

Първо си постави ясна и определена цел, след това начертай във въображението си една живописна картина, така че да те вдъхнови, и започни да се молиш, докато получиш отговор. Не се заблуждавай в опитите за усъвършенстване на мисловните процеси, в йогизма, в трансцеденталните съзерцания или в сокагакаизма. Те само развиват човешкото четвърто измерение и се свързват със сатанинското.

Нека надминем египетските магьосници - те изобилстват в света - а ние нека да посветим виденията и сънищата си на нашия Свят Бог. Нека станем като Моисей, да излезем и да вършим най-удивителните чудеса на света.

Такива чудеса са обичайни и очаквани събития в нашата църква. От опит мога да кажа, че човек не е като другите животни. Ти не си едно обикновено създание, защото притежаваш четвъртото измерение в сърцето си и то е, което доминира над цялото триизмерно пространство, над повърхнините и над правите на този свят.

Чрез превъзходството на това четвърто измерение – сферата на вярата - ти можеш да влияеш положително над обстоятелствата и ситуациите, да влееш красота в мръсотията и хаоса, да донесеш изцеление на наранените и страдащите.

3

ТВОРЧЕСКАТА СИЛА НА ИЗГОВОРЕНОТО СЛОВО

Както съществуват известни стъпки, които трябва да следваме, при усвояване принципите на вярата, така също има един основен принцип, отнасящ се до изговореното слово, който е необходимо много добре да разберем. Поради тази причина искам да ви разкрия творческата сила на изговореното слово и защо използването на тази сила е така важно.

Една сутрин закусах с един от водещите неврохирурзи в Корея, който ми разказа за различни медицински открития и новости из областта на мозъчните функции. Той ме попита:

"Д-р Чо, знаеш ли, че говорният център в мозъка господства над всички останали нервни центрове?"

Засмях се и казах: "Зная това отдавна."

"Че как отдавна, когато в света на неврохирургията откритието е съвсем ново?" - ме попита той.

Отговорих, че съм научил тази истина отдавна от д-р Яков.

Но кой е този д-р Яков?" - ме попита отново неврохирургът.

"Той беше един от прочутите доктори в библейските времена, преди около 2000 години - казах аз. - и в глава трета от книгата си, в първите няколко стихове, д-р Яков съвсем ясно определя важното значение на езика и неговия говорен център."

Неврохирургът съвсем учудено ме попита:

"Наистина ли Библията учи така?"

"Да - отговорих аз, - езикът е малък орган, но е способен да обуздае цялото тяло."

Тогава той започна да ми обяснява техните открития. Каза, че говорният център има такава сила над тялото, че едно обикновено говорене е в състояние да упражни контрол над него и да осъществи желанията на самия човек. Ако той си каже: "Аз ще отслабна" - веднага нервните клетки схващат това и казват помежду си: "О, нека се приготвим за отслабване, защото получихме инструкции от централната нервна система за това." И като естествена последица, те се нагаждат към слабеене.

Ако някой си каже: "Аз съм неспособен. Не мога да свърша тази работа" - то съвсем скоро всички нерви са напълно убедени в същото. "Да - отговарят те, - ние получихме информация от централната нервна система, която ни казва, че не сме в състояние да развием някаква способност. Трябва да свикнем с мисълта, че сме част от една посредствена, слабовата личност."

Ако някой пък си рече: "Аз съм много стар и уморен, не съм в състояние вече нищо да правя" - в този случай централната нервна система също дава информация в такъв дух. А останалите нерви отговарят: "Да, ние сме стари, вече сме готови за гроба. Обречени сме на разпадане." И наистина човекът скоро умира.

Хирургът продължи да ми говори: "Затова човек никога не трябва да се предава и отдръпва. Веднъж направил така, той вече непрекъснато повтаря в себе си, че не е способен за нищо и всички нерви му пригласят, докато бъде смъкнат в гроба."

За успеха в личния живот

Този разговор имаше голямо значение за мен и оказа огромно въздействие в живота ми, защото чрез него разбрах, че думите които изговаряме, играят важна роля в създаването изграждането на един успешен личен живот у всеки човек.

Хората много лесно се адаптират към негативните мисли и думи. И когато им се открие някоя възможност за работа с по-добра заплата, нервното устройство отговаря: "Аз не съм способен да стана богат, защото още нямам обратна на досегашната информация от центъра на нервната система. Обречен съм на беднотия, затова няма защо да се опитвам да приема тази работа. Не мога да печеля пари." Такъв манталитет на дадена личност може да стане причина тя да живее в постоянна оскъдност.

Това, което Библията пишеше преди около 2000 години, така е и днес. Медиците обаче са открили този принцип едва напоследък.

Неврохирургът ми каза, че хората трябва да мислят така: "Аз съм още млад и способен. Мога да работя като младите, независимо от възрастта си." Нервната система на такъв човек е здрава, бодра и той получава много свежест и сили от главния център.

Библията ясно казва, че този, който може да обуздае езика си, фактически контролира цялото си тяло. Каквото говориш, това ще получиш. Ако кажеш, че си беден, тогава всички твои системи са готови да привлекат бедността и ти много скоро започваш да я усещаш вече като поканена гостенка в твоя дом - и ето, че ставаш беден. Ако обаче застанеш на противоположното становище с мисли и думи, тогава цялото ти тяло се мобилизира и започваш да чувстваш успеха във всяко начинание. Ти си готов да посрещнеш каквато и да е конкуренция и да завоюваш големи победи. Поради това никога не изговаряй думи с негативно значение, а винаги само оптимистични.

В Корея често се чуват изрази, като: "О, ще умра от горещина". Толкова много съм ял, че ще се пръсна", "Ще умра от щастие", "О, изплашен съм до смърт" и т.н. Корейците непрекъснато повтарят тези думи. Ето защо в своята 5000-годишна история смъртта е шествала непрекъснато и народът ни е бил свидетел на много войни. Моята генерация никога не се е наслаждавала на един траен мир в цялата страна. Аз съм роден през времето на Втората световна война, израснах в огъня на корейската война и сега живея в страна, която е на ръба на войната.

Преди да бъдеш променен напълно, необходимо е най-напред да промениш езика си. Ако това не е по силите ти, не се надявай на друга промяна. Ако искаш да видиш децата си също променени, научи ги да не говорят излишни, празни и лоши думи. Ако желаеш да видиш необузданата и безотговорна младеж, тръгнала по нови, светли пътеки, трябва да направиш всичко възможно, за да ги накараш да говорят на нов и чист език.

Но откъде да научим този нов език? От най-добрата книга, занимаваща се с тези въпроси - от Библията. Чети я от Битие до Откровение. Овладейвай нейния език, изговаряй думи на вяра и храни нервната си система с един речник, съставен от творчески, продуктивни и победоносни слова. Говори непрекъснато такива думи! Повтаряй ги! Те ще постигнат контрол над цялото ти тяло.

Тогава непременно ще станеш победител, защото завладян от тях, ще си готов да срещаш обстоятелствата с оптимизъм и те ще ти носят успехи. Тази е първата важна цел - да добиеш сила и да имаш един успешен личен живот.

За изпълнение на Божиите намерения

Има и втора цел, за която е нужно да използваме творческата сила на изговореното слово. Не само за собствения ни успешен живот, но и за изпълнение на Божиите цели и намерения.

Когато навлизах в служението, чувствах в себе си една непрекъсната борба. Дори когато проповядвах, усещах сериозна задръжка в духа си. Господният Дух беше навлязъл в моя дух и върху умствения си телевизионен екран бях започнал да виждам болни, изцерени от туберкулоза, куци да захвърлят патериците си и да ходят без тях.

Корея е толкова далеч от Америка, че аз знаех много малко за служението на изцеление. А и нищожното число мисионери, с които се срещах тогава, бяха съвсем невежи по отношение на този вид служение и разговорите с тях по такива въпроси съвсем ме бяха объркали.

Дойдох до заключение, че тези видения бяха една спънка от сатана И всякога, когато ги виждах, си казвах: "О, душе, който спъваш и пречиш, излез от мен!"

Но колкото повече проповядвах, толкова по-ясно виждах видения на изцерени хора. Тези видения ме обзеха така, че едва можех да проповядвам. Те станаха причина, с много пост и молитва, да чакам отчаян пред Господа.

Тогава в сърцето си чух Бог да ми говори: "Сине Мой, това не са спънки от сатана, но са онагледени желаниа на Светия Дух. Те са слово на мъдрост и слово на знание. Бог иска да изцери много хора, но Той не може да стори нищо, преди ти да проговориш."

"Не - отговорих аз, - не вярвам. Бог може да направи много неща без мен и моите мисли и думи."

По-късно забелязах в Библията, в първата глава от Битие, следното: "А земята беше пуста и неустроена" и макар че "Божият Дух се носеше над водите", нищо не се случваше. Тогава Бог ми разкри една много важна истина, като ми каза: "Там беше присъствието на Светия Дух, мощният и помазан Свети Дух се носеше над водата. Но стана ли нещо?"

"Не - отговорих аз, - нищо не се случи."

Тогава Бог проговори: "Ти можеш да чувстваш присъствието на Светия Дух в църквата си, неговото пулсиращо и напояващо присъствие, но нищо не ще стане, нито една душа не ще се спаси, нито едно човешко сърце не ще се възстанови, докато ти не проговориш. Престани да просиш непрекъснато това, от което се нуждаеш. Говори Слово! Позволи Ми да имам материала, с който да върша велики чудеса. Както Аз създадох света със Слово, така и ти говори! Кажй: "Да бъде светлина! Да бъде простор!"

Осъзнаването на тази истина беше повратна точка в моя живот. Извиних се на Бога с думите: "Съжалявам, Господи, вече ще изричам творчески думи."

Но все още се страхувах, защото никой не ме беше обучил в това служение. Боях се от факта, че може нищо да не стане, когато заповядам. Тогава какво биха казали хората за мен? Затова казах на Бога: "Тъй като се страхувам, още не мога да казвам, че виждам куците изцерени и раковият тумор изчезнал, затова, Отче, ще започна със страдащите от главоболие."

След това, докато проповядвах, в духа ми нахлуваха много видения на изцерени, но когато виждах с духовните си очи изцерени куци и изчезнали тумори, аз ги игнорирах. Казвах:

"Има ли някой тук, който да желае изцеление от главоболие?" и веднага всеки желаещ биваше изцерен. Бях учуден, че всичко това ставаше чрез моите думи.

Малко по малко добивах кураж. Започнах да подканям, че и болни от синусит биха могли да бъдат изцерени, след това глухи и накрая започнах да приканвам болни от всички болести, които виждах в моето въображение. Сега в църквата ми в неделя сутрин хиляди хора получават изцеление по този начин.

Понеже времето е много ограничено, поради многото служби в една зала, трябва да се действа бързо. Докато стоя на амвона, Бог ми показва изцеленията, които стават и аз само ги назовавам. Просто затварям очите си и говоря. За потвърждение, всички изцерени стават прави. Те стоят седнали, докато назова точната болест, от която са били изцерени.

Така научих една тайна: преди да си изговорил думи, Светият Дух няма подходящ материал, за да твори чудеса. Ако Той ти придаде вяра в сърцето да преместваш планини, не се моли и не искай планината да се премести, но кажи: "Заповядвам ти да се преместиш ей там, в морето!" И тя ще се премести. Ако добре научиш това и го направиш постоянен метод в своята работа, то под помазанието на Светия Дух и под действието на вярата, която Бог ти дава, непременно ще видиш много знамения и чудеса в живота си.

Да обслужваш 50 000 редовни членове никак не е лесна работа. Организирахме сме 24-часово дежурство на телефона на нашата църква, където дежурещите регистрират всяка молба и дават инструкции. Опитвах се да запазя в тайна номера на домашния си телефон, но много скоро той стана известен на всички и непрекъснато ми се звъни, от ранна сутрин до късна вечер. Много пъти, след като току-що съм се затоплил в леглото, телефонът ме събужда в десет часа и чувам от слушалката: "Пасторе, внукът ми има силна треска, моля те, моли се за него." И аз се моля.

В единадесет часа звъни друг: "Съпругата ми още не се е върнала от работа, моля те, моли се." И аз отново се моля.

В дванадесет часа - нов звън и една жена пици: "Съпругът ми си дойде вкъщи и жестоко ме наби. О, това е ужасно! Не искам вече да живея." Ето, че трябва отново да се моля и да я посъветвам какво да направи.

В един часа пиян мъж ми говори от другата страна на телефона: "Моята жена посещава църквата ви. Защо не я научите да има прилично държание с мен?" И аз трябва да му обяснявам всичко надълго и нашироко.

Рано сутринта пак се звъни, и то от болницата: "Пасторе, такава и такава личност е при нас на умиране. Можете ли бързо да дойдете? Нейното последно желание е да ви види, преди да умре." Аз ставам и се втурвам към болницата.

Телефонът ми непрекъснато звъни, така че понякога се изкушавам и преди да си легна го изключвам, като си казвам: "Не мога да живея така".

Но Светият Дух проговаря в сърцето ми: "Ти добър пастор ли си? Един добър пастор никога не ще изостави паството си." И аз ставам и го включвам отново. Само когато излизам вън от страната, тогава мога спокойно да се наспя.

В една студена зимна нощ, когато вече заспивах, чух отново звъна от телефона. Мъжът, който ме викаше, каза: "Пасторе, познавате ли ме?"

"Разбира се. Нали ви венчах."

"Опитвах цели две години с всичките си сили и способности да запазя брака си, но не успях... Тази нощ имахме сериозно спречкване и решихме да се разделим. Дори вече поделихме покъщнината, но се нуждаем от още едно нещо - благословение. Ние се оженихме с вашето благословение и желаем да се разделим също с него."

В какво положение понякога може да изпадне един Божий служител - да благославя при бракосъчетание, а след това - при развод. Отговорих му: "Не можете ли да почакате до сутринта? Сега е доста студено и освен това вече съм в леглото си. Нужно ли е веднага да дойда?"

"Пасторе - обърна се той към мен, - утре ще бъде късно. Ние ще трябва да се разделим още тази нощ. Не искаме да ни проповядвате. Вече е много късно. Затова само елате, просто да ни благословите, след което всеки ще тръгне по своя път."

Скочих от леглото и отидох във всекидневната. В сърцето си страшно се ядосах на сатана. Помислих си: "Това в никакъв случай не дело на Светия Дух, но на тъмните сили на поднебесната."

Започнах да се моля и изведнъж дойдох до четвъртото измерение. Понеже виденията

и сънищата са езикът на Светия Дух, затова посредством това измерение аз мога да влияя на третото и да го контролирам и коригирам. Коленичих, затворих очите си и през кръста на Исус Христос, чрез действието на Светия Дух, се помъчих да видя това семейство отново възстановено. Видях ги съвсем ясно и се молих: "О, Боже, направи ги като тази картина, която виждам."

Докато се молах, бях докоснат от вярата и разбрах, че в името на Исус, посредством четвъртото измерение положението се геоменя. Това четвърто измерение със своята позитивна сила беше бече мое, затова станах и отидох в жилището на младата двойка.

Те живееха в един фантастично луксозен апартамент. Имаха всички възможни удобства, но когато влязох в него, ме лъхна леден мраз и почувствах омразата, която бе застанала между двамата съпрузи.

Ти можеш да притежаваш всички материални блага на този свят, но ако царува омраза в семейството ти, тези неща не са благословени и в никакъв случай не могат да те направят щастлив.

Когато пристигнах, намерих мъжа във всекидневната, а жената - в спалнята. Щом влязох, той започна да ми говори против съпругата си. Като чу това, жена му се втурна при нас с думите: "Не го слушайте! Чуйте мен!" И тя също започна да говори против мъжа си.

Като слушах съпруга и, всичко, каквото кажеше, ми изглеждаше абсолютно вярно. Но когато слушах нея, думите ѝ също ми се струваха съвсем справедливи. Всеки беше прав в собствените си очи. И двамата се чувстваха невинни, затова застанах помежду им като арбитър.

Мъжът и жената ме увериха, че всичко между тях е свършено: "Не се молете за семейството ни - казва те, - молете се за нашата раздяла!"

Но в сърцето си аз вече бях надвил третото измерение, посредством четвъртото. Бидейки довереник и на двамата, аз взех ръцете им и казах: "В името на Исус, заповядвам на сатана да оттегли влиянието си от това семейство. И от този момент, в името на Исус Христос, заповядвам им да се слоят в едно, да бъдат нежни, внимателни един към друг."

Изведнъж усетих, че една гореща сълза падна на ръката ми и като погледнах към мъжа, видях, че целият се тресеше в плач. Казах в себе си: "О, слава на Бога! Ето, Той вече действа."

Погледнах към жената и видях, че очите и бяха също навлажнени. Така събрах ръцете им заедно и казах: "Това, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва."

Станах и казах: "Вече си отивам."

Двамата ме изпратиха до входната врата и когато се разделяхме, казаха: "Довиждане, пасторе."

"Слава Богу - отговорих аз, - Той вече действа!"

Следващата неделя двамата бяха в църковния хор и пяха чудесно.

След службата се поздравихме и попитах жената: "Какво се случи?"

"Не зная - отговори тя, - но когато вие затворихте вратата, с нас се беше случило нещо чудно. Още когато започнахте да заповядвате, нещо се откъсна и падна от сърцата ни. Студенината помежду ни бе разрушена и ние бяхме напълно съкрушени.

Изведнъж започнахме да съзнаваме, че трябва да опитаме всичко отново, и то двамата заедно. След като ни напуснахте, през цялата нощ разопаковахме багажа. Сега се чудим защо не сме могли да се разбираме помежду си, защо сме спорили така много и сме искали да се разделяме. Сега се обичаме повече, отколкото по-рано."

Светият Дух се нуждае от твоите и моите думи. Ако само ги бях осъдил и тихо се бях молил за тях, то бих пропуснал една прекрасна възможност за тяхното събиране. Аз изговорих творческо слово, Светият Дух се нуждае от него. Нуждае се от определени думи, изговорени с вяра. Исус използваше изговореното слово, за да променя и твори чрез него. Христовите ученици вършеха същото със същата цел. За съжаление църквата Христова понастоящем е станала една безконечна просякиня. Непрекъснато иска, а се страхува да заповядва с вяра. Нужно е да си възвърнем изгубената възможност да заповядваме.

За изявяване на Христовото присъствие

Има и трета причина, поради която трябва да се използва творческата сила на изговореното слово. Чрез нея ти създаваш и изявяваш в себе си присъствието на Исус Христос! Когато отвориш Библията и прочетеш Рим. 10:10, виждаш, че "със сърце човек вярва и се оправдава и с уста прави изповед и се спасява." Единствено чрез изповядване на вярата си човек може да грабне спасението, което идва от Исус Христос. Ако не изповядаш вярата ясно, Христос никога не ще може да бъде изявен напълно, защото от Библията научаваме, че "каквото вържеш на земята, ще вързано и на небесата и каквото развържеш на земята, ще развързано и на небесата."

Ти носиш отговорността относно изявяването на Исус и Неговото присъствие тук на земята.

Когато имам заседание с моите 100 души помощник-пастори, аз им давам ясна и строга заповед: "Вие сте отговорни за съществуването и изявяването на Христовото присъствие, където и да идете. Да представяте Христос и да посрещате специфични нужди на хората - ето това са вашите задачи."

Нека ви дам някои примери:

В нашата околност има няколко църкви, принадлежащи към различни деноминации. В една презвитерианска църква пастирът говори единствено за опитността на новороденото. Проповядва само за спасението на хората и изявява пред слушателите Христовото изкупително дело само в тази светлина. Хората отиват в тази църква и получават спасение, но нищо повече от това.

Святата църква, която се намира съвсем близко до нашата, проповядва ежедневно за освещението. "Бъдете святи, бъдете святи!" - непрекъснато увещава тя. Много хора отиват там и получават това разбиране за освещението. Служителят в тази църква представя Христовото присъствие единствено като освещаващо.

Но в моята църква аз проповядвам и представям Христос като Спасител, Осветител, Кръстител, Изцелител и като Такъв, Който благославя, затова ние имаме всички тези Негови аспекти, изявени в църквата. Опитвам се да създам в църквата цялостен образ на Исус Христос.

Твоята роля

Ти създаваш и изявяваш присъствието на Исус Христос с устата си. Ако говориш за спасение - изявяваш спасителния и новораждащ Христос, ако говориш за Божествено изцеление – налице е церителния образ на Христос, ако пък говориш за чудесата на Исус - ти Го представяш като чудотворец. Неговото изявяване е свързано с твоите думи. Той е зависим от тебе, затова ако не говориш ясно и дръзновено за Него поради страх от сатана, как тогава Той ще изяви силата Си? Ето защо, говори смело!

Много хора имат проблеми в домовете си, защото нямат домашни олтари. Ако бащата поддържа домашния олтар и говори ясно и определено за присъствието на Исус Христос в семейството, в такъв случай той може да осигури това присъствие постоянно в дома, а Исус ще вземе грижата за всички домашни проблеми. Но понеже мнозина вече са порутили семейните си олтари, то те не говорят за реалното присъствие на Исус и оставят децата си без пълното Божие благословение.

Не е нужно да чакаш, докато получиш специален дар. Винаги съм казвал, че духовните дарби се намират в Светия Дух. Ти самият никога не можеш да си доставиш някоя дарба.

Да предположим, че аз имам дар изцеление. Тогава безразборно бих изцелявал всеки, който би ме потърсил за това. Светият Дух вижда конкретната нужда и задейства съответната дарба чрез някой, който посреща тази нужда.

Важно е да помним, че всичките девет дарби се намират в Светия Дух защото Той е, Който живее в твоята църква и същевременно в теб. Чрез Него можеш да имаш всички видове служения - учителско, евангелизаторско, мисионерско, пастирско и служение на Божествено изцеление. Чрез теб, като Свой канал, ТОЙ изявява силата Си. И така, не се безпокой, че не си придобил дарбите.

Бъди смел! Искай дарбата смелост и говори Словото! Говори го ясно и определено, като създаваш и изявяваш специално за случая присъствието на Исус Христос. Откривай това специфично присъствие пред цялото събрание и ще имаш определени резултати. Бащата може да създаде присъствието на Исус Христос в дома чрез думите си, а Той ще вземе грижата за всички семейни проблеми. По същия начин аз проповядвам в църквата, като засявам специални семена и жъна също така специални резултати.

Виждам голяма грешка във воденето на службите в Америка. Пасторите изнасят силни проповеди пред слушателите, но скоро след това последните напускат салона и се разотиват. Не им се дава възможност и време да размишляват върху плодовете, които тези проповеди биха донесли в живота им. Те имат набрана информация от изговорените думи, но нямат време да се молят и да чакат пред Господа, така че словото да стане част от тях самите.

Там службите траят много кратко време. Дайте време на слушателите, скъсявайки предварителната част и забавленията. Сложете тежестта върху Словото и осигурете

повече време на хората да се молят заедно, за да могат изговорените думи добре да се смелят. Ако правите така, ще имате огромни резултати в пастирското си служение.

Думите, които ти говориш, изграждат преди всичко твоя личен живот, защото говорният център контролира всички останали нервни центрове. Затова говоренето на чужди езици е начален белег на кръщението в Светия Дух. Когато Той вземе под Свой контрол говорния център, фактически контролира цялата нервна система и същевременно цялото тяло. Следователно, когато говорим непознати езици, ние сме изпълнени със Светия Дух.

Говори Словото, а то ще контролира тялото и живота ти. Говори на Светия Дух, така Той ще те изглажда и оформя. Изпълнявай всичко това! Изявявай присъствието на Исус Христос чрез думите, които изговаряш!

Проповядвай Словото, то има сила и когато го изговаряш, то е, което върши чудесата, а не ти.

Бог не те употребява за това, че си станал много свят; понеже щом един християнин живее, то той непрекъснато воюва с плътта си. Бог те употребява, защото имаш вяра.

Затова, братя и сестри, нека говорим Словото, понеже то дава успех в нашия личен живот, дава материал, чрез който Светия Дух може да твори и изявява постоянно присъствието на Исус Христос в нас.

Запомни, че Христос е зависим от теб, от думите, чрез които изявяваш Неговото присъствие. Какво ще направиш с Исус, който иска да контролира езика ти? Ще изявиш ли присъствието Му за благословение на другите, или ще затвориш устата си и ще замълчиш за Него? Благословието в живота ти зависи изключително от твоето решение.

4

РЕМА

Изговореното слово има голяма творческа сила и използването му е от жизнена важност за един победоносен християнски живот. Това слово обаче, за да бъде действително ефективно, трябва да отговаря на няколко основни принципа, откриването и опазването на които е много важна част от голямата Божия истина. Точно затова искам да ги споделя с вас.

Врата в Божието Слово — проблеми и продуктивност

Един ден донесоха в канцеларията ми една жена на носилка. Тя беше цялата парализирана и не можеше да мръдне дори пръста си. Като я видях, изпитах мъка в сърцето си. Тя беше в такова очакване за изцеление, в каквото е бил болният пред къпалнята Витезда, затова разбрах, че нещо ще стане.

Отидох до носилката и когато погледнах очите и, открих в тях вярата в изцеление и то една жива вяра. Докоснах челото и с ръка и казах: "Сестро, в името на Исус Христос, бъди здрава!"

Веднага дойде Божията сила и тя беше изцерена. Скочи върху носилката развълнувана, изплашена и учудена.

По-късно дойде у дома с подаръци и след като влезе в кабинета ми, попита: "Мога ли да затворя вратата след себе си?"

"Да - отговорих, - затворете я."

Тогава тя коленичи пред мен, все още с вълнение от случилото се, и каза: "Господине, моля Ви, открийте себе си пред мен. Не сте ли Вие Исус, вълпътен втори път?"

Аз се засмях: "О, скъпа сестро, ям три пъти на ден, къпя се и спя всяка нощ. Толкова съм човек, колкото и Вие. И аз също получих "спасение чрез Исус Христос."

Тази жена получи такова чудесно изцеление, че слухът за него се разнесе из цялата околност.

Скоро след това доведоха в църквата една богата жена, също на

количка. Тя беше християнка от дълго време и дори имаше служение в църквата. Научила беше наизуст всички стихове, които говорят за Божественото изцеление: "Аз съм Господ, Който те изцелявам" (Изход 15:26), "С Неговите рани, ние се изцелихме" (Исаия 53:5), "Той Взе на Себе Си нашите немощи и болестите ни понесе" (Матей 8:17), "И тези знамения ще придружават повярвалите... на болни ще възлагат ръце и те ще оздравяват" (Марко 16:17,18).

Аз се молих за нея с Всичката си сила, но нищо не стана. Виках силно, повтарях същите молитви за изцеление. Използвах Словото Божие, дори скачах, но нищо не се случи.

Поканих жената да стане чрез вяра. Доста време стоя така, но за момент аз вдигнах ръцете си от нея и тя падна долу. Отново казах: "Опитай се да станеш с повече вяра!" Тя стана, но пак падна. Тогава започна да ме уверява, че имала вярата на целия свят, но въпреки това, нищо не можа да подейства.

Бях напълно отчаян, а тя започна да крещи: "Пасторе, Вие имате предразсъдъци. Обичате другата жена повече, затова я изцерихте. Но мен не ме обичате истински и аз съм още болна."

"Сестро - отговорих аз, - направих всичко. Вие Видяхте това. Молих се достатъчно, виках пред Бога, дори скачах. Всичко възможно сторих, но нищо не стана. Защо, не мога да разбера?"

Този досаден проблем в моята църква - един да получи изцеление, а друг не - не се прояви само в горния случай. Един прочут евангелизатор беше дошъл веднъж в моята църква и проповядваше с голям ентузиазъм: "Всеки от вас ще бъде изцелен! Всеки от вас!" Всички изказваха думи на вяра и мнозина бяха изцелени. Те си отидоха с радост, а аз трябваше да остана да насърчавам онези, които не получиха нищо. Те дойдоха при мен отчаяни и скръбни: "Ние не сме изцелени. Бог е вдигнал ръцете Си от нас. Напълно сме забравени. Трябва ли още да търсим Исус Христос и да Вярваме В

Него?"

"Защо, Отче? Защо така стана с тези хора? Боже, моля Те, отговори ми, дай ясен и определен отговор!" И Той направи това. Сега искам да споделя с Вас този отговор и някои разсъждения, които ме доведоха до това разбиране.

Всички хора мислят, че могат да повярват В Божието Слово. Да, могат. Но те не успяват да направят разлика между Божието Слово, което ни дава основни познания за Бога и това Слово, което Бог употребява, за да влее вяра в човешкото сърце при определени моменти и обстоятелства. А точно тази вяра е която върши чудеса.

На гръцки език има две думи, които значат "Слово" - "логос" и "рема". Светът беше създаден от Бога чрез "логос". "Логос" главното Слово Божие, което обхваща книгите от Битие до Откровение, защото те пряко или косвено ни говорят за Словото - Исус Христос.

Чрез четенето на "логос", ти можеш да получиш знания за Бога Неговите цели и намерения, но не можеш да получиш вяра.

В Римляни 10:17 четем, че методът, употребен за изграждане на вяра, е нещо повече от едно обикновено четене на Словото. Вярата идва от слушане, а слушането от Христовото Слово." В този стих не е употребена думата "логос", а "рема". От това именно следва, че вярата идва специално от слушането на "рема".

В гръцкия речник на д-р Айронсайд думата "логос" е употребена като "изговореното Божие Слово", а "рема" - "говорещото се момента Слово на Бога". Много учени дефинират "рема" като акт на Светия Дух, Който използва някои стихове от Писанието и ги оживява за определена личност в даден момент. Ето една моя дефиниция за "рема". Тя е специално слово за специална личност при специални обстоятелства.

Веднъж една жена на име Юн Хае Кюнг свика огромен младеж събор в Самгагската планина. Нейното служение беше велико. Когато се молеше и хората излизаха напред, веднага падаха от силата на Святия Дух. Много младежи търсеха нейните събрания и затова, когато се разнесе новината, че тя ще бъде на събора, хиляди млади хора отидоха там.

През седмицата, докато продължаваше съборът, валеше непрекъснато и всички реки придойдоха. Група младежи искаха да отидат до града, който беше разположен на отсрещната страна на реката. Но когато дойдоха до брега видяха, че беше много дълбока. Наблизо нямаше мост, нито лодка и повечето от младежи започнаха да се отчайват.

Но три момичета се събраха заедно и казаха: "Защо да не прегазим реката? Че как ходеше Петър по водата? Неговият Бог е и наш Бог, неговият Исус е и наш Исус и неговата вяра е и наша вяра. Петър повярва, а ние ще направим нещо повече - ние ще преминем през реката."

Тя беше огромна, но тези момичета коленичиха, хванаха се за ръце, цитираха стихове относно случката с Петър, като претендираха, че те могат да вървят по водата. После пред погледите на останалите от групата, момичетата нагазиха във водата.

Незабавно те бяха погълнати от грамадните сърдити вълни и след три дни мъртвите им тела бяха намерени в открито море.

Тази случка бе разгласена в цяла Корея. Нехристиянските вестници с големи заглавия съобщиха: "Техният Бог не можа да ги избави. Защо Бог не отговори на молитвата им с вяра?" Така невярващите се позабавляваха по повод на това трагично събитие, а християнските църкви изживяха криза, угнетени и отчаяни, понеже не можеха да дадат задоволително обяснение на случилото се.

Това стана злободневна тема в цяла Корея и много искрени християни загубиха вярата си. Те казваха: "Тези момичета вярваха точно така, както ни учат нашите духовни учители. Те упражниха вярата си. От амвона пасторите непрекъснато насърчават вярващите смело да употребяват вярата си в Словото Божие. Тези момичета направиха точно това. Защо Бог не им отговори? Нали Йеова е жив Бог? Тогава нашата вяра е една формална религия."

Какъв отговор би дал ти на такъв въпрос? Наистина момичетата вярваха. Те упражниха вярата си на основание на Божието Слово.

Но Бог не е задължен да поддържа и насърчава такава вяра. Петър не тръгна по водата чрез "логос", което дава основно познание за Бога, Петър поиска Христос да му даде специално слово: "Господи, ако Ти си Исус, заповядай ми да дойда при Тебе!"

Исус отговори: "Ела!"

Това слово, което Исус даде на Петър, не беше "логос", но "рема". Той даде специално за случая слово - "ела", за специална личност - Петър, в едно специално обстоятелство - бурята.

"Ремата" е, която донася вярата. Вярата идва от слушане, а слушането - от "рема".

Петър никога не би тръгнал по водата само чрез едно познание за Бога. Той имаше "рема". Докато тези момичета имаха единствено "логос". Те упражниха човешката си вяра посредством "логос" - ето тази беше грешката им. Следователно Бог нямаше основание да подкрепи вярата им, защото разликата между нея и тази на Петър беше такава, каквато е разликата между деня и нощта.

Преди две години двама младежи, завършили библейско училище, пропаднаха напълно при техния първи опит в служението. Те бяха мои ученици. Слушаха лекциите ми, идваха в църквата и се учеха как да прилагат принципите на вярата.

Те започнаха началните стъпки на служението си със стихове като тези, които на пръв поглед доставят много вяра: "Отвори устата си широко и аз ще я напълня" (Пс. 81:10), "Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя" (Йоан 14:14).

Въз основа на тях те отидоха в една банка и изтеглиха голям заем. След това намериха богат човек и от него взеха голям заем. С тези пари купиха парцел и построиха един чудесен храм, макар че нямаха достатъчно членове. Започнаха да проповядват, очаквайки стотици посетители, като по този начин разчитаха да се плати дългът, но нищо подобно не стана.

Единият от тези младежи беше взел заем от около 30 000 долара, а другият - 50 000. Скоро след това техните кредитори дойдоха, за да си потърсят погашенията и младежите изпаднаха в ужасно неудобно положение. Стигнаха до там, че едва не загубиха вярата си.

Тогава и двамата дойдоха при мен с думите: "Пастор Чо, защо вашият Бог и нашият

Бог са различни? Вие започнахте с 2500 долара, а сега имате план за постройка на стойност пет милиона долара. Това, което ние съградихме, струва около 80 000 долара. Защо Бог не ни отговаря? Ние вярваме в нашия Господ и упражняваме същата вяра, но Той не ни отговаря."

Започнаха да ми цитират стихове от Стария и Новия завет, съдържащи обещания, като добавиха: "Ние постъпихме точно, според както вие ни бяхте учили, но пропаднахме. Защо?"

Отговорих им следното: "Радвам се, че сте пропаднали, след като сте чули моите думи, защото сте били мои ученици, а не ученици на Исус Христос. Вие неправилно сте ме разбрали. Аз започнах строежа на църквата с "рема", а не с "логос". Бог ясно проговори на сърцето ми да съградя църква с 10 000 места за сядане. Той вдъхна вярата Си в мен, аз само изпълних заповедта Му и ето, че чудото стана. Вие започнахте вашето чудо с "логос", което дава само познание за Бога и за Неговата сила. В този случай Господ не бе отговорен да ви поддържа, макар че сте извършили делото единствено за Него."

Братя и сестри, чрез "логос" вие можете да познаете Бога. Може да добиете разбиране за Него. Но не винаги "логос" става "рема".

Да предположим, че един болен е дошъл в къпалнята Витезда и казва на тези, които са около него: "Вие сте глупави, защо чакате? Къпалнята, мястото и водата са винаги едни и същи. Защо тогава чакате тук денонощно? Аз ще скоча и ще се измия."

Той може да се гмурне, но когато излезе от водата, ще констатира, че болестта си е още в него. Само когато ангел Господен размъти водата, хората получават изцеление. Какво от това, че къпалнята си е същата, на същото място, със същата вода? Нужен е един ангел от Господа, да размъти водата, за да стане чудото.

"Рема" произлиза от "логос". "Логос е нещо като къпалнята Витезда. Ти можеш да слушаш Словото Божие и да изучаваш Библията, но само когато Светият Дух и даде живот и раздвижи в теб това Слово, което слушаш, и те увери, че то се отнася единствено за теб, тогава "логос" става "рема".

"Логос" е даден за всеки човек. Той е еднакъв за всички. Даден е с цел да се получи познание за Бога, но "рема" не се дава на всеки. Тя е за специална личност, която чака пред Господа, докато Светият Дух оживи в сърцето и нужните за целта стихове.

Много често хората идват в църквата за забавление. Слушат кратка проповед и си отиват, без да са отделили време за чакане пред Господа. Те получават "логос", но без да получат "рема", като по този начин пропускат прекрасната възможност да се наслаждават на чудотворното Божие действие. Такива слушатели дори започват да се съмняват в Божията сила.

Нужно е всеки да влиза в църквата с цел да слуша много внимателно и след това да отдели време за чакане пред Господа. Ако той не внимава на говорителя с молитвено настроение и след това не чака пред Бога, за да получи "рема", в никакъв случай не може да получи необходимата вяра, която да разреши неговите проблеми. Познанията върху Библията растат, така както и нуждите растат, и известно време такъв човек продължава да посещава службите, с цел да се случи нещо, но след като нищо не става, започва да губи вярата си.

Друг проблем в много църкви е, че техните служители са много заети с най-различни

дейности. Те стават портиери, финансисти, строители, предприемачи и др., като по този начин се разкъсват на стотици парчета. Едва в събота започват да се ровят в Библията, за да изберат кой "логос" да проповядват. Те са уморени и нямат време да чакат пред Господа, нямат време да превърнат зелената трева в бяло мляко. И така храната се поднася на миряните в суров вид, а не в млечно състояние. Това е една голяма грешка.

Обикновено слушателите не са врагове на пастора, а негови приятели. Както постъпваха апостолите, така трябва да прави и пасторът, като се предава на усърдна молитва и проповядва само Словото, а другите дейности разпределя на дяконите, дяконисите и на някои от дейните вярващи.

Аз следвам този път в моята църква. Не смея да се кача на амвона, без да съм чакал пред Господа, докато получа "рема" за случая.

Отивам на молитвената планина в събота, влизам в една пещера, затварям се в нея и чакам, докато дойде Светият Дух и ми даде необходимата "рема". Често пъти стоя по цяла нощ и се моля: "Господи, утре хората ще дойдат с най-различни проблеми, болести, слабости, семейни трудности, неприятности в работата - много други. Те ще дойдат не само да чуят нещо за Теб, но ще искат да получат реални разрешения на проблемите си. Ако ние не им вдъхнем вяра - "рема", те ще се приберат в домовете си неудовлетворени. Нужно ми е да имам специално послание за специални хора, в специално за тях време."

Така чакам пред Господа дотогава, докато ми даде това познание. След това се качвам на амвона като генерал, с твърда увереност, че словото, което проповядвам, ще бъде под помазанието на Светия Дух.

След проповедта вярващите от църквата идват при мен и ми казват: "Пасторе, вие проповядвахте само за мен. Получих необходимата вяра за разрешаването на моите трудности."

Това е така, защото чрез Словото съм им помогнал да получат "рема".

Братя и сестри, нашите църкви не са клубове за забавление. Ние воюваме на живот и смърт с тъмните сили. Ако пасторите не са в състояние да доставят "рема" на слушателите си, то тогава църквите в действителност не са нищо друго, освен едни социални клубове.

Църквите, които строим, трябва да са местата, където хората да намират удовлетворение на нуждите си, да стават чудеса в живота им и не само да получават едно обикновено познание за Бога, но и да Го опитват реално. За да направи това възможно, пасторът трябва предварително да е получил "рема".

Наложително е християните да отделят време за чакане пред Господа, така че Светият Дух да има пълна възможност да участва в живота им и да решава проблема им чрез Словото. Светият Дух може да вземе Писанието - "изговореното Божие Слово" и да го всели в човешкото сърце като "говорещо се Слово на Бога". Тогава "логос" става "рема".

Сега вече мога да ти отговоря на въпроса защо много хора не получават изцеление.

Всички обещания са потенциално, а не буквално твои. Никой няма право да си избере едно обещание от Словото Божие и да каже: "О, това обещание е за мен. Аз ще си го

повтарям отново и отново. То е мое, то е мое!" Не! То е потенциално твое, но за да го направиш практически и истински твое, е нужно много време да чакаш пред Господа.

Преди Бог да оживи дадено Писание за някого. Той има да извърши много неща. Първо иска да изчисти напълно живота му и да го направи абсолютно предан на Себе си. Както Господ отделя време за теб, така и ти отделяй време за Него. Когато са изпълнени тези условия, тогава идва славата Божия. Твоето сърце, подобно на къпалнята Витезда, бива оживотворено от Словото и ти получаваш абсолютна сигурност, че Неговите обещания са лично за теб. Сърцето ти се изпълва от вярата, която носи чудеса.

Божията най-висша цел

Изцелението на физическото тяло не е най-висшата цел на Духа. Ти трябва да знаеш каква е тя. Най-важната цел на Бога е преди всичко изцелението на душите ни. Когато Той има работа с тебе за каквото и да било, знай, че Неговото върховно намерение е да се докосне до душата ти. Ако тя не е изправна пред Господа, нито многото молитви, нито викането, нито скачането биха дали "рема" за твоето изцеление.

Първо ти трябва да оправиш отношението си с Бога. Изповядай греховете си, призови кръвта на Исус Христос да те измие, за да си осигуриш вечен живот. Едва след това Светият Дух ще докосне сърцето ти с дадена част от Свещеното Писание, говореща за Божествено изцеление, ще те въодушеви и ще ти даде нужната "рема". Но за да стане това, трябва да чакаш пред Господа.

Божественото изцеление става според Божествената върховна воля. Някои получават изцелението веднага, а други трябва да чакат по-дълго време.

Един от нашите най-добри дякони в църквата се разболя. Той даваше всичко на Господа с голяма любов. Работеше за Него по много чуден начин. Дяконът беше ни казал, че има един израстък вътре в тялото си и че се налага операция. Всеки имаше убеждението, че Бог ще го изцели, защото той беше превъзходен светия с голяма вяра.

Молих се за изцелението му. Всички тогавашни членове на църквата, на брой 40 000 души, също така щурмуваха с молитвите си трона на благодатта, молеше се и самият брат, но нищо не се случи. Състоянието му се влошаваше все повече и повече. Получаваше чести кръвоизливи и беше отведен в болницата за операция. Много от членовете на църквата с безпокойство питаха: "Къде е Бог? Защо Той се отнася така към него?"

Но аз хвалех Бога, защото знаех, че преследва специална цел чрез брата.

Когато постъпи в болницата, в отделението, където беше приет, той започна да проповядва Евангелието на всички, с които имаше контакт. Съвсем скоро цялата болница узна, че съществува един жив Исус и че тук пребивава един негов представител.

Лекари, сестри и много пациенти ежедневно се спасяваха.

Тогава нашите вярващи се зарадваха, като казаха: "Слава на Бога! Далеч по-добре е за него сега в болницата, отколкото ако беше изцелен веднага."

Бог показа, че Неговата върховна и крайна цел е най-вече спасението на душите, а не толкова физическото изцеление на тялото.

Когато имаме болки и страдания, склонни сме да търсим веднага освобождение, но не трябва да правим така. Ако твоето страдание би донесло някому изцеление и благодат, ако то е един канал, през който да протича Божието изкупление и милост, то това страдание е било предрешено от Него.

Ако обаче то те прави инвалид и те разрушава, тогава болестта ти е дело на сатана и трябва чрез молитви да се избавиш от нея.

Ще разкажа един случай, при който Бог не освободи хората Си от техните страдания. Този случай беше по време на войната в Корея, когато 500 Божии служители бяха заловени и незабавно разстреляни, а 2000 църкви напълно разрушени. Едно пастирско семейство било заловено в Инкон - Корея, и предадено на така наречения "народен съд". Обвинителите казали: "Този човек е виновен и затова трябва да бъде наказан."

Всички присъстващи дали знак на съгласие. Тогава изкопали широка дупка, поставили в нея пастора, съпругата му и някои от децата, след което съдията казал: "Господине, много години сте заблуждавал със суеверията на Библията. Сега, ако публично се откажете от това пред хората, които са тук и се разкаете за постъпките си, то вие, съпругата и децата ви ще бъдете свободни. Но ако продължавате да упорствате в това суеверие, всички ще бъдете погребани живи. Решението е във вашите ръце."

Децата викали: "О, татко, о, татко, помисли за нас, татко!"

Представи си горната картина. Ако ти беше на неговото място, какво би направил? Аз съм баща на три деца и по-скоро бих почувствал, че пътувам за ада, отколкото, че виждам децата си убити.

Братът започнал да се разколебава. Вдигнал ръката си нагоре и казал: "Да, да, аз съм готов да се откажа... от моята...", но преди с довърши изречението си, съпругата му го бутнала и му прошепнала: "Кажи "не"! - възпротивила се тя - тази нощ ние ще вечеряме с Царя на царете и Господа на господарите."

Веднага след това запяла песента "Скоро ще бъдем във вечния покой". Съпругът и децата я последвали, а през това време палачите започнали да трупат пръст върху тях. Децата били бързо зарити, но докато пръстта стигне до вратовете на мъжа и жената, те продължавали да пеят и присъстващите ги наблюдавали. Бог не ги освободил, но всички, които били на екзекуцията им, повярвали и много от тях са членове на моята църква.

Чрез техните страдания протече изкупителната благодат. Бог даде Своя Единороден Син да бъде разпнат на кръста, така че този свят да бъде изкупен и спасен. Тази върховна Божия цел, изкуплението на душите, надминава всички други цели, затова, когато желаш Божественото изцеление или някакъв друг отговор отгоре, винаги го пречупвай през призмата на това върховно Божие намерение - спасение на човешките души. Ако забележиш, че твоето страдание би донесло повече изкупителни благословения, отколкото изцелението, тогава не търси освобождение, но искай Бог да ти даде сила, за да останеш твърд и непоколебим. Никак не е лесно да направиш разлика между страданието, което носи изкупителна милост и между това, което сатана ти нанася. Нужно е да чакаш пред Господа, за да познаеш Неговата воля. Не се отчайвай и не търси прочути евангелизатори да се молят за тебе, но чрез

собствената си молитва и пост чакай Бог да ти открие волята Си.

Когато Светият Дух оживи в сърцето ти "логос" от Писанието, тогава една чудотворна вяра нахлува в тебе, разбираш веднага, че "изговореното Слово на Бога" е "говорещо се в момента за тебе Божие Слово". В такъв случай нужно е да станеш и да вървиш напред, дори и да не виждаш нищо. Даже ако не можеш да се опираш на нещо и целият ти живот е все още непрогледен мрак, след като си получил "рема", не се страхувай! Тръгни напред, ходи по водата и ще видиш чудото! Внимавай, обаче, да не изпревариш Господа!

Много хора изпреварват Бога, както направи апостол Павел в своята голяма ревност да разнася Евангелието на Исус. Христос заповяда да отидем до краищата на земята и да проповядваме Евангелието. Апостол Павел, въз основа на "логос", тръгна за Азия, но Духът му забрани да отиде там. Пожела да отиде във Витиния, но отново Божият Дух му каза: "Не!" Тогава той и неговите сподвижници слязоха в Трояда. Какво ли беше тяхното недоумение в този момент? Павел беше сконфузен и помисли за себе си: "Аз просто се подчиних на Исусовата заповед, която гласи: да отидем до краищата на света и да проповядваме Евангелието. Но защо претърпях провал?" Когато се молиха и чакаха пред Господа, Павел получи "рема" - един македонец се яви във видение и каза: "Дойди в Македония и ни помогни." Така те взеха кораб и отидоха в Европа.

Чрез този пример можем отново да видим голямата разлика между "логос" и "рема".

Получаване на "рема"

Някои идват при мене и коментират: "Брат Чо, аз мога да се моля за различни обещания в Писанието и съм в състояние да чакам, докато Светият Дух ги оживи и употреби за мене. Но как мога да получа "рема" относно избор на съпруг или съпруга? Чета Библията, но никъде в нея не намирам дали да се ожена за Елизабет, Мария или Жана. Как мога да имам "рема" за случая? Библията не казва дали да живея в Лейкленд, Лос Анжелис или в кой да е друг град. Как мога да получа "рема" за това?"

Подобни въпроси са наистина наболели. Нека ви покажа пет стъпки, които аз използвам, за да получа "рема" за такива случаи, които не са пряко указани в Библията.

Неутрална нагласа

Първата стъпка е да поставя себе си в пълна неутрална позиция - да не съм нито "за", нито "против", а да имам абсолютен покой в сърцето си. Тогава чакам пред Господа и казвам: "Господи, ето ме, искам да чуя Твоя глас. Ако кажеш "да" - ще отида, ако кажеш "не" - ще остана. Не искам да вземам решение по мое желание. Искам да търся волята Ти - независимо каква ще бъде тя. Готов съм да приема и да имам Твоето водителство в случая."

С какво становище чакам пред Бога? Много пъти най-доброто, което мога да сторя, е да взема пост и молитва, защото когато човек яде се уморява и не му се моли. След като разбереш, че действително имаш спокойствие и мир в сърцето си, можеш да направиш втората стъпка.

Божествено желание

Второто, което прося от Бога, е да разкрие волята Си чрез моите желания. Той е готов да дойде до тебе чрез твоите желания: "Весели се тъй също в Господа и Той ще ти даде попросеното от сърцето ти" (Пс. 37:4), "Желанията на праведните ще се изпълнят" (Пр. 10:24), "Всичко каквото попросите в молитва, вярвайте, че сте го получили и ще ви се сбъдне" (Марко 11:24).

Желанието - това е една от Божиите фокусни точки. След това във Фил. 2:13 се казва: "...защото Бог е, Който действа във вас да желаете това и да го изработвате."

Чрез Светия Дух Бог поставя в сърцето ни желанията, като ни прави да приемаме и извършваме волята Му. Моли се на Господа: "Господи, дай ми желание съгласно Твоята воля!"

Моли се и чакай пред Него, докато Той ти даде Божественото желание. Когато се молиш, може много желания да нахлуят в тебе. Тогава имай търпение в молитвата и чакай, докато се установи само едно от тях. Но дори и тогава не ставай веднага и не казвай: "О, аз вече получих всичко, което ми беше нужно", и не се втурвай веднага напред. Почакай още малко след това, защото желанията могат да се дават от сатана, от твоя дух и от Светия Дух.

Времето е най-добрата проверка. Ако чакаш с търпение, твоето собствено желание или желанието на дявола ще отслабнат в тебе, но желанието от Светия Дух ще става все по-силно и по-силно. Така чакай пред Господа и получи Божественото желание.

Библейското сито

След като моето желание стане ясно и определено, тогава стигам до третата стъпка: сверявам го с учението на Библията.

Веднъж при мен дойде една много развълнувана дама и ми каза: "О, пастор Чо, аз ще подкрепя служението ви с една голяма сума."

"Слава Богу - възкликнах аз, - но моля седнете и ми разкажете как."

Тя обясни следното: "Имам огромно желание да започна една работа. Ако излезе така, както мисля, ще спечеля много пари."

"Каква е тази работа?" - попитах аз.

"Имам едно горещо желание да монополизирам цигарената търговия. Знаете какво е тютюн, нали?"

"Оставете това" - възразих аз.

"Желанието ми е в мен - каза тя - и то е горещо точно такава, за каквото вие говорихте."

"Подобно желание е плътско - отговорих. - Потърсихте ли в Библията, за да видите дали това, което искате, е в съгласие с нея?"

"Не."

"Желанията ви трябва да бъдат пресети през Словото Божие - казах й аз. - Библията казва, че ние сме храм на Светия Дух (1Кор.6:19). Ако Бог искаше да пушим, тогава Той би направил носовете ни по-различни. Пушечните комини са обърнати нагоре, а не надолу, както носовете ни. Бог не желае хората да пушат. Светият Дух живее във вашето тяло. Ако оскверните тялото си чрез пушенето, тогава осквернявате храма на Светия Дух. Вашето желание е въвн от волята на Бога. Ще бъде най-добре да забравите този нов бизнес."

Един мъж веднъж дойде при мене и каза:

"Пасторе, започнах приятелство с една чудно хубава жена - вдовица. Тя е така мила, красива и добра. Когато се моля, чувствам едно изгарящо желание да се ожена за нея, но имам друга жена и деца."

"О, скъсай веднага връзката си с нея - отговорих аз, - това приятелство е от дявола."

"О, не, не. То не е от дявола - възрази той - Когато се моля, Светият Дух проговаря в сърцето ми и ме уверява, че моята сегашна жена не е точното ребро, взето от страната ми. Тя е по-скоро трън в плътта ми. Светият Дух ми говори, че тази вдовица е моето загубено ребро, откъснато точно от мен."

Казах му: "О, това не е от Светия Дух, а от дяволския дух."

Много хора правят същата грешка. Ако те се молят за нещо, което е против Божието Слово, тогава дяволът проговаря в сърцата им. Светият Дух никога не противоречи на писаното Слово Божие. Този мъж не ме послуша, разведе се с жена си и се ожени за тази вдовица. Сега обаче е най-нещастният от всички мъже. Скоро констатира, че второто му ребро е далеч по-лошо от първото.

И така, всички наши желания трябва да бъдат сверени с Писанията. Ако не можеш сам да сториш това, необходимо е да се отнесеш до служител в църквата или до пастора.

Един знак

След като пресея желанията си през Библейското сито - учението на Бога, тогава съм готов за четвъртата стъпка - да помоля за един знак чрез обстоятелствата. Ако действително Бог е говорил на сърцето ми, Той е задължен с даде един знак чрез външния свят.

След като пророк Илия се моли за дъжд седем пъти, получи знак едно малко облаче, колкото човешка длан.

Гедеон също получи белег. Бог веднага го дава и на мен обстоятелства - понякога този белег е много малък, но все пак е белег.

Божието време

След като съм получил знак, тогава идвам до последната стъпка: моля се, докато узная Божието време. Често пъти то не съвпада с нашето.

Ти трябва да се молиш, докато получиш един истински мир, защото мирът е главният показател. Ако след като си се молил, продължаваш да чувстваш размирие и безпокойство в духа си, това значи, че Божият момент още не е дошъл. Червената светлина не се е сменила. Тогава продължавай да се молиш и чакаш.

Когато забележиш желанието цвят на светофара, това показва, че мирът вече нахлува в сърцето ти.

Тогава скачай и тръгвай. Върви с пълна скорост, с Божието благословение и с Неговата "рема". Чудо след чудо ще те следват.

През целия си живот съм ръководил работата си чрез използването на тези пет стъпки. Дотук Бог винаги е потвърждавал този начин със знамения и чудеса. Резултатите трябва ясно да ти покажат разликата между "логос" и "рема".

В бъдеще вече не трябва да правиш грешки по отношение Божиите обещания. Знай, че нито претенциите ти, нито големите и ревностни усилия, нито скачането, нито викането биха Го убедили в твоята преданост.

Той ще докаже Себе Си чрез вярата, която ще Вдъхне в сърцето ти.

В нашия превод на Евангелието от Марко 11:22.23 се казва, че трябва да имаме вярата в Бога и тогава да заповядаме на планината да се хвърли в морето. На гръцки език обаче е казано, че за да направим това, трябва да имаме вярата на Бога.

По какъв начин ти можеш да имаш вярата на Бога? Когато получиш рема", тогава тази вяра, която нахлува в тебе, не е вече твоя собствена - тя е вяра на Бога. Едва след като получиш такава вяра, можеш да заповядаш на планините да се преместят. Без Божията вяра не можеш да направиш нищо.

Ти трябва грижливо да изучаваш Библията от Битие до Откровение, не за друго, а за да дадеш на Светия Дух материала, с който Той да работи. Тогава, когато чакаш пред Бога, Светият Дух ще ти даде Своята вяра. Големи чудеса ще те следват, когато действаш с тази вяра - чудеса в служението и в дома.

И така, чакай пред Господа. Никога не считай, че това време е загубено. Когато Бог проговори на сърцето ти. Той може за една секунда да направи далеч по-велики неща в живота ти, отколкото ти си в състояние да извършиш за една година. Чакай пред Господа ще видиш велики неща.

ШКОЛАТА НА АНДРЕЙ

Когато приемеш Исус Христос като свой личен Спасител, духът ти веднага бива новороден. Божията същност нахлува в теб и цялото ти духовно същество наследява вечния живот. Нужно е също така да настъпи обновление на мислите в пълно съответствие с новородения дух. Този процес обаче трае доста дълго, понякога дори обхваща целия човешки живот и е свързан с много напрежение и воюване. Това обновяване е нужно за всеки, който получава и действа съобразно дадената му от Бога "рема", като позволява на творческата сила на изговореното слово да остане завинаги, животрептяща за него.

Обновен мисловен живот

Много хора преживяват новородението, но не се опитват да обновят умовете си до такава степен, че да са в състояние да долавят Божиите мисли. Също така не подреждат личния си живот в съответствие с тези мисли. По тази причина Бог, Който живее в тях, не може свободно да действа чрез каналите на техния мисловен живот.

Нека илюстрирам това, за да бъде по-ясно:

Един ден моят най-голям син, който по това време беше в четвърти клас, дойде при мен. Искаше да ме пита нещо, но се колебаеше. Накрая аз проговорих пръв: "Сине, какво искаш?"

Той се усмихна: "Татко, ще се ядосаш ли? Ще се ядосаш ли, ако ти задам един странен въпрос?"

"Разбира се, че не - уверих го смело аз. Говори!"

"Добре, позволено ли е да се говори лъжа в църквата?"

"Как, че кой върши това?" - попитах аз озадачен.

Той се засмя: "Слушал съм те много пъти да говориш неистини в църквата."

Бях шокиран. Ако моят син е разочарован от мен, кой тогава би ми се доверил?

"Сине - казах, седни и кажи кога съм говорил лъжа?"

"Татко, много пъти си казвал в събранията, че си чул някои неща от Бога и това ме направи истински любопитен. Всяка събота заставах до кабинета ти, когато приготвяше проповедите си, отварях леко вратата и надничах да видя дали наистина имаш среща с Бога.

Никога не съм Го видял да разговаря с теб. Въпреки това в неделя ти заставах на амвона и смело декларираш, че си се срещал с Господа. Но това е лъжа, нали? Не се страхувай да ми признаеш. Аз съм твой син, нищо няма да кажа на другите."

Понеже моят син беше още много малък и знаех, че не ще ме разбере, ако изразя пред него мислите си в теологична форма, аз се помолих: "Господи, трябва ми мъдрост. Как мога да обясня на този детски ум моето общение с Теб?"

Изведнъж една подходяща мисъл нахлу в сърцето ми, погледнах към него и казах: "Синко, нека и аз ти задам един въпрос: виждал ли си някога твоите мисли?"

Той помълча за момент и каза: "О, не, никога не съм ги виждал."

"Тогава, значи, главата ти е празна, нали? Ти въобще нямаш мисли."

"Но, татко, аз имам мисли. Понеже ги имам, затова мога да говоря."

"Но - подчертах аз, - никога не съм виждал твоите мисли."

"Как би могъл да ги видиш? - учуди се той. Те са някъде в мозъка ми и не можеш да ги видиш."

"Добре тогава - казах аз, - дори и да не могат да се видят, ти ги имаш, нали?"

"Да, татко" - отговори той.

"Добре - обясних му,- така и аз се срещам с Бога, макар че ти не можеш да Го видиш със собствените си очи. Бог е като твоите мисли. Библията казва дори, че Той е Словото.

Синко, какво нещо е Словото? То не е нищо друго освен мисъл, облечена с думи. И ако Бог е мисъл, облечена с думи на китайски, то китайците разбират Божиите мисли. Ако пък тази мисъл е облечена с английски думи, то американците и англичаните ги разбират. Ако е облечена с корейски думи - корейците ги разбират Синко, аз се срещам с Бога чрез четенето на Писанието - Словото на Бога, и Неговите мисли засягат моите в една невидима сфера.

Така аз разговарям с Небесния Баща чрез Словото. Той е Слово. "

Изведнъж моят син схвана значението на думите ми и кимна с глава: "Аз не мога да видя мислите си, но зная, че ги имам. Да, Бог е като мислите. Макар че не Го виждам, Той е тук.

Много съм доволен от разговора. Съжалявам, татко, че не съм те разбирал досега."

Когато синът ми излезе, започнах да хваля Господа: "Отче, много се страхувах, че не ще ме разбере, но вече всичко му е ясно. Зная, че заслугата за това не е моя, но Светият Дух ми помогна да изявя пред сина си Твоето реално присъствие."

Нека ти задам един въпрос: Какво е Бог? Има ли Той някакъв образ? Прилича ли на нас - хората? Как трябва да обясним присъствието Му?

Той е като мисъл. Ако нямаш никакви мисли, тогава Бог няма канал, чрез който да ти говори. Ти не можеш да Го докоснеш с ръцете си, не можеш да Го вдишаш така, както дишаш въздух с дробовете си, защото Господ не принадлежи на материалния свят. Неговите мисли идват чрез Словото Му или чрез Светия Дух. Те докосват твоите и по този начин ти се срещаш с Бога. Ето защо не обновиш ли целия си мисловен живот, а така също и целия си ум след обръщението, то Господ не може истински да изяви

Себе Си в теб.

Много хора продължават да живеят с необновени умове след като вече са повярвали. Този стар маниер на мислене е крайно ограничен, следователно и Бог ограничено действа в тях чрез непроменения им мисловен живот. Да ходиш и общуващ отблизо с Бога, значи да имаш нов ум и нов начин на мислене. В противен случай Той не може да дойде и да действа в теб. Господ не желае да живее в замърсен ум, така както рибите и другите водни животни не остават дълго време във вонящи води.

Ти трябва да обновиш мисловните си процеси, за да може вярата да се изяви в живота ти. Тя не извира от твоя дух. Тя идва отгоре, от слушане, а слушането от Христовата "рема".

Първо обаче, трябва да слушаш и четеш Божието Слово, по такъв начин то идва в мислите ти, чрез тях пък Божиите мисли обладават духа ти и като резултат последните произвеждат вярата. Следователно ако не обновиш целия си мисловен процес, не можеш напълно да асимилираш Божието Слово, а без нов ум и без слушане на това Слово не можеш да имаш вярата. Тя идва единствено от слушане. А какво слушаш? Ако слушаш Божиите мисли, то в сферата на твоите мисли се присаждат Неговите и произвеждат нужната вяра, а чрез нея посредством теб Бог може да залее и други. Твоят мисловен процес е много важен, затова трябва да обновиш целия си ум. Има три стъпки в този обновителен процес и е необходимо да ги следваш внимателно, за да настъпи обновление в мисловния живот.

Промяна на начина на мислене

Твоята първа стъпка трябва да бъде промяната на начина на мислене: от негативен в позитивен. Нека вземем за пример Петър, Исус Христовия ученик.

Всичките ученици бяха в една лодка върху водите на Галилейското езеро. Беше мрачна и бурна нощ, а вълните бяха така високи, че лодката се мяташе насам-натам. В момента, когато водеха отчаяна борба, за да я задържат в относителен покой, те съзряха Исус Христос да идва към тях по водата. По това време съществуваше поверие, че ако някой моряк забележи дух сред морето, това означавало, че лодката ще потъне. Затова, когато учениците видяха Исус Христос, те замръзнаха от страх. Помислиха, че лодката им вече потъва в морето и че са обречени на сигурна смърт.

Но Исус им проговори: "Не бойте се. Аз съм "

Петър веднага извика: "Ако си Христос, кажи ми да дойда при Тебе!"

Той винаги говореше, преди да помисли. Беше силно емоционална личност, но притежаваше най-важната дарба - смелост, която Бог много тактично използваше. Тогава Христос каза на Петър: "Ела!"

Като чу заповедта, той незабавно я възприе с ума си и неговият начин на мислене бе бързо обновен. Повикан от някой човек, Петър никога не би тръгнал по водата, но когато чу думите на Исус Христос, той веднага обнови ума си, промени начина си на мислене от негативен в позитивен. В противен случай Петър никога не би повярвал, че е в състояние да ходи по водата, но Христовата заповед стана причина да промени мислите си и да повярва. Поради тази промяна на мислите си, той вече имаше смелост да действа. Той беше в състояние да скочи от лодката и да тръгне напред към

Христос. Бе тъмно, вълните яростно се издигаха, но той смело слезе от ладията и с вяра ходеше по водата.

Чудесата съпровождат всеки един обновен ум, така както последваха и Петър. Той стъпваше смело по хребета на вълните и бодро крачеше по водата.

Но изведнъж се огледа наоколо. Видя мрачното море, бучащите вълни и започна да се връща към стария си мисловен живот. "Нима аз вече не съм обикновено човешко същество? - помисли си той. Мога да ходя по водата, а никак не съм предполагал, че това може да стане. Хората ходят по земята, но не и по водата. Има някаква грешка. Това не е възможно."

И ето, че той промени модела си на мислене. Усъмни се в това чудо и веднага започна да потъва.

Бог общува с нас чрез мисловния ни живот. Когато Петър получи "рема" от Исуса, това обнови мисловните му процеси, повярва, че би могъл да ходи по водата и тръгна. Но когато промени мислите си от положителни в отрицателни, стори му се, че не е възможно и внезапно започна да потъва.

Много важно нещо е мисловната нагласа, защото както мисли човек, така и действа. Ако си представиш, че си цар или царица, действаш като такъв. Ако си представиш, че си недостоеен, постъпките ти са също като на такъв човек.

За нас е жизнено необходимо да обновим умовете си и да мислим позитивно. Нека илюстрирам това с един актуален пример:

Познавах един доктор, който парадираше, че е атеист. Много страдах от това, понеже дълго време беше враг на учението, оспорваше вярата ми и атакуваше думите ми.

Един ден той получи удар и се парализира. Тогава дойде в църквата и поиска да се моля за неговото изцеление.

Много хора се хвалят с атеистичните си възгледи, но когато в долината на мрачната сянка застанат лице в лице със сърдитите води на живота, техният атеизъм се спуква като сапунен мехур.

Така този доктор дойде в църквата и аз се молих за него. Той получи вяра, стана, излезе от количката и тръгна с твърди стъпки. Всички присъстващи пляскаха с ръце, викаха и хвалеха Бога.

Следващата вечер дойде сам, без придружител. Отново поиска да се моля за него, но тъй като бях зает и не можах да сторя това, той промени мислите си и се върна към старото си състояние. Понеже не получи молитвата на вярата от мен, отново позволи на неверието да го обладае и веднага напусна кабинета ми. Отправи се към колата си, там се сгромоляса и съпругата му трябваше да повика линейка.

Той припадна, защото промени мислите си. Силата Божия го напусна и както Петър се усъмни и започна да потъва, така и този доктор беше обладан от страха и отново се парализира.

Мислите са нещо много важно, затова не отлагай обновяването на мисловния си живот. Бъди абсолютно позитивен във всичките си мисли! Бог е вечна светлина и в Него няма тъмнина. Нищо отрицателно не съществува в Господа, всичките Му

действия са положителни. Храни ума си единствено с Писанието, защото само от него извира изобилен живот, но бъди много внимателен, когато изучаваш Божието Слово, за да не се обърне то в една безполезна традиция.

Бъди революционен. Много хора са крайно ограничени в мисленето, защото са останали традиционни. Движат се по един утъпкан път, поради което за Бога е невъзможно да доведе докрай великото дело, което желае да извърши с тях. Но ако четеш Словото на Бога и революционизираш начина на мисленето си, ще преодолееш всичките върхове и ще преминеш зад всички спънки и ограничения.

Когато съм в Корея и имам заседание с моите 1000 помощник - пастири всяка сутрин от 9 до 9,30 часа, настоявам да революционизират начина на мисленето си.

Не мислете по традиция! Не се опитвайте да работите по маниера на Чо! Действайте със Словото. Хранете се единствено с Него. Революционизирайте целия си мисловен живот! Разширявайте го съгласно Писанието! Тогава Бог ще има абсолютна свобода да се изяви чрез мислите ви.

След като им кажа тези думи, моите помощници стават невероятно плодотворни. Вземат Словото и търсят да намерят някоя революционна мисъл, след което веднага я прокарват и тогава виждат големите резултати. Аз не се мезя в работата им, освен когато срещат трудности.

След като веднъж съм им поверил силата, тя си остава поверена и вече не се безпокоя за нищо. Така работя с моите помощници, които са много продуктивни и всеки един от тях носи своята отговорност за посрещане нуждите на петдесетте хиляди членове.

Мисли в посока на чудесата

Когато вече промениш начина си на мислене от негативен в позитивен, твоята втора стъпка трябва да бъде едно постоянно упражняване, докато се научиш да мислиш с езика на чудесата. Този стремеж проличава и в живота на Христовите ученици.

Веднъж Исус отиде в пустинята заедно с 5000 мъже Свои последователи. Вероятно там са присъствали и около 10 000 жени, а сигурно и толкова деца. Когато се свечерило, хората огладнели. Жените и децата започнали да падат по пътя.

Христос повикал Филип и му казал: "Филипе, виждам че целият този народ е гладен. Дайте им да ядат!"

След като Филип получил заповедта на Исус Христос да нахрани това огромно множество, той, казано на съвременен език, веднага се заел да състави комисия на високо равнище, която да изследва подробно въпроса как да бъдат нахранени толкова много хора. Представете си го как набира членове за комисията и как разтревожен разговаря с другите ученици.

Веднага след това той открил заседанието на комисията и като неин председател заявил: "Господ, нашият Господ Исус Христос ми заповяда да нахраним това множество тук в пустинята. Нашата комисия има задачата да намери път за изпълнението на това. Моля, кой пръв ще се изкаже?"

Ето, една ръка се вдига, някой става и казва: "Имате ли предвид, че се намираме в пустинята. Ние не сме в подножието на Ерусалим. Абсолютно невъзможно е дори да

мислим, за изхранването на тези хора."

"Аз също мисля така - вероятно е отговорил Филип. Г-н секретар, моля запишете това изказване."

Втори човек вдига ръката си: "Г-н председател, искам да задам един въпрос: имате ли достатъчно пари за това? Нужни са поне 200 динари, за да нахраним само най-нуждаещите се Имате ли пари?"

"Не - отговорил Филип, - нямаме дори една стотинка."

"Тогава да избием от умовете си мисълта за това" - възразил човекът.

"Да, напълно съм съгласен с вас - казал Филип. - Г-н секретар, моля запишете това изказване."

Трети човек проговорил: "Г-н председател, знаете ли някъде наблизко фурна, която да може да изпече такова количество хляб?"

"Не - казал Филип, - не зная за такава огромна хлебопекарница наоколо."

"Тогава са нужни седмици, за да се приготви храна за този народ. Значи е невъзможно."

"Да, съгласен съм с вас. Г-н секретар, запишете всичко това!"

Тогава друг ученик се обадил: "Искам и аз да кажа нещо. Вие знаете, че е вече късно. Защо не разпуснете хората, за да може всеки сам да си търси храна и място за спане?"

Заседанието било закрито и Филип взел протокола с изказванията. Всички те били с негативно и песимистично съдържание, което отхвърляло Христовото желание и директно се опълчвало против Неговата заповед.

Филип отишъл при Исус, за да Го информира за решението на комисията, но тъкмо започнал да говори и ето, пристига Андрей с пет хляба и две риби в ръцете си. "Андрей - възкликнал Филип, - ти се шегуваш с нас, нали? Да не искаш с пет хляба и две риби да нахраниш 20 000 души? Наистина ти си загубил ума си."

Но Андрей не му отговорил, а само подал хляба и рибите на Исус.

"Исусе, те не са достатъчни за всички, но все пак Ти ги донесох."

Андрей също чул заповедта на Христос. Умът му я възприел и не се усъмнил в чудодейната сила на Учителя си, а отишъл и донесъл това, което намерил. Неговите мисли са работили трескаво и той е успял да долови с тях Христовите намерения.

Тогава Исус благословил хляба и рибите, умножил ги и цялото това множество е било богато нахранено.

Всички християни принадлежат на Исус Христос, но могат да бъдат от две мисловни школи: школата на Филип и школата на Андрей. За нещастие, много църкви следват тази на Филип, като непрекъснато говорят само за това, което е невъзможно. Непрестанно роптаят, че се намират в пустинята и че за всичко е вече много късно.

Вярата им е на изчезване и за тях почти всичко е невъзможно.

В коя школа си се записал?

Зная, че образование се получава в най-различни колежи и школи, но в мисловно отношение коя школа следваш? филиповата или тази на Андрей?

Когато Господ проговори на сърцето ми в 1969 г. и ми каза да съградя църква с 10 000 места за сядане, аз много се изплаших. Почувствах се като Филип. Разговарях със старейшинското тяло на църквата. Всички мислеха като Филип и ми казаха, че това е невъзможно.

След като се посъветвах и с моите 500 дякони, констатирах абсолютно същото. Така аз се присъединих към школата на Филип и отидох при Исус да Му съобщя, че не сме в състояние да построим такава огромна църква. Но Христос ме смъмра: "Не съм те накарал да се съвещаваш с дяконите и старейшините. Аз само ти казах да станеш и започнеш да строиш."

"Господи! - отговорих аз. Ти знаеш, че нямам нищо, с което да започна такъв голям строеж. Нужни са много повече пари, отколкото имам."

Тогава Исус проговори в сърцето ми чрез гласа на Светия Дух: "Какво ти лично можеш да дадеш?"

Дълбоко в себе си знаех какво Той целеше, затова казах: "Исусе, не ме питай. Аз се ожених на 30 години и оттогава през всичкото време съм спестявал, за да построя един уютен дом, с който да зарадвам съпругата си. Не бих могъл сега да продам този дом."

Но Господ ми възрази: "Дай всичко, каквото имаш!"

"Отче, но той струва 20 000 долара! – извиках аз. Как мога да започна строеж на един църковен комплекс на стойност пет милиона долара? Сумата от моята къща е абсолютно недостатъчна."

Но Бог каза: "Продай къщата си и дай с вяра парите на Мен!"

"О, Исусе, това е ужасно! Как бих могъл да направя това?"

"Ако винаги вярваш в Моето Слово - ми напомни Той, - трябва да бъдеш готов да дадеш първо това, което имаш и което е твое собствено."

За корейската жена домът е всичко. Той е мястото, където растат децата, където тя прекарва целия си живот, затова той е нейно скъпоценно притежание. Поради тази причина аз истински се страхувах да кажа на моята съпруга какво иска Бог от нас и изпитах родилни болки в молитвата си. Молих се сърдечно на Бога да направи така, че съпругата ми да се съгласи за продажбата на дома ни.

Същата вечер ѝ поднесох букет цветя.

"Защо ми носиш цветя? - попита учудено тя. - Да не се безпокоиш, че вече не те обичам достатъчно?"

Обаче този мой жест така много я зарадва, че приготви вечерята с голямо

удоволствие.

"О, слава на Бога - започнах. - Аз съм така благодарен, че съм те избрал. Ако сега трябваше да си търся момиче, пак бих се спрял на тебе. С всеки изминат ден констатирам, че ставаш все по-хубава." След малко, като почувствах, че моментът е подходящ, казах: "Мила моя, имам един голям проблем."

Обезпокоена, тя ме погледна настоятелно: "Кажи ми!"

"Ние трябва да построим църква с 10 000 места - казах аз, - а тя ще струва 5 милиона долара и когато се молих за тази нужда, Светият Дух проговори на сърцето ми, че ако трябва да осигуря пари за целта, необходимо е да започна от моето домакинство. Бог иска от нас да му дадем петте хляба и двете риби, а това е нашата къща."

Жена ми пребледня, погледна ме право в очите и каза: "Този дом не е твой, а мой. Не се одързостявай да се докоснеш до него. Той принадлежи на мен и на децата ми. Ти нямаш право да го продаваш."

Нейната реакция беше точно такава, каквато очаквах. Тогава се обърнах към Господ: "Господи, ето аз направих каквото можах. Останалото е от Теб. Изпрати Светия Дух да засегне сърцето и така, че веднага да даде съгласието си."

Тази нощ, след като се молих, наблюдавах жена си и видях, че постоянно се върти в леглото и не може да заспи. Разбрах, че Светият Дух вече работи. Извиках към Бога: "Господи, продължавай да действаш в сърцето и."

И наистина. Бог чудно подеждва. Почти цяла седмица тя имаше неспокоен сън и очите и се зачервиха. Накрая дойде при мен и каза: "Не мога повече да упорствам срещу волята на Светия Дух. Отказвам се от къщата."

Тя донесе нотариалния акт и заедно решихме да дадем къщата си за строеж на църквата. Заприличахме на Андрей, който имаше само пет хляба и две риби в ръцете си, но имаше вярата, че Исус може да вземе тази малка порция и да нахрани множеството от хора. Ние се присъединихме към школата на Андрей.

Един ден обаче възникна проблемът относно мястото, където трябваше да се построи църквата. Корейските власти определиха едно специално петно за строежа, наречено остров Йондо. Този остров наподобяваше Ню Йорк, Манхатън. Тук вече бяха държавните административни сгради и имаше място за строеж само на една църква. Но молби бяха подали всички църкви в Корея - Презвитерианската, методистката, будистката, баптистката, католическата, конфуцианската. Всички молби се проучваха и внасяха за разглеждане от Конгреса за издаване на разрешително за строеж само на една църква на това специално място.

Аз също занесох молба. Човекът, който приемаше молбите, ме погледна и каза: "Към коя църковна деноминация принадлежите?"

"Към Божието събрание" - отговорих.

"Значи принадлежите към църквата, която хвали Бога по един гръмогласен начин, нали? И се молите за болни и говорите странни езици."

"Точно така" - му отговорих.

Той поклати главата си и каза: "Вие знаете, че бъдещата църква ще се намира точно срещу новата конгресна зала и трябва да се ползва с отлична репутация, а вашата църква не се ползва с такава.

Съжалявам, но не можем да приемем молбата ви."

Почувствах се щастлив, защото този отказ ме освобождаваше от по-нататъшни грижи. Обърнах се към Господа: "Боже. Ти чу всичко, нали? Ние не сме достатъчно достойни да строим на това място."

Ти можеш да намериш хиляди извинения пред Бога за каквото и да било, но единствен Светия Дух има последната дума. Той веднага проговори в сърцето ми: "Кога съм те накарал да подаваш молба и да искаш разрешение за строеж?"

Дете мое, не трябва да следваш пътеката, която си следвал до сега. Необходимо е да тръгнеш по нов път - пътя на молитвата и вярата."

"Не беше ли нужно да правя така?" - попитах аз

"Не, тръгни по този нов път, за който ти казах!"

Така започнах да постя и да се моля. И ето, че в моето сърце проговори мъдростта на Светият Дух: "Иди и виж кой е натоварен да отговаря за този остров!"

Отидох веднага и констатирах, че помощник - кметът е лицето, натоварено да отговаря за цялата тази област. Заприказвах го относно личния му живот и разбрах, че майка му е член на презвитерианската църква. Аз я посетих, молих се с нея и тя бе изпълнена със Светия Дух. Така започна да посещава моята църква.

В Корея свекървите имат голямо влияние и авторитет пред снахите си. Помолих тази жена да доведе и снаха си, като и казах: "Твоята снаха също има нужда от спасение."

Двамата се молихме за тази нужда, след което тя я доведе в църквата. След проповедта същата предаде сърцето си на Исус и беше изпълнена със Светия Дух.

Тогава започнах да работя с нея, като си мислех: "Ако съпругата е спечелена за Христос, да се надявам, че съпругът също може да бъде спечелен." Помолих я: "Доведете, ако обичате, и съпруга си на църква."

"Но той е много зает" - ми отговори тя.

"Сигурно не желаете вие да се спасите, а мъжът ви да отиде в ада, нали? - строго я попитах аз. - Моля ви, доведете го."

Когато дойдоха и двамата на църква, аз проповядвах Словото с голяма сила. Макар че не гледах направо в лицето му, фактически проповедта беше за него и чрез свръхестественото действие на Светия Дух този човек предаде сърцето си на Бога.

Следващата неделя той дойде в канцеларията ми и каза: "Пасторе, вие знаете, че аз съм натоварен да отговарям за остров Йондо. Имаме решение да позволим на някоя църква да строи на това място. Моето желание е тази църква да бъде нашата."

Исках да извикам от радост, но Светият Дух не ми позволи това. Понякога той работи по много тайнствен начин. Внушаваше ми да кажа "не", но аз упорствах, като си мислех: "Аз така очаквах този момент." Въпреки че бях готов да кажа "да", отговорих: "Не". "Господин кмете, да построим църква в Йондо, това би ангажирало една огромна сума, а ние не сме в състояние да заплатим дори три или четири акра земя. Целият строеж би ни струвал повече от пет милиона, мисля. Има и нещо по-лошо: счита се, че нашата петдесятна църква няма добра репутация и не искат да ми приемат молбата."

Той се засмя: "Мисля, че има начин да се стигне до успех. Молете се една седмица за това и тогава аз отново ще дойда. Тогава ще искам вашия окончателен отговор, защото ще е необходимо да се действа бързо."

Молих се една седмица. В уреченото време той отново дойде в канцеларията ми с думите:

"Пасторе, ако сте решили да преместите църквата, аз ще уредя всичко, за да имате най-подходящото място. Ще се погрижа също за всички необходими книжа и ще заплатя разноските по тях. Ще изпратя мой човек в Конгреса, за да вземе разрешението. Всичко необходимо ще направя за вас и вие ще имате мястото. Нещо повече, ще уредя чрез управата на града да закупите мястото на кредит."

Тогава Светият Дух ми проговори: "Викай сега!"

"Г-н помощник-кмете, готов съм да приема всичко това."

Бог не ми позволи предната седмица да кажа "да" и като по чудо сега имахме не само мястото, но и всички необходими документи по него. Тогава отидох и склучих договор със строителната компания. Много скоро след това изкопаха основите и започнаха строежа на църквата и целия комплекс.

Този помощник-кмет сега е един от старейте на църквата ми.

Твоята вяра също подлежи на подобен изпит. Ако имаш малък проект, малко ще бъдеш изпитан; ако проектът ти е голям и изпитът ти ще бъде голям.

Никога не си въобразявай, че вярата ти ще пътува само по път от рози. Ще преминеш през бури, които ще те притиснат и изпитат.

По време на строежа на църквата многократно бях изпитван дали принадлежа към школата на Андрей и с голяма вяра се молах при всеки срещнат проблем.

Първо доларът девалвира и другата договаряща страна поиска да повишим цената на строежа. Дойде и петролната криза и всички банки бяха затворени. Хората ми започнаха да губят работните си места, и аз с целия месечен доход на църквата можех да погасявам едва една част от вноската по заема. Стигна се дотам, че не само не можех да плащам на моите помощници, но и аз самият останах без заплата.

Тогава и разните компании започнаха да търсят правата си, защото не бях в състояние да заплатя необходимото. Квитанция след квитанция пристигаха в църквата - за електричеството, за водата, сметта, от строителната компания и др. Бюрото ми беше пълно с такива квитанции и бележки, но нямаш пари да изплатя ни една от тях. Дори ни липсваха средства и за адвокат. Аз стоях зад бюрото си и наблюдавах как един след друг моите работници започнаха да ме напускат. Никой не

би желал да стои в такава църква, която потъва като лодка, но аз стоях и потъвах - потъвах, и то много бързо.

Тъй като бяхме продали нашия дом и нямаше място къде да живеем, пренесох семейството си в един незавършен апартамент в един също така незавършен блок. Там нямаше нито вода, нито топлина и беше много студено. Всяка вечер се прибирах в този неугледен апартамент и цяла нощ треперехме от студ. Нямахме какво да ядем и всичко около мен изглеждаше вечен и непрогледен мрак. Бях ударил кораба си в подводна скала и много скоро отново станах ученик на Филип. Казах си: "Да, аз направих голяма грешка. Никога не бях Вярвал в Бога по такъв начин. Можех да продължавам да мисля по стария традиционен начин. Трябваше да не тръгвам по водата. Цялата тази работа относно вярата е била чиста фалшификация.

Всички тези гласове, които съм чувал в молитва, трябва да са били гласове на собственото ми подсъзнание, а не на Светия Дух. Да, аз направих голяма грешка." И започнах да се самосъжалявам.

Хората, които напущаха църквата ми, и негативните новини, които стигаха до мен, ме сломиха. Семейството ми също започна да се съмнява в мен. Всичко изглеждаше невъзможно и аз се чувствах изморен и сломен.

"Ето, това е краят - казах си, това е всичко. Значи такъв е бил така нареченият живот на вяра. Съществуването ми на тази земя свършва. Решил съм да се хвърля долу - продължих аз, - да умра. Но не искам да отивам в ада. Работил съм за Тебе, Боже, през всичките години и трябва да получа нещо в замяна на това. Ако адът е нещо лошо от сегашното ми състояние, защо трябва да отивам там?"

Не бих могъл да живея повече в един свят като този. Аз се самоубивам, но, моля Те, приеми душата ми и ме изпрати в небето."

Въздействието, което оказваше молитвата ми, беше по-силно, отколкото можех да си представя и както се молех, чух глас: "Ти си голям страхливец. Искаш да се хвърлиш долу и да станеш предмет на подигравка и присмех сред хората. Ще си останеш ли такъв или ще бъдеш мъж на вярата?"

"Да - признах си аз, - страхливец съм."

Гласът отново проговори: "Не само, че ще отидеш в ада, но и ще повлечеш много от твоите членове, които ти се доверяват. Ти взе пари назаем от някои старей и миряни. Спомни си и за хилядите долари, които зае от много искрени сестри в църквата. Те всички сториха това с голямо доверие в теб. А ти сега си решил да се самоубиваш.

Ще причиниш една верижна реакция, защото твоят страх ще погуби вярата им. Техните домове ще се разбият и някои от тях също ще сложат край на живота си. А какво отражение ще даде всичко това върху целия християнски свят?"

Тези думи се изляха в сърцето ми. Паднах и извиках: "О, Боже, тогава какво да правя? Защо не ми позволиш да умра?"

Бог отговори: "Ти не можеш да умреш, защото трябва да противодействаш на всичко. Ще трябва да видиш задълженията платени и заемите на хората възвърнати."

Новината за моето отчаяние се разпръсна между хората. Изведнъж те почувстваха едно пробуждане на вярата си, включително и тези, които вече бяха напуснали

църквата: "Нека спасим Божия човек!"

По такъв начин започна едно движение за спасяване на пастора.

Беше студена зима и нямаше отопление, но по това време хиляди започнаха да се тълпят в приземния етаж на незавършената църква, да постят и да се молят по цели нощи. Те викаха пред Бога: "Господи, спаси Твоя човек! Спаси нашия пастор!"

Тогава Бог започна да действа. Жени режиха дългите си коси, правеха перуки и ги продаваха.

Един ден бях свидетел на една трогателна сцена: осемдесетгодишна старица, която нямаше деца, нито материална осигуреност, едва преживяваше чрез социални помощи, дойде до амвона треперееща. Беше донесла една стара оцърбена паница за ориз, две пръчки и една лъжица. Като застана отпред, тя каза: "Пасторе, искам да те видя освободен от това състояние. Желая да бъдеш подпомогнат. Много години твоето служение като пастор беше за мен едно голямо благословение. Искам и аз да направя нещо за теб, но нямам пари. Ето, това е всичко, което имам. Давам го за Божието дело. Аз мога да се храня в картонена кутия с пръсти."

Сърцето ми беше дълбоко съкрушено.

"Госпожо - казах аз, - не мога да приема това Та то е всичко, което имаш. Тези неща са нужни за теб ежедневно. Не, не мога да ги приема."

Опечалена и разплакана, тя каза: "Нима Бог не ще приеме този подарък от една бедна и умираща жена? Защо не? Защо не? Зная, че това не ще ти помогне много, но и аз искам да дам нещо."

Изведнъж един търговец стана и каза: "Пасторе, аз ще купя тези неща." И той плати приблизително 30 хиляди долара за тази стара оцърбена паница, за пръчките и за лъжицата.

И огънят се запали. Хората започнаха да продават хубавите си къщи и да се местят в малки апартаменти. Една млада двойка дори даде целогодишната си заплата на църквата, а те решиха да живеят чрез вяра.

Това велико движение донесе огромни резултати и скоро в църковната каса започнаха да постъпват много пари, така че вече можехме да платим заема. Банките започнаха да отварят вратите си и за голямо учудване за по-малко от година положението коренно се промени. До 1973 г. платих дълговете и разчистих сметките. Не само това, останаха ми пет милиона долара, за да завърша църковното здание и целия комплекс.

И Бог отново ми доказа, че школата на Андрей е най-добрата и че да мислиш с езика на чудесата, значи да мислиш така, както Бог иска от теб.

Много хора считат, че да имаш вяра означава всичко около теб да се нарежда много лесно и проблемите да изчезват бързо един след друг. Но не винаги е така.

Погледни на Авраам. Той беше човек на вярата, но трябваше да издържи изпитание цели 25 години; Яков търпеше лишения 20 години, Йосиф тринадесет, Мойсей - 40, а учениците Христови имаха изпитания през целия си живот.

Не се обезсърчавай, ако и ти преминеш през трудности и изпитания за няколко

седмици или месеци. Не кърши отчаяно ръце и не викай: "О, къде е Бог?"

Бог е винаги тук и Той е, който те изпитва. Понякога иска да те закали и да заякчи духовния ти гръбнак. Докато става това, често пъти костите прасят до счупване, но застани твърдо върху Словото Божие и имай вяра, защото Бог никога не ще позволи да паднеш долу. За да илюстрирам тази си мисъл, искам да разкажа една друга моя опитност.

Веднъж бях написал един чек за 50 000 долара, платим на 31.XII. Исках пари от всеки възможен източник, но се оказах в невъзможност да събера дори и малка част от тази сума. Ако на определената дата няхах необходимия авоар, щяха да пишат, че пасторът на най-голямата църква в Корея пуца чекове без покритие.

Беше 12 часа на обед, на 31.XII. Оставаха броени часове до момента, в който трябваше да представя парите в банката. Молех се усърдно: "О, Боже, изхарчих всичките пари, дори повече, отколкото имах. Взел съм назаем от много хора. Отче, към кого да се обърна?"

Продължих да се моля. Часовникът удари един, после два, три часа. Жена ми ме попита: "Мили, взе ли отнякъде нещо назаем?"

"Не" - отговорих.

"Тогаво известно ли ти е, че в четири часа излита последният самолет от Сеул? Единственият ти шанс е да избягаш от Корея."

"Не бих направил това. Не мога да избягам от отговорността си - казах аз. - Ако направя така, бих лепнал петно върху името на Исус Христос. Ще остана каквото и да се случи с мен тук, в Корея."

Банката привършваше работа в шест часа, а вече беше пет. Започнах да се отчайвам. Не можех да стоя нито седнал, нито прав, затова само се разхождах напред - назад, като лъв в клетка. Отново се помолих: "О, Боже. моля Те, ела ми на помощ!"

Изведнъж Светият Дух позволи на една мисъл да навлезе в ума ми. Тя беше, че е наложително незабавно да отида при шефа на банката и смело да му поискам заем от 50 000 долара. "Ясно - помислих си. - трябва да съм загубил ума си. Аз нагрях до червено мозъчния си компютър и той прекомерно се е натоварил. Нямам нищо, което да ипотекирам, как да искам заем от 50 000 долара? Това е абсолютно извън всяка норма."

Но Светият Дух продължи да настоява: "Да. Аз правя тези неща извън всякакви норми. Иди и направи така, както ти заповядвам."

Извиках моя касиер и го помолих: "Господин Парк, би ли дошъл с мен в банката? Ще помоля директора да ми отпусне заем от 50 000 долара."

Той ме погледна и започна да се смее: "Ти наистина си загубил ума си. сега е 31.XII., пет часа след обяд, а нямаш определен приеман час. Там сигурно има голяма опашка.

Освен това нямаме нищо, което да заложим насреща. Не сме приготвили никакви документи. Въобще, всичко е една голяма глупост. Аз не мога да дойда. Иди сам. Не искам да бера срама заедно с теб."

"Добре - отговорих, - ето аз тръгвам с един обновен ум, докато ти се осланяш на стари традиции."

Взех колата и изхвърчах до банката. Паркингът беше задръстен, спрях на друго място и продължих пеш.

По човешки беше абсолютно невъзможно да се срещна с директора? Стаята на секретарката му беше препълнена с хора.

"Скъпи Свети Душе - казах аз, - ето, дойдох, моля Те, дай ми инструкции какво да правя по-нататък?"

Светият Дух отговори: "Върви напред уверено! Бъди смел. Действай като изкусен стрелец. Не обръщай внимание на никой друг, а влизай направо в кабинета на директора."

Така тръгнах направо и без колебание напред. Секретарката ми направи забележка: "Господине, къде отивате?"

Аз я погледнах право в очите, без да кажа нищо. Тя отново ме попита: "Кой сте вие!? Имате ли определен час?"

Изведнъж едно вдъхновение ме облада: "Идвам от най-висшата; инстанция" - отговорих аз, като си помислих, че съм изпратен от Бога, но тя сигурно разбра, че съм пратеник на президента на Корея, защото в нашата страна той е представител на най-високата власт. Веднага нейното отношение към мен се промени. Стана много учтива и каза на останалите: "Този господин трябва да влезе преди вас!" Покани ме и ме въведе в стаята на шефа на банката, до самото му бюро. Влизайки, аз се помолих "Свети Душе, пристигнах благополучно, но какво да правя по-нататък?"

Божият Дух беше в мене и това ме направи смел. Той отново ми пошепна: "Ти си царски син, една важна личност. Дръж се като такъв!" Така влязох смело в кабинета, седнах на канапето и кръстосах краката си.

Директорът ме поздрави с добре дошъл, усмихнат протегна напред ръката си и ме попита: "С какво мога да ви служа? Каква е целта на вашето посещение? Не мога да си спомня дали сме се виждали някъде с вас?" Не отговорих на тези въпроси, а вместо това казах: "Господине, дошъл съм при вас с един огромен проект и съм решил да ви направя голяма услуга."

"Услуга ли?" - попита учудено той.

"Ако помогнете за осъществяването на моя проект, ще ви дам 10 000 нови спестители в началото на следващата година" - казах аз.

"Десет хиляди нови банкови сметки!" - възкликна той.

"Позвънете по телефона на полицията, попитайте за Йонги Чо и тя ще ви отговори, че съм пастор на най-голямата църква в Корея. Имам повече от 10 000 членове и се ползвам с голям авторитет сред тях. Мога да ги накарам да прехвърлят влоговете си във вашата банка веднага след Нова година. Ще ви направя тази огромна услуга, ако и вие ми помогнете."

Той повика секретарката си и нареди да провери това, което казах. Разбраха, че

всичко е абсолютно вярно. Тогава ме попита:

"Каква услуга бих могъл да ви направя?"

"Искам да ми дадете заем от 50 000 долара - казах аз. - Няма никакво време да се уреждат документи. Вие сте делови човек, в това съм убеден, затова ще направите това заради мен."

Директорът повика помощника си и след като се съветваха, последният каза: "Не трябва да удовлетворите искането. По този начин слагате въжето на врата си."

"Ако не искате да ми дадете сумата - възразих аз. - то ще отида на друго място. Ще направя тази услуга на Чо Хеунг Банк."

Директорът седна и поклати главата си, след което каза: "Господине", едно странно чувство ме изпълва, такова, каквото никога досега не съм изпитвал. Напълно ви вярвам. Ако не бях с такова голямо доверие към вас, никога не бих рискувал така. Особено сте ми приятен. Вие сте един смел човек, ценя вярата ви. Ето, с това, което ще направя, поставям цялата си кариера и дори живота си в ръцете ви. Друг подобен случай никога не ще имам вече. Слагам въжето на врата си. Донесете ми един чек за 50 000 долара - се обърна той към помощника си. - Надявам се, че ще изпълните обещанието си" - ми каза, след като подписа чека за 50 000 долара и то от собствените си спестявания.

Като излязох от кабинета на директора с чека в ръце, се почувствах висок десет стъпки. Още веднъж се присъединих към школата на Андрей. Внесох парите по сметката си точно в шест часа - в момента, когато банката затваряше - и така бях отново спасен.

Много пъти Бог изчаква до последния момент. Веднъж като обновиш ума си и мислите си, и се научиш как да ходиш с Бога. трябва да устояваш всичко до самия край. Никога не се плаши! Възроди целия си мисловен живот. Не се ограничавай единствено в старите традиции на мислене, но изучавай Божието Слово. То е, което може изцяло да те обнови и да те изпълни с позитивни мисли, и да те накара да мислиш в посока на чудесата.

Ориентирай мислите си към Божиите успехи

Третата стъпка на един новороден ум е да насочи мислите си към един успешен живот. Ти трябва да напоиш ума си със съзнанието за победа и изобилие. Бог никога не пропада, затова ако твоето желание е по Божията воля, винаги ще имаш успех.

Господ никога не губи войната. Той е вечният Победител, затова и съзнанието ти трябва да бъде настроено на победна вълна. В Бога никога не се среща липса на каквото и да било, ето защо живей с мисълта за голямо изобилие.

Това е много важно. Ако имаш чувство за малоценност, бедност, болест и поражение. Бог не може да действа в теб.

Господ е твоята изпитана помощ. Той е твоето изобилие, твойт успех, твоята победа. Ако двама не са съгласни за едно и също нещо, как биха могли да работят заедно? Затова ходи и работи с Бога и облагороди съзнанието си с Неговите добродетели.

Поднови ума си. Постоянно мисли в посока на успехите, победите и изобилието.

Когато напълно обновиш мисловните си процеси, едва тогава ще получиш "рема" от Бога. Смело асимилирай Словото Божие в мисловния си живот. Молитвата произвежда вяра, а чрез нея ще станеш способен да вдигнеш главата си смело нагоре.

Гледай единствено на Господа. Дори и да не чувстваш нищо, дори и да не докосваш нищо, и дори бъдещето ти да е забулено в пълен мрак, не се страхувай! Ти си същество с непрекъснато развиващо се познание. Ти си същество с нови мисли, с мислите на Неговото вечно Слово.

Исус Христос е същият вчера, днес и вовеки. Господ Йеова никога не се променя и Словото Му също така не преминава, докато не се изпълни.

Ние не можем да живеем само с хляб, но с всяко Слово Божие. Ние сме оправданите деца на Бога и трябва да живеем единствено чрез вяра. В Исус Христос няма разлика между черен и бял, жълт или червен, защото всички принадлежим на една раса - расата на Исус Христос. Живеем с Неговите мисли, следователно, нужно е да обновим умовете си и да контролираме мисловния си живот.

Мисли бързо. Поставяй си големи цели. Имаш само един живот да живееш на земята, затова не се валяй в праха с едно подтиснато съзнание. Животът ти е скъпоценен пред Господа, затова трябва и ти да дадеш нещо на този свят. Исус Христос живее със слава във всеки християнин. Ти имаш един безкраен и неизчерпаем източник.

Христос и днес е толкова силен, колкото беше и преди две хиляди години. Ти можеш да обновиш мисленето чрез присаждане на Христовите мисли в сърцето си, като мислиш позитивно с езика на чудесата.

Законът на искането и мисленето

В Ефес.3:20 четем: "А на Този, Който според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим..." Този принцип аз наричам закон на искането и мисленето. Много хора смятат, че те ще получат нещо от Бога само чрез искане /просене/, но Библията казва, че посредством мисленето Бог отговаря на човека. Затова е казано: "Повече, отколкото искаме или мислим".

За какво мислиш? За болестите, за бедността, за това, което е невъзможно, за негативната страна на живота, за неуспехите? Ако се молиш с такива мисли, Бог никога не ще ти отговори, защото няма подходящ канал, чрез който да излее благословенията Си в теб.

Какъв е твоят мисловен живот? Обновен и възроден ли е той? Бог ще ти даде несравнено повече, но според степента на позитивизъм в твоите мисловни процеси. Ти трябва много да четеш Библията, но не от религиозни претенции, нито за да търсиш в нея само правни и морални норми или историко-географски познания. Чети Библията, за да нахраниш ума си, да обновяваш и възраждаш мисловния си процес.

БОЖИЯТ АДРЕС

За да станем Христови последователи, ние се нуждаем не само от промяна на мисленето от негативна в позитивна посока, но също така от разбиране на изключителната сила и възможности на нашия Източник.

Объркването

През 1958 г. започнах първите стъпки на моето духовно служение в най-лошия и най-бедния квартал на нашия град. Аз не бях подготвен нито пък имах тренинг за такъв вид служение. За по-малко от три месеца всичките ми проповеди свършиха и нямах вече какво да проповядвам.

Може би ще кажеш, че трябва да се говори повече за спасението, но не е възможно всеки ден да се говори само за това. За да съставя една проповед, съм се ровил в Библията, от Битие до Откровение цяла седмица. Вече чувствах, че не съм призван за проповедник, защото не съм в състояние да подготвям проповедите си.

Бедните хора от моя квартал не се интересуваха нито от небето, нито от ада, а живееха ден за ден и се вълнуваха единствено от това, как да преживеят. Нямаха никакво време да мислят за бъдещето си. Където и да отидех, все ме молеха за помощ - с ориз, за дрехи и за пари, за да си направят колиба, под която да живеят. Но аз не бях по-добре от тях, защото живеях също в колиба, често пъти без храна и имах един единствен костюм. Нямах нищо, което да им дам.

Бях в едно отчаяно положение и макар да знаех, че Бог притежава всички ресурси, още нямах представа как бих могъл да се докосна с тях. Имаше моменти, когато чувствах, че съм близо до Бога понякога сякаш се докосвах до Него, но на следващия ден констатирах, че съм много далече от всеки Негов допир. Бях много объркан и се чудех дали наистина живея в Светия Дух. Често пъти можех да кажа: "О, Господи, зная, че съм в Исус Христос", но след тежко преживените дни, вечер, когато се молах, разбирах, че съм изцяло вън от Него. И така си казвах: "Отче, напълно съм объркан. Не знам как да Те задържа да бъдеш винаги в мене." Тогава моята борба да търся и намеря постоянното Божие присъствие започна.

Източните народи искат да знаят точния адрес и местоположението на Бога, на който се кланят. Повечето от тях израстват под влияние на езическото поклонение и затова се нуждаят от нагледност. Когато бях езичник, щом чувствах нужда от моя бог, отивах в храма, коленичвах пред един идол и се молах. Така отправях мислите си към него. В езическите религии има знаци показващи къде се намира неговият бог.

Когато станах християнин, в началото аз все още не знаех адреса на нашия Бог. Това винаги беше голяма трудност за моето сърце. В Господната молитва е казано: "Небесни Татко", но възниква въпросът: "Къде е това небе?" Понеже земята е кълбо и всеки жител би посочил небето над себе си, тогава къде точно е то?

Затова винаги, когато чувах думите: "Небесни Татко", сконфузено питах: "Отче, къде Си? Тук или там? Моля Те, дай ми точния Си адрес!"

Ето как източните народи, които стават християни, срещат реални трудности, понеже не могат да намерят Божия адрес. Мнозина идват при мене и ме питат: "Пасторе, дайте ни поне една картина или образ на Бога. Вие подканяте да вярваме в Него, но къде е Той?"

В началото на моето духовно служение аз отговарях на тези въпроси така: "Молете се на Небесния Отец, макар че не зная нито адреса Му, нито разположението Му. Понякога Той идва при мене, но често пъти Го няма."

Много съм викал към Него, защото без неговото присъствие не бях в състояние да проповядвам. Нуждаех се да имам точния адрес на Бога, на Когото при нужда да мога да разчитам. Така започнах да търся адреса на нашия Бог.

В моето въображение отидох при Адам и му казах: "Господин Адам, зная, че ти си нашият праотец. Сигурен съм, че знаеш много неща. Моля те, кажи ми точния адрес на Небесния ни Отец!"

Тогава Адам радостно ми отговори: "Той живее в Едемската градина. Ако отидеш там, ще Го намериш."

"Но, когато отпадна от благодатта - попитах аз, - ти нали беше изгонен от нея? Какъв е сега нейният адрес?"

Адам отговори: "Мога само да предполагам какъв е, но съвсем точно не зная."

Тогава отидох мислено и посетих Авраам. Нямах смелост, но все пак реших да отида при него. Казах: "Господине, ти си баща на вярата и често си срещал Бога. Ще бъдеш ли така добър да ми дадеш адреса Му?"

Той ми отговори: "Добре, като почувстваш нужда от Бога, търси Го! Аз съграждам един олтар, коля едно животно и така заедно с жертвата Го чакаме. Понякога Той се среща с мене, но понякога - не. Така, че съвсем точно не бих могъл да ти кажа адреса Му."

Оставих Авраам и отидох при Моисей. Казах му: "Господин Моисей, сигурно знаеш адреса на Бога. Ти постоянно имаше Неговото присъствие."

"Разбира се, че да - отговори Моисей. - Той е при скинията в пустинята, през деня като облачен, а през нощта като огнен стълб. Иди и ще Го намериш. Това е адресът Му."

"Но - казах, - когато Израил пристигна в Ханаан, скинията изчезна. Къде е тя сега?"

"Не зная" - отговори Моисей.

Отново се обезкуражих, но отидох при цар Соломон: "Царю, ти направи един величествен храм с многоцветни гранитни камъни. Знаеш ли къде е сега адресът на Бога?"

"Разбира се, Той живее в този величествен храм - ми каза Соломон. - Когато проклетие и болест постигне страната ми, народът застава на молитва пред Бога, Който живее в храма. Той чува прошенията и веднага отговаря."

"Къде е сега този храм? - попитах аз. - Нали беше разрушен шестстотин години преди Христос от вавилонците? Ние нямаме адреса му сега."

"Съжалявам - каза Соломон, - аз също не зная адреса Му."

След този разговор се отправих към Йоан Кръстител и го попитах:

"Господин Йоан Кръстител, вероятно ти знаеш адреса на Бога."

"Да - отговори той, - погледни на Божия Агнец, на Исус Христос, Който понесе греховете на целия свят. Той е адресът на Бога."

Така в моето голямо пътешествие с цел да узная Божия адрес, аз стигнах до Исус Христос. Стори ми се, бях намерил Бога. Чрез Исус Бог говори и чрез Единородния Си Син, Той върши чудеса. Където живее Исус, там живее Бог.

Зарадвах се в сърцето си, че най-после открих местожителството на Бога. Но още по-голям въпрос дойде в мене. Исус умря, беше възкресен и възнесен на небето, но къде живее Той сега? Отново се върнах до началната точка на моето пътешествие. Попитах: "Исусе, къде Си? Аз не зная адреса Ти и не мога да кажа на хората къде е Твоето местожителство."

Разрешението

Тогава отговорът дойде. Исус каза: "Аз умрях и възкръснах. Изпратих Светия Дух на всеки един от Моите последователи. Казах ви, че никога няма да ви оставя сираци, но ще помоля Отца и Той ще ви изпрати Светия Дух. В този ден ще познаете, че Аз съм в Отца и Отец Ми е в Мене: Аз съм във вас и вие сте в Мене."

Постепенно започнах да виждам, че посредством Светия Дух, Бог - Отец и Бог - Син живеят в мене. Чета в 2 Коринтяни, че Бог ни е запечатал, като е изпратил Светия Дух в нашите сърца. ТАКА НАМЕРИХ АДРЕСА НА БОГА! Разбрах, че Неговият адрес напълно съвпада с моя.

Отидох при слушателите си и смело им проповядвах: "Вие всички може да намерите местопребиваването на Бога. Аз лично съм открил адреса Му. Където живее аз, там живее и Той. Нещо повече. Той живее в мене с цялата Си сила и власт. Чрез Светия Дух, Бог - Отец и Бог - Син живеят в сърцето ми и са винаги в мене, където и да отида

Той живее също и вътре във вас. Неговият адрес е сърцето ви. Ако сте в къщи, и Той е там, ако работите нещо в кухнята, там е Той. Бог живее вътре във вас с всичките Си богатства.

Братя и сестри, сребро и злато нямам. Храна, ориз и дрехи също не мога да ви дам, но притежавам нещо друго и него мога да ви дам.

БОГ ЖИВЕЕ ВЪТРЕ ВЪВ ВАС! Вие, които Все още нямате Исус, елате Веднага при Него! Приемете Го като Ваш личен Спасител, като Творец на небето и земята, заедно с всички Негови богатства. Той ще заживее в сърцата ви и ще задоволява всичките ви нужди."

Като слушаха тези думи, хората започнаха да упражняват и развиват вярата си.

Ето тази беше началната точка на моето служение и основния камък на проповедническата ми дейност. От тогава насам се опитвам да улавям Бога на всяко място. Преди, когато слушах някой прочут евангелизатор, аз го правех с единствената цел да намеря Бога. Преди отивах ту на планината, ту из равнината да се моля.

Навсякъде търсех да намеря Бога, но веднъж разбрал тази велика истина, че Той живее в мене, вече не се скитах нагоре-надолу. Най-сетне открих Божия адрес и Неговото местопребиваване.

Казвам на моите хора: "Бог не е на километри далеч. Той не е само в миналото, преди хиляди години. Също така, не е само в бъдещето.

Вашият Бог живее вътре във вас с всичките си съкровища, сила и власт. Адресът Му, съвпада с вашия. Вие можете да се молите и да разговаряте с Него всеки ден и по всяко време. Може да се докоснете до Него и да черпите от съкровищата Му чрез молитва и вяра. Когато извикате високо, Той ви чува. Когато се молите тихо, Той пак Ви чува. Когато размишлявате, също ви разбира, защото живее във вас и може да задоволява всичките ви нужди."

След корейската война, когато у нас дойдоха мисионери да работят за Господа, аз имах обичай да посещавам техните организационно-административни заседания. Повечето от корейските служители предлагаха различни проекти за преустройство на църквите и библейските училища и дискутираха по какъв начин би могло да се дойде до най-правилни решения. Но когато възникваше проблемът за финансите, те казваха: "Нека за тази цел да помогне някой мисионер." Използваха чуждите мисионери за финансисти.

Започнах да се възмуствам в сърцето си и често казвах: "Защо винаги по тези въпроси се обръщаме към мисионерите!"

Те ми отговаряха: "Бог ще задоволи нуждите ни чрез тях, а не чрез нас."

Обаче аз самият още от постъпването ми в библейското училище твърдо реших да направя не някой друг, но единствено Бог мой абсолютен източник. Открих, че Той живее в сърцето ми със всичките Си ресурси за задоволяване на моите нужди. Разбрах също така как да черпя от Неговата съкровищница и през време на моето десетгодишно служение никога не съм бил зависим от някой друг.

Прекошил съм Тихия океан повече от 40 пъти, но никога не съм искал нито едно пени от коя да е църква в чужбина. Изказвам благодарност за изпращането на мисионери в Корея, аз обаче никога не съм търсил финансова подкрепа от чужди църкви. Бях зависим само от Бога, и то по всяко време. Твърдо и непоколебимо Той задоволява всичките ми нужди: построи ни църква, изпраща мисионери от моята църква за други страни и ни построи библейски колеж.

Точно сега сме в процес на строеж на нашето ново библейско училище и моята църква възнамерява да даде половин милион долара за целта. Бог наистина задоволява нуждите ни.

Повикването

Искам да пошепна на сърцето ти следното: "Ти имаш всички богатства вътре в себе си точно сега - не утре, нито вдругиден, а сега. Ти имаш всичко в Господа, Който живее в тебе. Той не е заспал, нито е отишъл някъде да гостува или да прекара отпуската Си.

Той е тук, за да изработва спасението ти и абсолютно нищо не върши, без да дойде в мислите ти, без да ти даде видения, без да премине през вярата ти. Ти единствен си каналът на Неговите благословения.

Може да кажеш: "О, Боже, моля Те, работи по тайнствен начин във всемира и върши чудни неща." Но Той ще ти отговори: "Не! Аз живея в тебе. Никога не действам в света със сила, без да премина през твоя живот."

Да, ти си каналът. Ти си отговорен за всичко. Ако не се упражняваш в сработване с Бога, то Той и Неговата сила биха се проявили крайно ограничено в този свят. Бог се изявява изобилно и на воля, ако Му позволим да стори това, но ако Го ограничаваме с постъпките си, то и Неговите действия ще бъдат нищожни и ограничени.

Когато грешниците идват при Господа, съкрушени и нещастни, аз ги увещавам, че ако позволят на Бога да заживее в тях, то те ще имат всичкото съкровище на Исус Христос. След това ги наставям да упражняват сърцата си в сътрудничество с Бога. И един по един, без изключение, те се устремяват напред с нова вяра и заживяват един чудотворен и победоносен живот.

Ако моите хора бяха поразени от беднотията и навсякъде търпяха неуспехи, то как тогава биха дали повече от 20 милиона долара в църквата за времето от 1969 до 1977 година? Всяка година ние изпълняваме различни проекти на стойност един до два милиона долара. Всички дават, защото са обогатени от Бога и навсякъде жънат огромни успехи, понеже знаят как да черпят от вечния Източник. Но преди всичко те трябва да бъдат напълно очистени от греховете на плътта.

Повечето от хората воюват с четири основни греха на плътта и те непременно трябва да станат победители, ако искат да заработят активно с Бога. Ако не се покаят за тези грехове, то каналите им не могат да се отпушат и Бог няма възможност да действа чрез тях. Това са четири основни неща, които съм открил през моето двадесетгодишно общуване с хората.

Грехът омраза

Хората страдат, защото са изпълнени с омраза. Тя е първият грях, който ще дискутираме. Ако таиш омраза в сърцето си, никога не ще притежаваш Божието изобилие. Тази омраза, този непростителен дух ще бъде враг номер едно в твоя живот на вяра. В Мат. 6:14,15 Исус Христос набляга на това: "Защото ако вие простите на хората съгрешенията им, то и Небесният Отец ще прости на вас."

Понеже съм много уморен от четирикратното проповядване през време на сутрешните неделни служби, обикновено не мога да се срещна с никой след това. Ако някой настоява да говори с мене, трябва първо да мине през моите помощници, които грижливо пресяват всяка нужда. Когато някой успее да дойде до вратата ми, зная, че той има голям проблем.

Веднъж, след четвъртата служба, един човек почука на вратата на канцеларията ми. Отворих и той влезе в стаята. Помислих, че е пиан, защото се клатушкаше. Той седна и измъкна нещо от джоба си. Беше остра кама и аз се изплаших. Помислих: "Какво правят тези помощници, защо са позволили на този човек да влезе с това оръжие?"

Истински се изплаших и когато видях, че Той хвана камата, аз се приготвих за отбрана. Казах му: "Скрийте този нож! Кажете ми за какво сте дошли?"

Той отговори: "Господине, решил съм да се самоубия. Но първо ще убия жена си, тъста и тъщата и всички, които са около тях. Мой приятел ме посъветва да дойда и посетя една от вашите служби, преди да извърша това. Аз дойдох и присъствах на четвъртата служба. Слушах внимателно, но не можах да разбера нито дума, понеже

вие говорихте на южен провинциален диалект. И така, след като чух, аз реших да отида и изпълня плановете си.

Аз съм на умирање. Имам туберкулоза и непрекъснато кашлям. Вече си отивам."

"Успокойте се - настоях аз, - седнете и ми разкажете всичко."

"Добре - отговори той. - В последния стадий на вьетнамската война участвах като булдозерист. Работех на фронтната линия, правех бункери и пътища с риск за живота си, за да спечеля повече пари. Всичко изпращах на жена си и когато войната свърши, едва успях да изляза от Виетнам.

Изпратих телеграма на съпругата си от Хонг-Конг и когато пристигнах на Сеулската аерогара, очаквах да я видя заедно с децата, но не открих дори и следа от нея. Помислих, че може би не са получили телеграмата ми, но когато пристигнах в дома ни, открих, че в него живеят други хора.

Разбрах, че съпругата ми е избягала с един млад човек. Изтеглила всичките ми спестявания и се преместила в друг квартал. Отидох при нея и я помолих да се върне обратно, но тя бе непоколебима и решена твърдо да не се връща.

Отидох в дома на майка и да протестирам. Дадох ми 40 долара и ме изгониха от къщата си. За по-малко от една седмица сърцето ми се изпълни със смъртна омраза и започнах да повръщам кръв.

Оттогава туберкулозата непрекъснато ме яде и за мен няма вече никаква надежда. Решил съм да ликвидирам всеки един от тях и най-накрая себе си."

"Господине - казах аз, - не е този пътят, който може да Ви изведе от това състояние. Най-добрият начин е да се излекувате и да си намерите нова работа, да си създадете един уютен и по-добър дом. Така ще можете наистина да излезете от лапите на омразата, но ако убиете тях и себе си, това не ще удовлетвори никого."

"Аз ги мразя" - изкрещя той.

"Но омразата разяжда самия Вас - казах. - Когато мразите някого. Вие разрушавате себе си повече, отколкото този, когото мразите.

Защо не опитате Исус? - попитах аз. - Когато Той дойде в сърцето Ви, всичката Божия сила идва с Него и заживява във Вас. Тази сила ще нахлуе в сърцето Ви и ще изпълни цялото Ви същество. Тогава Бог ще Ви докосне, ще Ви изцери и ще възстанови всичко във Вас. Когато целият Ви живот бъде обновен, това ще бъде най-ефикасното оръжие срещу вашите неприятели."

Изпратих този човек на молитвената планина, където той прие Исус Христос като свой личен Спасител. Но още не можеше да прости на съпругата си. Аз го увещавах да се моли за нея и да я благославя: "Най-добрият начин да простите е да благославяте - благославяйте духа, душата, тялото и целия и живот. Молете се Бог да отвори с благословение вратата на небето и за нея."

"Не мога да я благославям - възрази той. - Няма да я проклинам, но не мога да я благославям."

Отговорих му: "Ако не я благославяте, не ще бъдете изцелен. Когато благославяте

някако, благословенията започват първо от Вас и тогава достигат до този, за когото се отнасят. Така вие ще бъдете по - благословен от думите, които изричате, отколкото съпругата ви. В Корея съществува една стара мъдрост: ако искаш да нацапаш лицето на другия с кал, то непременно трябва първо да нацапаш собствените си ръце. Затова, ако проклинате съпругата си, то клетвите ви излизат от устата ви и най-напред поразяват вас. Но ако я благославяте, то думите ви излизат от сърцето ви, минават през устата, така че първата благословена личност - това сте вие. Затова непрекъснато благославяйте съпругата си."

Той коленичи и започна да благославя, макар и със стиснати зъби: "О, Боже, благославям моята съпруга... Благослови я и Ти. Подари и спасението. О, Боже, дай и благословието Си."

Продължаваше да я благославя и за по-малко от месец той беше напълно изцелен от туберкулозата и беше цялостно променен. Божията Сила нахлу в него и лицето му засия.

Когато веднъж го срещнах, той възкликна: "О, пасторе, възрадвах се в Господа! Слава на името Му! Много съм благодарен на моята съпруга, че ме напусна, защото така аз намерих Исус. Моля се за нея всеки ден. Започнах да работя като булдозерист на ново място. Създадох си уютен дом и очаквам завръщането и."

Този човек славеше Господа. Беше променил живота си чрез благодатната Божия сила, която нахлу в него в пълнота. Беше изцелен духовно и телесно.

Без да се освободиш напълно от омразата, не е възможно да се докоснеш до Господа. Когато навлезеш в духовно служение, трябва да помогнеш на хората да разберат тази истина.

Веднъж при мен дойде една учителка, директор на училище. Страдаше от артрит. Ходила беше по всички болници, но помощ никъде не намерила. Положих ръцете си на нея, молих се, смъмрих болестта, направих всичко възможно, но Бог не се докосна до нея.

Много хора бяха изцелени в църквата, но тя не беше между тях. Накрая се отказах да се моля. Един ден Светият Дух проговори: "Не викай, не се моли и не заповядвай на болестта да излезе! Не мога да я изцера, защото тя мрази своя бивш съпруг."

Знаех, че беше разведена от десет години, но въпреки това аз изведнъж извиках: "Сестро, моля те, разведи се със съпруга си."

Тя ме погледна и каза: "Пасторе, какво искаш да кажеш с това? Развела съм се с него преди десет години."

"Не, това не е вярно" - отговорих аз.

"Да, вярно е" - настояваше тя.

"Вярно е, но мислено още не си се развела с него. Всяка сутрин и всеки ден го кълнеш и го мразиш. Във въображението ти той е с тебе и ти живееш с него. Тази омраза те разрушава и изтощава костите ти. Поради тази причина, твоят артрит е неизлечим. Никой лекар не може да ти помогне."

Тя възрази: "Но той заслужава омраза. Когато се омъжих за него, той не искаше да

работи. Живееше само от моя доход, унищожи ме напълно и тогава тръгна с друга жена. Как бих могла да го обичам?"

Аз отговорих: "Дали ще го обичаш или не, то си остава твоя работа, но ако не сториш това, непременно ще умреш от артрит. Той може да бъде премахнат единствено чрез силата Божия. Тя никога не пада от небето като метеор, за да те докосне и изцери.

Бог живее в тебе. Той ще овладее цялото ти тяло и ще те изцери. Но ти задържаш Божията сила посредством омразата. Моля те, започни да благославяш съпруга си. Благославяй също неприятелите си и им прави добро. Тогава в тебе ще прорасте любовта, която ще създаде един канал, чрез който Божият Дух ще нахлуе в тебе и ще те докосне."

Тя започна да воюва така, както мъжът с туберкулозата. Изведнъж извика силно: "Не мога да го обичам. Пасторе, моля те, прости ми. Не го мразя, но не го и обичам."

"Ти не можеш да престанеш да го мразиш, ако не го заобичаш - отговорих аз. - Погледни на съпруга си във въображението си, докосни го мислено и му кажи, че го обичаш и продължавай да го благославяш."

Тя отново поведе борба и аз започнах да се моля за нея. Тя викаше и скърцаше със зъби, но накрая започна да чувства любов към този човек и в молитва помоли Бога да го благослови, да го спаси и да му даде добри неща в живота. Божията сила нахлу в тялото и тя беше докосната от нея. За по-малко от три месеца артритът и напълно изчезна.

Да, Бог живее в тебе. Но ако не избавиш себе си от омразата. Неговата сила не може свободно да действа.

Грехът страх

Много хора живеят в непрекъснат страх. Нашата отговорност като християни е да им помогнем да се избавят от този страх, който е вторият грях.

В миналото страдах от туберкулоза. Разболях се от тази болест, защото живеех в непрекъснат страх от нея. Когато бях ученик в прогимназията, един от учениците донесе бутилка, пълна с кости, черва и други вътрешности. Видът им истински ме изплаши.

Една сутрин учителят по биология ни запозна с туберкулозата. По това време още нямаше таблетки против тази болест и той каза, че ако някой се разболее от туберкулоза, неговите дробове ще бъдат разядени като тези вътрешности в бутилката.

Той ни осведоми и по кои пътища болестта напада човека, като каза: "Има някои, които са родени с предразположение към това заболяване. Хора с тесни рамене и дълги вратове са предопределени." Всички ученици започнаха да опъват вратовете си като жирафи и да се оглеждат. Аз забелязах, че моят врат е най-дългият в класа. Точно затова знаех, че непременно ще се разболея от тази болест. Страхът ме атакува. Когато се върнах вкъщи, застанах пред огледалото и си гледах врата целия следобед. Страхът изпълни сърцето ми и всеки ден живеех с мисълта, че ще се разболея от туберкулоза.

Когато станах 18-годишен, наистина се разболях. Болестта дойде като следствие на моя страх. Ако и ти се_страхуваш, дяволът има за себе си отворен канал, през който

идва и те атакува. Страхът е вяра с отрицателен знак. Когато се страхувах от туберкулозата, фактически аз я очаквах и като започнах да повръщам кръв, казах на себе си: "Да, стана точно така, както предполагах."

Забелязах в едно корейско списание мнението на някои лекари, че много корейци умирали по традиция. Помислих си: "Как е възможно това?" Полюбопитствах и прочетох цялата статия.

Тези лекари-нехристияни пишеха, че страхът играе важна роля в нашия живот. Например, дядото умира от високо кръвно налягане на 50-годишна възраст. Синът му, когато достигне до тази възраст, също умира от удар. Ето, че внукът заживява в постоянен страх от това. Когато и той стане на 50 години, ще започне да чувства замаяване на главата и ще си помисли: "Ударът е неизбежен. Вече го чакам." Ако пък усети нещо в гръдния кош, пак смята, че смъртта приближава с бързи крачки. Така всеки ден живее в страх и очакване. Този страх създава смущение в тялото му и скоро той наистина умира от удар.

Мнозина умират поради страх от рак. Например една жена си казва: "Леля ми умря от рак, майка ми също. Сигурно и мен ме чака същото."

Когато стигне възрастта, на която са умрели лелята и майката, тя започва да усеща болки и си казва: "О, това непременно е рак. Ето, той идва." Всеки ден очаква и повтаря в себе си, че ще умре от рак.

Затова лекарите пишат, че много хора умират като по традиция. Ако едно лице съхранява в себе си специфичен страх, то разрушителната му сила вече действа в него.

През 1969 година, когато Бог ми каза да се преместя от моята църква (втората), вече имах 10 000 членове и 12 000 редовни посетители. Бях щастлив и доволен. Имах хубав дом, чудесна съпруга, деца, прекрасна кола и дори шофьор. Отговорих Му: "Боже, ще стоя в тази църква, докато косата ми побелее."

Но един ден, когато се молех в канцеларията си, Светият Дух дойде с думите: "Чо, твоето време вече дойде. Трябва да си готов да се преместиш."

"О, Господи - казах, - да се преместя? Аз вече основах една църква и тази ми е втората. Още ли църкви трябва да основавам? Защо е нужно да съм основател? Неправилно си се отправил към мене. Иди при някой друг." И започнах да споря с Бога.

Но никой няма право да спори с Него, защото Той винаги е прав. Бог настояваше, казвайки: "Иди и Ми съгради църква с 10 000 места, която ще изпрати най-малко 500 мисионери."

"Отче - отговорих, - не мога да направя това. Смъртен страх ме обладава, само като си помисля за строежа на такава грамадна църква."

Но Бог ме смърра: "Не, казах ти да тръгваш, и то веднага."

С един предприемач пресметнахме приблизително стойността. Установи се, че са необходими около 2 500 000 долара за строителството на църква с такива размери; още половин милион за покупката на мястото и като допълнение още 2 500 000 долара за останалите сгради на комплекса.

И така, аз се нуждаех от 5 500 000 долара. Предприемачът ме попита колко пари имам. Казах му, че притежавам само 2 500 долара. Той ме погледна безучастно, поклати главата си и не каза нищо.

Тогава свиках старейте от църквата си и им казах плана си. Един от тях ме попита: "Пасторе, колко долара ще получим от Америка?"

"Нито един цент" - отговорих аз.

Друг старей каза: "Колко заем можеш да изтеглиш от американската банка?"

"Нито цент" - отговорих отново.

Тогава всички единодушно ми казаха: "Ти си искрен Божий служител, но нямаш понятие от строителство. В никакъв случай не можеш да построиш такава църква."

След това повиках моите 600 дякони. Разказах и на тях плановете си, но всички започнаха да реагират като изплашени зайчета, сякаш им бях стовари тежко бреме на плещите.

Аз също започнах да се обезкуражавам. Изпълнен със страх отидох при Господа: "Боже, Ти чу всяка дума от старейте и дяконите. Те като че ли се бяха наговорили и така, моля Те, помисли отново върху целия проект."

Светият Дух проговори в сърцето ми : "Сине, кога те накарах да говориш със старейте и дяконите?"

"Не трябваше ли да правя така?" - попитах аз.

Духът отговори: "Аз ти заповядах да построиш църквата, а не да я дискутираш. Ето, тази е Моята заповед."

Станах и казах: "Ако Твоята заповед е неотложна, ще я изпълня."

Отидох в кметството и купих на кредит четири акра земя, в съседство с Конгресната зала, едно от най-представителните места в Корея. Веднага след това отидох при предприемача и сключих договор за строежа на целия църковен комплекс, но също на кредит.

Помислих в себе си: "Изглежда църквата ще се изгради лесно. Ще се доверявам на Бога и ще чакам."

След като разчистиха мястото, отидох и се огледах наоколо. Мислех си, че ще покопаят няколко ярда надолу и ще издигнат много бързо зданието. Но те започнаха да копаят много по-дълбоко, сякаш искаха да направят езеро.

Обзе ме страх. Започнах да викам: "Отче, виждаш ли как копаят? И всичко това аз трябва да плащам. О, не, не мога. Страхът напълно ме скова. Коленете ми трепереха и във въображението си се виждах зад стените на затвора. "Боже, какво да направя? Къде да отида? Къде Си Ти? Зная, че Си абсолютният Източник, затова поставих доверието си в Тебе."

Докато се молех така, видях във видение Божиите дела и страхът ми изчезна, но като отворих очите си и погледнах обстоятелствата, страхът отново ме облада. И така,

докато траеше строежът, аз живеях повече със затворени очи, отколкото с отворени.

Същият принцип е валиден и при много други ситуации. Ако гледаш на обстоятелствата с физическите си очи и се ръководиш от чувствата, сатана много лесно ще те уплаши и разколебае. Но ако със затворени очи гледаш на Бога, само тогава можеш истински да вярваш.

Съществуват два различни вида познания: единият е резултат на чувствата, а другият на откровенията. Необходимо е да живеем чрез втория вид познание, което срещаме в Библията, а не чрез това, което е резултат на чувствата ни.

Трябва да учим хората да не се страхуват от средата и обстановката. Ако те не сторят това, няма да са в състояние да упражняват и развиват вярата си, нито пък Бог би могъл да действа пълноценно в тях. Нужно е също така да ги увещаваме да предадат всичките си страхове на Господа и да поставят вярата си в Неговото Слово.

Грехът малоценност

Много хора живеят с чувство за малоценност и непрекъснато изпадат в разни разочарования. Това чувство е третият проблем, който ще разгледаме.

Ако някои имат чувство за малоценност, понеже живеят в бедняшка среда, трудно можеш да ги измъкнеш от това им състояние. Каквато и да е причината за неуспеха им, те вече са решили, че са малоценни. Докато са с такова становище, всеки опит за помощ отвън е безсмислен. На такива хора трябва да им се внуши, че е необходимо да предадат целия комплекс за малоценност на Бога, и че Неговата любов може напълно да ги преобрази.

Един ученик от основното училище убил по-малкия си брат с нож. Това предизвикало голям отзвук. Установило се обаче, че родителите обичали малкия син повече, отколкото големия и постоянно хвалели постъпките му в присъствието на други. Накрая големият син започнал да се изпълва с чувство за малоценност. Един ден, когато родителите не били вкъщи, по-малкият брат се завърнал от училище и бил убит от по-големия. Такъв комплекс за малоценност е много разрушителен.

Самият аз веднъж страдах от него. Две години след началото на духовната ни работа, моята църква започна прогресивно да расте, но беше много шумна, една истинска петдесятна църква. Вярващите се изпълваха със Светия Дух и мнозина биваха изцелявани. Един ден изпълнителният комитет на моята деноминация ме повика. По това време тяхната позиция беше някъде между презвитерианството и петдесятното движение.

Попитаха ме: "Вярно ли е, че се молиш за болни и учиш хората си да викат и да говорят чужди езици по време на службите?"

"Да" - отговорих аз.

"Ти си фанатик" - твърдяха те.

"Не съм фанатик. Върша всяко нещо според библейското учение" - защитих се аз.

След дискусиата, те ми отнеха правото да бъда духовен служител и ме отпратиха. Бях

изгонен от моята собствена деноминация. След известно време мисионерът Джон Хърстън дойде и ме върна обратно.

Когато бях изгонен, трябваше да се боря с чувството за малоценност, което едва не ме разруши. Това беше време на изпитания и воюване.

Членовете на изпълнителния комитет обаче никак не подозираха, че един ден аз ще стана председател на тази същата деноминация. Бях на този пост до неотдавна.

Когато поех отговорността, имахме само 2000 членове, но като започнахме да прилагаме законите на вярата, учейки и пасторите на това, бяхме свидетели на един много бърз растеж. Към момента, когато напуснах тази длъжност, статистиката показваше, че нашата деноминация се състои от 300 църкви с повече от 200 000 членове.

Нужно е да насърчаваме тези, които имат такива чувства, защото в противен случай те стават съвсем непригодни за живота. Трябва да им помогнем да излязат от блатото на депресията и песимизма, да изградим в тях любовта на Исус Христос и вярата в Него, като ги уверим, че всичко е възможно за този, който вярва в Него. Необходимо е да излекуваме тези хора и да изтръгнем от тях това чувство за малоценност.

Една неделя сутрин, по време на втората служба, както проповядвах, видях един човек, който беше психически болен, внесен в църквата с вързани ръце и крака. Същия ден събирахме парични дарения за петия етап на нашия строителен план. Много вярващи бяха записали в специален картон своите дарения. Когато картонът беше поднесен на този човек, той написа числото 100 долара, и то с вързани ръце. Съпругата му се засмя, когато дяконът дойде да вземе обратно списъка. "Не му вярвайте - каза тя, - той е луд."

Но след службата, когато срещнах този човек, той беше напълно изцелен чрез силата на Светия Дух и разсъждаваше смислено. Разбрах, че той дълго страдал от чувството за малоценност. Обясни ми следното: "Имах фабрика за изкуствени торове, но фалирах, като потънах в големи задължения. Това много ме разстрои, поради което загубих ума си. Взеха ме в един институт, където ме лекуваха с електрически шок, но всичко беше напразно.

Както стоях тук, в църквата ви, и слушах, изведнъж излязох от това болестно състояние и започнах да усещам действителността. Загубих приятелите си, престижа и всичките си средства. Имам планина от дългове. Нищо не мога да направя. Аз съм едно голямо нищо."

"Вие сте нещо - казах аз. - никак не се подценявайте. Дойдохте при Исус и сега всичката Негова сила и богатства са вътре във вас. Вие ще бъдете употребяван от Бога. Не сте без значение, нито без стойност пред Него, защото сте Божий човек. Дръжте се като победител. Имате всичката сила и всичките съкровища в самия вас. Черпете от тях!"

"Какво мога да работя?" - ме попита той.

"Не знам точно какво, но четете Библията и се молете!"

Един ден този човек дойде отново при мене много развълнуван: "Пасторе, четох в Писанието, където се казва, че ние сме солта на света. Какво ще кажете, ако започна търговия със сол?"

"Ако вярвате това - казах аз, - тогава тръгвайте!"

И така, той започна да продава сол на дребно. Плати всичките си данъци, внесе обещаното за строежа и непрекъснато се радваше в Господа. Бог започна да го благославя и търговията му преуспяваше. След това си построи склад точно зад реката, където складира сол за 50 000 долара.

Но през една лятна нощ валя непрекъснато и сутринта, когато станах, видях, че цялата околност беше наводнена. Складът беше пълен с вода и аз целият изтръпнах. Късно след обед дъждът спря и аз изтичах до сградата.

Някои артикули и материали не бяха повредени от водата, но от солта нямаше и помен. Човекът стоеше в средата, пееше и славеше Бога. Помъчих се да разбера дали всичко е наред, затова го попитах: "Добре ли си?"

"Пасторе, аз съм на себе си - засмя се той, - не съм луд, Не се безпокойте. Загубих всичко. Бог го взе. Но вие нали винаги сте ми казвали, че в мене са Неговите богатства? Водата отнесе солта, но тя в никакъв случай не може да отнеме Божиите съкровища и присъствието Му, защото Той живее в мене. Мога да черпя от тези съкровища отново чрез молитва и вяра. Почакайте, след време аз отново ще възстановя моята търговия със солта."

Той вече не страдаше от чувството за малоценност. Беше пълен с увереност. Сега е милионер, благодарение на тази така доходна търговия със солта. Навлезе и в часовникарската промишленост, където създаде своя собствена компания. Придружавал ме е до Лос Анжелис, Ванкувър и Ню Йорк. Неотдавна беше и в Европа.

Неговият случай показва по какъв начин можем да помогнем на хората да се избавят от чувството си за малоценност, като наблюдаваме на факта, че Божиите съкровища са на тяхно разположение и те могат да черпят от тях, когато си пожелаят.

Грехът гузност (виновност)

Много хора страдат също от чувството за вина (гузност) - четвъртият проблем, който трябва да бъде победен, преди християнинът да е в състояние да работи активно с Бога. Щом някой се измъчва от гузност. Бог никога не може да навлезе в него. Необходимо е да помогнем на такива хора. Трябва да им наблегнем, че когато чувстват своята виновност за нещо, трябва незабавно да отидат при Господ, Който ще ги очисти.

Един ден бях в канцеларията си, когато една чудесна двойка влезе при мене. Мъжът беше много красив, а съпругата му - очарователна. Но въпреки 30-те си години, тя изглеждаше така изтощена, че едва можеше да отваря очите си.

Съпругът и каза: "Пасторе, моята жена умира. Опитах всичко: психология, психиатрия и най-различни медикаменти, но напразно. Аз съм богат, но лекарите нищо не можах да направят. Не ми дават никаква надежда. Чувал съм, че вие истински помагате на хората и те са бивали изцелявани."

Казах му, че това е вярно и погледнах към жената, с цел да открия от какво се нуждае. Тихо се помолих: "Господи, ето тази жена е дошла тук за помощ. Какво трябва да направя?"

В тази тишина един тих глас ми проговори: "Тя страда от душевна болест, а не от физическа."

Помолих съпруга и да напусне стаята и казах: "Госпожо, искате ли да живеете? Трябва да сторите това заради съпруга си. Ако сте решили да умираете, трябваше да сторите това по-рано, защото имате вече три деца. Ако сега напуснете този свят и оставите децата и баща им, ще хвърлите цялото бъдеще на тези деца в скръб и мрак. Затова, падате или ставате, трябва да живеете за мъжа и децата си."

"Бих искала да живея" - каза тя,

"Тогава бих ви помогнал само при едно условие. Необходимо е да ми откриете миналото си" - отговорих аз.

Тя скочи с гняв в очите и ми каза: "Да не съм в полицейски участък? Вие диктатор ли сте? Защо ми задавате такива въпроси? Аз не съм на разпит и нищо от миналото си не ще открия."

"Тогава, много съжалявам, но не мога да ви помогна - отговорих. - Ако упорствате така, ще помоля Бог да ми разкрие проблемите на вашето минало."

Тя се изплаши и като извади кърпичката си от чантата, започна да плаче. След кратка въздишка каза: "Господине, ще ви разкажа миналото си. Но мисля, че то не е причината."

"Да, то е - казах аз, - то е причината за вашите проблеми."

"Родителите ми умряха, когато бях съвсем малка и моята по-голяма сестра се грижеше за мене. Тя ми беше като майка, а зет ми като баща. Те ме гледаха чудесно и аз живеях при тях, докато учех в училището и колежа.

Когато бях трета година в колежа, моята по-голяма сестра постъпи в родилния дом за да ражда. По това време аз поех грижата за дома и децата. Обаче, без да съзнаваме какво може да се случи, аз и моят зет се влюбихме един в друг. Дори стигнахме до крайност в нашите интимни отношения. Оттогава чувството за вина завладя сърцето ми и не ме напуска. Моят зет продължаваше да ме търси от службата си и ние постоянно се срещаме в хотели, мотели и на други места.

Въпреки, че постъпих в болницата за аборт, след това пак не можах да устоя на молбите му. Плаших се до смърт при мисълта, че моята сестра би могла да научи за нашите отношения, поради което пътувах бавно, но сигурно към пълно разрешение.

След завършване на колежа бях решила да се омъжа за първия мъж, който ми предложи. Намерих си работа и младият мъж, който сега е мой съпруг, ми направи предложение за женитба, без да се интересува от миналото ми. Аз приех, за да бъда далеч от моя зет.

Омъжих се за него и всичко тръгна много добре. Той се отказа от бившата си работа и започна нов бизнес. Сега е много богат. Имаме хубав дом, пари, всичко. Но от времето, когато бяхме с моя зет, аз съм в постоянно страдание от това чувство за вина. Когато мъжът ми проявява нежност и любов към мене, аз се чувствам като уличица, защото нямам право на любов. Вътрешно се разкъсвам и крещя. Децата ми са като ангели, често ме прегръщат и ми казват: "Мамо!" Но аз мразя себе си...

Зная, че съм една проститутка. Не съм достойна за тяхната любов. Не обичам да гледам лицето си в огледалото. Поради тази причина не се и обличам с вкус. Загубих и апетита си към храната, нямам щастие, нито радост в сърцето си."

"Вие трябва да забравите себе си - казах аз, - имам добри новини за вас. Исус Христос дойде и умря на кръста за всичките ви грехове."

"Дори и Исус не може да прости всичките ми грехове - извика тя, - те са така големи и дълбоки. Направила съм прекалено много. Всеки друг може да бъде опростен, но не и аз. Измамих сестра си и сега нямам смелост да изповядам греха си пред нея. Това би разрушило целия и живот."

В себе си се чудех: "О, Господи, как мога да и помогна? Дай ми мъдрост."

Тогава чух един нежен глас в моето сърце, който ме наведе на една идея: "Сестро, затворете си очите - я инструктирах аз, - нека да застанем до едно тихо и прекрасно езеро. Вие и аз седим до езерото, където има много камъчета. В моята ръка аз държа едно съвсем малко. Моля ви, откъртете от скалата един голям камък. Нека последователно да ги хвърлим в езерото."

Аз съм първи. Ето, хвърлям го... Чувате ли шума му? Виждате ли вълните му? А къде е то?"

Тя отговори: "То е долу, на дъното на езерото."

"Правилно - отговорих, - сега е ваш ред. Хвърлете вашия камък. Добре, малък ли беше неговият шум?"

"Не - възрази тя, - той падна доста шумно и направи много големи вълни."

"Но къде е сега?" - попитах аз.

"Долу, на дъното" – отговори тя.

"Значи двата камъка паднаха долу на дъното на езерото, където бяха хвърлени. Разликата беше само в силата на плясъка и големината на вълните, нали? Хората отиват в ада, както с малки, така и с големи грехове, щом са без Исус Христос. И каква е разликата? Само в шума и тяхното влияние в обществото. Всеки се нуждае от прощението на Христос, независимо какво положение заема. Неговата кръв очисти всички грехове, малки и големи."

Това докосна душата и и я събуди за истината.

"Значи ли това, че моите грехове могат да бъдат простени от Бога?"

"Разбира се" - отговорих.

Тя се отпусна на стола и започна да крещи, треперейки. Помъчих се да я успокоя и ободря, но тя продължаваше да вика. Тогава сложих ръката си в нейната и я поведох в молитва, относно греховете и.

След това повдигнах лицето си и видях очите и да блестят като звезди с една славна светлина, която я заливаше. Тя стана и каза: "Пасторе, аз съм спасена. Целият ми товар падна."

Аз запях, а тя започна да подскача от радост. Преди това тя никога не била правила това. Но сега скачаше и плачеше, като вдигаше доста голям шум. Съпругът и чу шума и се втурна в стаята. Като го видя, тя се хвърли на врата му. Никога преди това не бе постъпвала така и мъжът и истински се стъписа.

"Какво направихте с нея?" - попита той.

"Бог извърши чудо! - отговорих радостно. - Вие също трябва да предадете цялото си сърце на Господа. Бог направи велики неща с нея."

Тя скоро беше освободена изцяло от виновността си, силата Божия я облада и беше напълно изцелена.

Тази двойка сега посещава моята църква и винаги, когато погледна лицето на жената, виждам Христовата любов. Тя не е вече болна и когато си спомни за своя грях, винаги славата Божия нахлува в нея.

Братя и сестри в Христа, точно сега вие имате великата Божия сила, живееща във вас. Можете да черпите от нея за вашето учение, дрехи, учебници, за вашето здраве, работа и за всичко.

Когато излезете да проповядвате Евангелието, вие не трябва да проповядвате смътни неща, празна теория, философия или човешка мъдрост. Вие трябва да учите хората как да използват този неизчерпаем Източник. Ще им дадете Исус и чрез Него, Бог ще заживее в сърцата им.